

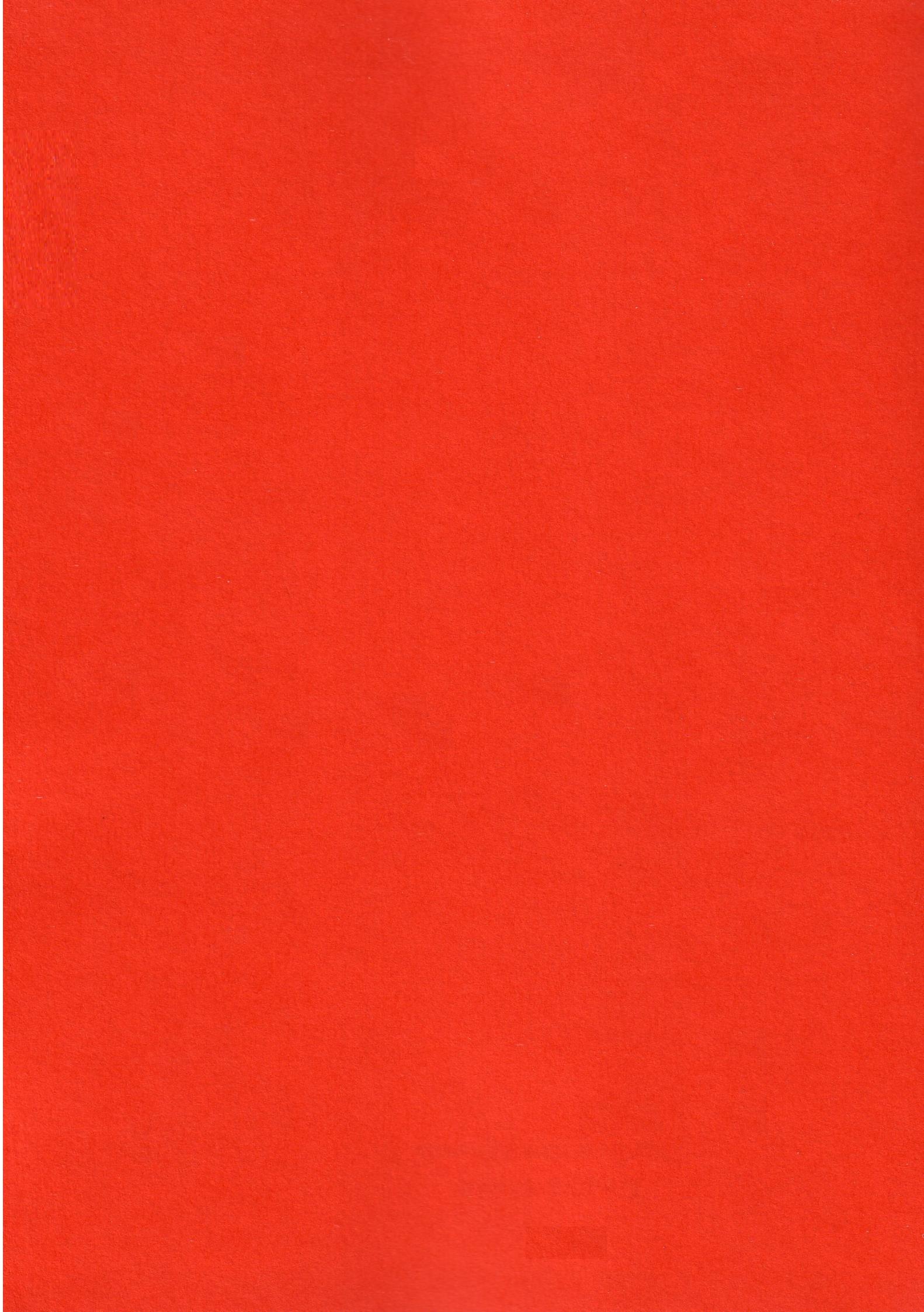
Gen'yū Sōkyū

JAPAN-EDITION

Roman

Svečenik

Certified and Digitally
signed by Goran Vrbesic
goranvrbesic@gmail.com
goranvrbesic.yolasite.com
I am author of this Document
Location : osijek - croatia
Date : 11 . 03 . 2011 .

OS - CELEBRITY

BUSINESS EDITION

BUSINESS EDITION

BUSINESS EDITION

Planeta Kultura Svijet Knjiga - Naklada by Goran Vrbesic

<http://goranvrbesic.yolasite.com>

©

Gen'yû Sôkyû

Svećenik

Preveo na hrvatski :

goranvrbasic@gmail.com

japan edition

*Naslov Originala na Japanskom
Aburakusasu no matsuri
© Gen'yû Sôkyû*

japan edition

Sa dvadeset i sedam sam započeo sa uzimanjem lijekova - dakle od prije i više nego deset godina .Na to je morao Jônen iznenada misliti , za vrijeme dok se je posluživao u kuhinji Tempela . Iz jednog srebrenastog Etuija uzeo je tri različita lijeka i istisnio je bijele pilule iz omota . Kad je uzdigao čašu i za to vrijeme gledao kroz prozor , gledao je Listopadsko hladno nebo .

Točno uzeto bilo je dvanaest godina . Dok mu je to padalo na um , registrirao je zajedno ne pripadajuće , djelomične zakrpe . To ga je tjeralo kao oblake na jučerašnjem nebu . Stvarno shvaćanje nije sadržavalo konkretnе slike i bilo mu je teško da ih opiše . Taj trenutak pokazivao je njegovo ja kako je bilo , još ne pod utjecajem i Kontrolom Medicine .

Tako je bilo uvijek prije uzimanja Medikamenata . Ne bi li uzeo Tablete , postajali bi pokreti Srca pre brzi , nije postojala shema , koju bi on mogao pripisati svojoj starosnoj dobi . Kada bi on uzeo lijek smanjio bi se nakon četrdeset i pet minuta i broj nadolazećih Oblaka . On je osjećao tj. saopćio bi si nešto , istovremeno bi se i smirivao . U njegovoј glavi formirao bi se jedan Scenario , jednom sa preke strane , kojem bi o tome saopćavao bilo sasvim razumljivo .

Sa pravom sumnjujući to je bilo zbog njegove ovisnosti od uzimanja Medikamenata , upravo u vrijeme uzimanja Medikamenata različite verzije njegovog Ja u jednom divljem Viru bi kroz se previrala . Nije znao više ,koje Ja je u stvarnosti bio . Na njegovo žaljenje razjašnjavalo bi se to kod njegovih dolazećih i odlazećih utisaka postojeće prirode njegova Srca , tek onda kada bi započelo djelovanje Sredstva koje je uzimao .

Trenutak je bio jedini osjećaj , kojeg je Jônen u stvarnosti uzimao za realnost , jedan oblik straha , kojega bi jedan čovjek mogao nazvati čistim strahom : prije nego bi pod utjecajem Medikamenata nastalo jedno Ja , da bi se lakše razumjelo , bilo je , kao da je njegova unutrašnjost bila jedna crna Rupa ...

Zvuk Lanca , kojeg je stari Namu , šesnaestogodišnji Pas Tempela , iza sebe vukao , dopirao bi kroz Prozor . Jônen je bacio još jedan put Pogled na kišu , za vrijeme dok je laganim pokretom odlagao Čašu . Ne ... nije bio siguran niti u kojem slučaju , da to Ja je bilo stvarno Ja . To stanje je govorilo samo , da je napokon povratio osjećaj za stvarnost . Jônen je postao svjestan , zašto je upravo sada uzeo Medicinu . Ispravno , danas idem ja ka Kući tsukemono – Trgovca Yôhei koji se je objesio , i vodi ka mjestu , na kojem je on i umro , ritualom pročišćenja . Jônen je propustio uobičajenu razmišljajuću shemu : kada bi uzeo Medikamente , osjećao bi uskoro teško tijelo , njegovi mozgovni potencijali su bivali ograničeni . Ali bi ipak u ramama mozak funkcionirao normalno . Kada bi imao da obavi neki posao sa nekim drugim ljudima , ne bi im mogao zbog te blokade nešto saopćiti . Jedna Doktorica sa Psihijatrije mu je jedan put rekla , da bi bilo opasno , da u svojem normalnom stanju susretne druge Ljude . Iznad svega bi onda njegove molitve niti mrtve , a niti preostale dosegnule .

Na ruševnom putu od Tempela razmišljao si je Jônen , kako da prebrodi sljedeći četrdeset i pet minuta .

Kod jedne od posljednje ceremonije sahrana – bila je odgođena za jedan Sat popodne – da je zaboravio uzeti Medikamente u pola jedanaest . Kada je zbog toga uzeo pre brzo jelo i fiksirao je Sat na zidu u dnevnoj sobi , rekao je Genshû : >> Ja ne znam , tko je što rekao zadnjih četrdeset i pet minuta . Ja pronalazim , da bi se ti trebao osloboditi od misli . <<

Nekako je držao Jônen predstavku djelovanja kao udarac . Sigurno se je rado po tome ravnao , kako se je sada osjećao . Ali taj zadatak je mogao djelovati samo u slučaju da sredstva protiv Prehlade ili Groznice , dakle kod Lijekova , koji jedno konkretno samo snalaženje pre obrazuju . Gledajući tako , da za njega to stanje pod Medikamentima i ne mora značiti tako zvano normalno stanje , dali je njegovo stvarno shvaćanje ili samo umišljaj . Djelovanje je stvarno započelo tek za četrdeset i pet Minuta . I čak kad sam Gospodin Genshû kao pred podstavljeni njegovo mišljenje zastupa , nije mogao njega u toj Točki obavezati .

Prije za podnevnim Stolom je Asako rekao : >> Za tu kratku relaciju želiš koristiti Auto ! << A Gospodin Genshû , koji je odvajao kosti sa svojih Makarela , klimnuo je dva puta . Njih dvojica nisu mogli da shvate , kako ja držim do svojega tijela i Srca , mislio je on . Jônen je znao , da on , uvijek kada ga obuzme Depresija , da na Genshû misli kao na >> Gospodina << Genshû . Zbog toga najvjerojatnije je on bio Depresivan . To u svakom slučaju nije bilo povezano sa Problemom udaljavanja .

Kada bi Medikamenti počeli da djeluju , dobivalo bi njegovo Srce jednu Orientaciju i osjećao bi se lakšim . Šezdeset Bilijuna čelija tijela bi u protivnom radili svaka za sebe . Nije se osjećao isti zvuk . Kao da se je skoro posluživao tijelom nekog mrtvog stranca , bila mu je služba u Tempelu , kao prekršaj . On nije niti nešto posebno volio da vozi Auto , ali je nalazio da je vožnja udobnija nego ići pješice . Kada bi se od njega potražilo , da se oslobodi takvi izuma , zatraživalo se previše ; da je njegovo Tijelo na taj način reagiralo , pokazivalo je na to , da to nije normalno , bilo je Jônenovo osobno mišljenje .

Kada bi Jônen preko dana praznu Garažu pospremao , ušao bi unutra i oslonio bi se odo zada na Betonski zid . Iza bi ostavio Kišobran , koji je za njega predstavljao jednu ogromnu težinu , koju nitko drugi tu ne bi nalazio .

Sa desnom Rukom bi trljao lijevu , na kojoj je nosio ručni Sat , pogledavao bi nervozno i sa nevjericom na brojčanike . Napredovanje Vremena na satu bez kazaljke za pokazivanje sekundi , bez obzira koliko bi se često čovjek fiksirao nije se moglo odrediti . Zbog toga Vrijeme nije prolazilo nego bi tonulo u mraku , koji ga je obavijao . Bilo je još trideset Minuta do dogovorenog Termina . Do svojega Cilja . Kuće od Jôhei , koja je ležala na velikoj Ulici , mogao je unutar pet Minuta da stigne .

Sa tim razmišljanjima držao je Sat ispitivački na Uhu . Dolazilo mu je kao , da je vrijeme kao prvo raspolijeljeno , bez redovnog Pulsiranja , u komadima od sada , sada , sada - najvjerojatnije u jednom uređenom utoku ravnomjerno . Dali je ležalo kod toga Ritma ili kod toga , da su napokon počeli djelovati Medikamenti : Kada je tikanje sa jednom specifičnom brzinom počeo uzimati za stvarnost , promijenio bi se Broj Oblaka u Glavi i u njegovome Mozgu , čiste misli bi došle bliže .

U stvarnosti nije se moglo lagati , da se je u njemu , kao da je povezana Ceremonija čišćenja u Kući Trgovca , suprotstavljeno mišljenje je bilo očišćeno . Njemu je bilo , kao da su ga osjećaji protu voljnosti i prije uzimanja Medikamenata ponovo zahvatili . Ali , Medikamenti su već počeli da djeluju nešto malo , postao je i svjestan , da njegovo mjesto

kod Genshû u ovome Tempelu , i ovo me Gradu da posao danas koji je dolazio kao Val , koji se je desio , mora da obavi . On je dugovo Genshû zahvalu za svoju pojavu kao Mönch . Ali to nije bilo odlučujuće . Više je osjećao kao nekakav ponos , upravo sada kada se spremao za tu zadaću . I Gospodin Genshû je naj vjerojatnije predvidio , da će Jônen doći do istoga vidika .

Iz Tame Garaže bilo je za vidjet jedan Zid od pravokutnih kocki . Jônen je gledao na kameni Zid od pravokutni kocki . Jônen je gledao kameni Zid kojemu su se Boje počele na Kiši da se mijenjaju , za vrijeme dok je Sat tikao , započele bi misli kao po nekakvom tragu da se pokreću .

Prije dvanaest Godina je u starosti od dvadeset i sedam pokušao izvršiti samoubojstvo . Nije žalio , kada bi na to mislio . Samo je žalio , da je Genshû i njegova Majka i njegova starija Sestra , koji su svi htjeli pomoći i požurili se u Bolnicu , pa im je priredio brigu i muku . Odluka da umre , mu je bio jedini put u jednoj Situaciji , koja mu nije dopuštala drugi izlaz .

On nije u stvarnosti želio da umre , sanjao je ali o svojem prijašnjem razmišljanju : Preostala mu je samo Smrt . Skoro bez osjećaja sjećao bi se u međuvremenu ponekad , kako je stajao i sebi samome bi se smijao , pod njim je bio pacifički Ocean , sa slabim pogledom koji je bio obasjan sa jednim Svjetionikom koji je obasjavao tamno šumeće More . Njemu nije bilo posve jasno , kad je sa time za počeo , u to mrvilo skretati . Dali je ležalo zbog toga što je , on sa dvadeset na Psihijatriju bio upućen i bio tamo , u okruženju puno bolesnika , proveo jedno vrijeme usamljen ? Ili je ležalo u tome zajedničko , što je njegova njegovateljica Doktorica , bila jedna lijepa dvadeset i deveto godišnja Žena , rekla mu je , kada su ga otpustali sa Klinike ? Ona je pri pretragama njegovo tijelo bez ustručavanja dodirivala – on je kao prvo mislio , da je to sasvim normalno i onda je to želio umanjiti , jedan drugi Doktor je čuo njihove riječi , povukao ga na hodnik i rekao mu : >> Ja sam želio biti samo ljubazan prema tebi , jer si ti jako bolestan .<<

Ili to ima veze sa Mönch redom u Kyôto , gdje je pristupio po Želji svojih roditelja ? Najgore je bilo započeti sa jelom , na psihijatrijskoj Klinici . Ali mu je onda jedna stvar došla bliže što je Genshû rekla : >> Zazen izgleda za Stomak - crijeva i bolesti autonomni Nervni sistema dobro za manične Depresije i posebno za Shizofreniju pokazuje upravo to suprotno djelovanje . <<

Kada bi razmislio , najmanju krivnju je imao Zazen njegovim maničnim Depresijama , nego prije stalne opomene u Mönch samostanu , što bi uvijek značilo : >> Ispuni svoju ulogu ! << Karakteristika jedne Depresije je bila , pre često jednu ulogu ispuniti .

Genshû je upoznao u Proljeće , upravo kada je napustio Orden i na jedan drugi Univerzitet koji je više pozicioniran došao . Genshû je sjedio u jednom ogrtaču i sa napetim izrazom lica u Bistro pred jednim Tempelom i pijo Kavu , Mönch torbu je ostavio pored sebe . Kasnije je saznao Jônen da je Genshû četiri Godine stariji nego on . Onda mu je izgledao mlađim . Jônen je prebacio Nogu preko Noge i upitao : >> Jesi li ti jedan novi Elve ? << Kada je Genshû vidio , da je Jônen si jednu Cigaretu prialio , izvukao je i on iz Rukava svojeg Ogrtača Cigarete . I ako si je Jônen mislio , da je jedan , kojem je često povlačenje sasvim svejedno , došao mu je jedan slog preko usna - stidljivo pitanje : >> Smijem li ja pušiti . <<

Nakon izlaska iz samostana je Jônen , prije nego što je bio zaočeo sa Studijima , za

vrijeme Proljetni praznika pošao nazad u Kagoshima . Tamo je još uspio da snimi Ploču sa drugovima Rock sastava . Želio je učiniti osobnu produkciju sa naslovom >> Plavo nebeske Životinje << ali sastav nije imao Novca za to . Studijske takse od 170.000 Yen je riješio pomoću jednog kreditnoga zavoda . Njegov Otac je preuzeo Kredit i u roku od jedne Nedjelje raspodijelio . Zbog toga kamate nisu ni bile tako velike . Jōnen je po prvi puta u svojem životu uzeo jedan posao – da bi dodatno zaradio Novac za snimanje Ploče . Tri tjedna prije semestra , pomagao je pri sortiranju reklama . Ali nije zaradio potrebni Novac . Na kraju se je odlučio nakon trzavica tamo ovamo , da nešto malo Novca vrati svome Ocu , prije nego što podje nazad u Kyōto . Pri takvoj situaciji je naučio kako je težak odnos između Sna , gospodarskog Realiteta i među ljudskog odnosa .

Snimanje >> Plavo nebeske Životinje << je započeo Gitarista Grupe u jednom poduzeću za snimanje Ploča u Ōtemachi . Bilo mu je bilo rečeno : >> Vi možete postati Broj jedan u Japanu !<< Iz toga razloga je Jōnen imao jednu želju , još dok je bio na Univerzitetu u Kyōto , bio je čvrsto odlučio da objavi Ploču u javnost . Jer je nešto malo uvidio gospodarsku situaciju . Želio je da 50.000 Yen ne preuzme u kreditnom zavodu , nego od jednog serioznog poduzeća . S toga je popričao sa svojom starijom Sestrom , koja je radila u reklamnom poduzeću u Tōkyō . Jednu i pol je Godinu trajalo , dok svoj tok mislio o – kreditnom poduzeću do otvorenog posuđivanja i od Oca do starije Sestre , nije promijenio .

Želio je svakako da pjeva . Za vrijeme Studija u Kyōto , je bio oduševljen sa Komentarom u Magazinu >> Fools' Mate << o >> Čistom Rocku << bio je obuzet sa željom da svoju Muziku pošalje u Svet . Za vrijeme dok je bio u psihijatrijskoj Klinici John Lennon je bio upucan , Machida Machizō je imala svoj Debi sa grupom INU . Sada sam ja na redu govorio je sam sebi , napokon je zadobio samo povjerenje nazad . Nebrojeno puta je pjevao u jednoj Auli Univerziteta . Bilo mu je kao da je pjevao , da je Kennedy na dvadeset i treći Novembar , dakle na rođendan od Jōnensa bio upucan . Zbog čega to nije znao , ali doživljaj ga je poneo , da pjeva o sebi . Jedan svoj sastav nije imao . Sastajao bi se opušteno sa različitim ljudima i pjevao bi tada , inspiriran Muzikom jednu pjesmu . Orientirao bi se na Slog >> Break on through to the other side << što je izvodio Jim Morrison iz Doors , on je pjevao o zen – kóan od >> bila su lica i prije nego što su i Otac i Majka postojali << , tražio si je dakle da se približi nepoznatima , prije nego što sam ja rođen od Oca i Majke . Davao je svoje najbolje . Svjesnost , da to sve nije odmjereno i priznato , stvaralo je Sliku iz koje je dolazilo do pokušaja samo ubojstva .

U svakom slučaju osjećao je to sve ugušujućim . Za vrijeme između izlaska sa Ordnen i sa početkom Studija živio je on u jednoj pokrajnjoj Zgradi Tepela , gdje je živio stari Abt . Glasni zvukovi i čak i Smijeh bili su zabranjeni . Jer je stari Abt isto tako zabranio i Alkohol , nisu mu ni na Um dolazili dobri tekstovi . Samo sa jednim Papirnim Zidom odijeljen , živio je u susjednoj Sobi i jedan stariji kolega , koji je završio sa izobrazbom u Samostanu i već je posjećivao Univerzitet . I ako je kod Jōnena ponekad bilo strašno puno buke , držao se je Susjed strpljivo poput jedne Ovce Kada bi Jōnen poneku Večer dolazio pijan Kući , bilo bi mu pruženo prijateljstvo . Na sljedeće jutro je Susjed donio sa spuštenim Licem jedan komad Čokolade . Njegova je egzistencija bila Jōnenu sasvim jasna utjeha . Od dakle je dolazio taj zagušujući Osjećaj ?

Njemu je bilo , kao da je Genshū , koji je u Proljeće došao u Orden , tek prvo u Ljeto Sobi pokazao . Jōnen je mislio , da je sa Genshū napokon našao osobu za razgovor , koja je razumjela što on mislio . Spontano mu je svirao na Gitari i pjevao . U pjesmi se radilo o novom tekstu koji je govorio o vremenima Gimnazije i koji je sam napisao . Radilo se o

odluci nastanka njegove pjesme . >> Višnjini cvjetovi se skupljaju pod mojim Nogama . Bivaju u vis uzdignuti . U tamnomete i mliječno obojanom Nebu . Jedan marine plavi B 29 sa Sunčevom zastavom vukao je svoj trag po Nebu . Sa neba je gledala jedna četvrtinka . Ona je nagovještavala jedan ljubavni smijeh . Ja sam širio svoje Ruke ka njoj . Pri tome sam stao u Pseće govno . Cvjetovi su plesali . Puni ludila . Jedan duboki uzdah . Ja osjećam na svojim Usnicama . <<

Ta pjesma je trebala biti zagonetna i mistična , ali nije uspijelo , bila je formalno neobična . Genshû je otvorio Oči , koje je držao zatvorenima , smijao se i čavrlijao : >> Skoro da me je dirnu lo . << Dali je Genshû mislio na ne dovršenost pjesme ili su mu to bili utisci , za jednoga Môncha kao što je on bilo opasno , da se pokaže dirnutim sa i jednom pjesmom , jedan trenutak Jônen nije bio na čistom . Odmah potom mislio je ali , Genshû mora da je oboje mislio , smijao se je nazad . Bio je odlučio .

*Pjesma ljudi , koji se ne ravnaju po
vanjštini .*

*Koliko god se ti finim radiš . Pred time konjem
ne možeš ti odustati . Ti , zadrži svoje pjesme .
Vremena su kovanice sa dvije strane . Udari
fasade nesreće . Ti zadrži svoje pjesme .
Sanjaj , kako Proljeće prolazi . Kroz
Tamu ka jednome Jutru . Ti zadrži svoje
pjesme .*

Pred svoji unutrašnjim Okom sjajio se još uvijek Glanc Grupe >> Akebono << , koju je osnovao odmah nakon ulaska na Wasada Univerzitet . Prije nego što je došao na psihijatriju bio je >> Akebono << kao predstavnik Univerziteta Matsuda College Sound Contest izabran i Bend je glasio ka naj sigurniji Kandidat za prvu Nagradu .

Bilo mu je kao , visile su mu riječi , koje je Ami , njegova ondašnja Prijateljica , bila rekla i koja ga je udaljavala njega i njegovu Grupu , do danas : >> Ako ti samo čitalačke pjesme pjevaš , činiš druge i sebe gotovim . << I ako nije želio prestati sa svojim pjesmama , na kraju je ipak izgubio pred jednom ženom . Dakle nije nastupio . Na molbu preuzeo je ulogu vodiča za Goste . A na kraju je samo odložio mjesto svojih nastupa na nastupe u jednoj Live kući u Kóenji i pjevao je sve dalje , dok nije došao u Bolnicu .

I makar koliko , koliko mistične su bile Jônensove pjesme nakon toga ? Sve jedno , dali je on bio u Bolnici ili Samostanu , ili je kao Student bez Discipline uokolo švrljao i pio , uvijek ga je uvijao nekakav osjećaj Sigurnosti , koja nije imao određenu formu .

Nije po sebi bilo nikakvog poraza : Ponovo je prekinuo sa Univerzitetom i vratio se u Kagos himu . Kada je kroz Očevo poznanstvo dobio jedan posao u Tangoya , jedna velika trgovачka kuća , nakon svake noći dvije pjesme napisao , proveo je jedno radničko vrijeme , tu se je nalazio u jednome moćnom Valu . Koji ga je trgao i nagonio ga na pokušaje samoubojstva na Liticama .

Kada je nakon toga povratka domu vratio se u slijepu Ulicu ? I ako je imao oko dvije stotine pjesama koje je u to vrijeme napisao , u jednoj užasnoj fazi , postojali su dani , u kojim je na dva Fronta bio , nekako tajanstveno . Kao da Rock glazba sama po sebi nije fleksibilna , širili su se u Jônensovoj Glavi zajedno rolajući tamni Oblaci i njihove sjenke .

Možda je bilo ležalo u tom , da se je previše okretao tim riječima . Onda se nije držao

samo pjesama , nego je pisao i različite tekstove . Njegov Otac je bio Školski Direktor .Oni su stanovali na petom spratu jedne Škole , tu je jedan lokalni poduzetnik Konzervativnih nastao kao predsjedajući . Jônen je radio svoj posao u Robnoj kući , dok su prevrtali po robi skoro da i nisu izmjenjivali riječi . Jônen je jednostavno zadržavao utiske i u stvarnosti odano , poslao je svoje Manuskripte na Novine . Izbor i kritike izdavača Novina , cinizam je doprinijeo svoje pri tome , da mu je vjerovanje ojačalo , da je u Svetu prošireno sramežljivo dostojanstvo . Da bi se dao i jedan primjer :Čovjek je pokraj jednoga >> Glazben susret << ističlovan Artikl od strane Jônen drugačije napisao >> Karaoke banzai ! << , >> U vis na Karaoke ! << zvalo se – sa nešto malo osjećaja Harmonije za Tekstove .

Dani su prolazili a sjene Oblaka su se valjale preko Jônenove Glave . Njemu nije bilo jasno dali su ti Oblaci društvo ili se nalaze samo u njegovoj Glavi .

I prije nego što se je moglo realizirati , njega su sa pretresa Robe udaljili i u jednu tófu – Tvornicu prebacili .

Za to Vrijeme se je odvijala posjeta jednoga Cara . Svečana povorka je trebala da prolazi pokraj petero katnice gdje je Jônen stanovaao . Naravno i Jônenova Soba je bila pretražena od strane Policije iz sigurnosnih razloga . Dva puta , tri puta . Sasvim jasno je da su inspicirali Knjige u Regalu , čak i Erotske sadržaje , koje je on skrio u jednu Ladicu . Kada je Jônen video Policijske službenike kako svaku stranicu pregledavaju , nešto je u njemu eksplodiralo .

Na sljedeće jutro zastao je na velikome Mostu , put je vodio do Tofu - Tvrnice . Gledao je niz Rijeku . Dok je pogledavao oko sebe , bilo mu je iznenada , kao da je red Vagona i Osobni automobila stao mirno . Mogao je bio da čuje glas kao zvuk nekakvoga broja >> Skoči sada , skoči dole ! <<

U tome trenutku su došle Psovke nazad , sa kojim ga je osipao njegov Nadređeni u Tvornici , i opozvao je jedan gorući Osjećaj u njemu . On si je predstavio kao , da te riječi od njega traže da izvrši samoubojstvo . >> Sada je dosta . Danas navečer ču da se ubijem << pisao je onda jednu Misao . Ali na kraju nije ništa učinio . Nakon što je napustio kuću sa namjerom da ostavi Glazbu i jedan Tempel u Japana , taj Tempel gdje se je nalazio Genshû ? U jedno Ljeto bio je dvadeset i sedam . Onda je započeo , da uzima Medikamente koje još i danas uzima . Genshû je bio tako reći među stanica ka njegovome Putu ka morskoj Obali .

>> Moje Srce nosi Ime Zen . Ti to znaš . Probajmo mi bez Medicine . << Genshû ga je primio , ali mu je postavio jedan teški uslov . Genshû mu se suprotstavio , kada mu je on otvoreno o Medikamentima pričao . Jônen se je bio sam odlučio , da proba , ali morao je onda utvrditi , da on može da vidi samo plavo Nebo , kad bi uzeo Tablete . Nekakav osjećaj pod jednim Nebom živjeti , koje se sve više potamnjuje , previše ga je to dotalo . Toga Ljeta je bilo neobično puno sahrana , toliko puno još nije vidio i doživio . Čak i kada je zaposlenima vrijeme prošlo za vrijeme festa za mrtve obon , nije se prekidalo sa obredima , pet dana za redom su umirali vođe zajednice . Genshû koji je želio uzeti pozornost na Jônenu , davao mu je relativno ne komplikirane Molitve pokraj Kreveta , tako da je Ceremonije i naporne sahrane si preskakao . Pet Dana dugo pokraj Kreveta jednoga umirućeg , bilo je jedno veliko opterećenje . Leševi su posjedovali jedan plastični oblik , potresali su Jônenu sa i onako lošim osjećajem biti stalno prisutan , čak kad bi ga Molbe ponele .

Kada ga je obavijest o smrti Ablebena jednoga peto godišnjaka dosegla , za tu Smrt nisu pronalazili razloge i zbog toga su se izjasnili kao da je riječ o Fenomenu jedne

iznenadne Dječje smrti , za vrijeme Recitacije Kannonsutra zakazao mu je Glas . Genshû je s njime došao , oba dvojica su gledali Majku i njihove Roditelje preko puta . On je primijetio da Genshû , je crven u Licu , i isto tako da sa drhtavim Glasom čita . U prostoriji nije zvonilo na Molitvenu Recitaciju , prije je bilo da je prostorija ispunjena sa Ljudima , koji su čedno medusobno izgledali . Sa jedne strane je bio olakšan , jer nije samo njemu tako bilo , a sa druge strane se je pitao , da nije on bio taj koji je ubio Dijete . I ne samo Dijete : Zar ti Ljudi nisu umrli po redu , nakon što je on došao u Grad ?

Što se je u tome Momentu dok se je dešavao događaj na Morskoj Obali , toga jedva da se je sjećao . Navodno da je , ušao u jedan Vlak , koji je išao u pravcu Mora , zatim na kraju išao je sa jednim Busom i na Autobusnoj stanici je izašao , kao >> Domovina od Noguchi Ujô << je bila označena . Jer je Noguchi Ujô bio jedan Liričar , kojega je Ami , njegova prijateljica voljela , želio je da to Mjesto malo pogleda . Neopaženo je stajao na Kai - Zidu i gledao na Betonske blokove koji su bili razmješteni po Obali .

On se je sjećao na to , da je ovamo došao stidljiv iz Gradića i uplašen od oštih pogleda , što su mu dobacivali Ljudi na Ulicama . Čak i kad je ušao u jedan Cafe , fiksirao ga je jedan mladić . Njemu je pri tome prvi put palo na Pamet , da ga je niz put na svakom Stajalištu nekakvi Latalice mora da su ga nadgledali .

Preko puta na uvijenome dijelu Obale , što je gledao sa Kaim – Zida , mogao je on da u daljini , mali kao Graškovo zrno , stvarno da vidi jedan par mladića . Oni su zasigurno pripadali mjesnome udruženju mladića . Pokraj njih je stajala jedna Toyota Crown parkirana , a iza njenih Stakala su se vidjeli , probadajući pogledi .

Jônen je osluškivao Udarce Valova i čekao , dok nije postalo mračno . Kada se je površina u srebrno i crno obojila , nestali su i ti mladići . I Crown je otisao od tuda , ostavili su i jednu poruku : >> Ako ti ne padneš dolje , silovati ću ja twoju Sestruru ! <<

Nejasno se je sjećao Jônen na jednu svoju Misao sa Naslovom I da sam ja bio .

*Ja gledam gore u Nebo . Jedan pali San .
Ja gledam na drugu stranu od Mora . Suze
padaju na moja bosa Stopala . Na Krilima
od Ptice . Svjetlucanja uvijek ima . Sasvim
daleko u daljini ... I to je ipak istina ... Kao
Putovanje na Zemljin horizont koji uzima
Ljudske živote , u borbi s Morskim horizontom
uzima Sudbinu .*

Naravno bio je Morski horizont , koji je za sve tu stajo , sigurno jači od Zemljina horizonta , koji je tu stajo za posebnosti ... Sa jednim crnim udarcem Krila Galeba bilo je Svijetlo nestalo .

Pri tim Mislima skinuo je Jônen svoje geta - Sandale , skinuo je i svoj Ručni Sat sa zglobo , položio ga je na Zemlju i počeo da silazi dole po Betonskim blokovima . Kao prvo nije želio da skoči u Smrt , nego je želio jednostavno ići u Vodu .

Negdje na svojemu putu skinuo je Jaknu i Hlače i svoj Mônc hogrtač , osjećao je bio

groznu hladnoću , pošao je nazad ka Betonskom blokovima , sa kojih je upravo učinio jedan mali skok . On se je nešto malo popeo , obukao je jednu debelu , pod majicu i gače : Bilo je smiješno . Kada se i dođe iz Kagoshime u Tôhoku , ima čovjek da izdrži Hladnoću . Bez da mu je ne ugodno , prešao je Jônen na Blok . Sa Mislima >> Sada , sada ali išao ka jednome srednje velikome Krilu iza je bilo More . Jesenji Vjetar je pirio kroz njegovu mokru odjeću . Bilo je tako hladno . Valovi su kidali Morsku površinu , na plavo crnom mraku bilo je za vidjet samo još jedan Srebreni trag . Udarci su podrhtavali tlo . <<

Brežuljak je bio obrastao sa Pupovima i okretao se je ka Moru , izgledao je kao da su ga sa svih strana Pupovi krvavo iz boli . Oštro struganje Grana u Vjetru i prijetnja Mora , koje je zvučalo poput stenjanja , izgledalo je kao da njegovo prazno Tijelo se uvrče . Pogledom je on pratio Svjetlost Svjetionika koje se je povremeno vidjelo , predstavio si je , da Svjetionik se računa kao jedan veliki Metronom od Sekunde . Za vrijeme dok je još jedan puta na Tamu i odraz Vode fiksirao , prošaputao je kao jedan način izvinjenja Roditeljima >> Žao mi je << skočio je moleći , da se njegovoj Sestri ništa ne desi , u tišini gromovite tame .

On je prestao na Kucanje Ručnog Sata da sluša , promatrao je , sa izgubljenim mislima Kameni Zid i Asfalt od Ulice , i osluškivao je jedan Zvuk Kiše . Kada je podigao pogled , video je Ženu od Učitelja Miyamoto , koja je živjela u Susjedstvu Temepla . Ona i jedna mala Djevojčica , zasigurno njezina nećakinja , bili su na Desnome uglu od tamno siva Zida zastali i izgledalo je kao , kao da se boje . Zvuk od malo prije je naj vjerojatnije došao iz usta Djeteta .

Jônen je postao svjestan , da je on jedan taman oblik Lica napravio i pokušao je , da sada to popravi . Nije mu baš polazilo za Rukom . >> Dobar Dan << izustio je i primijetio , da je njegov Glas sasvim glasan . Gospođa Miyamoto mu je pomogla sa jednim prijateljskim osmijehom te gaje upitala >> Dali imate jedan Kišobran sa sobom ? << Ovaj puta mu je pošlo za Rukom da jedan osmijeh razvuče po Licu . Rekao je >> Hvala lijepo da se brinete za mene << pokazao je kišobran , koji je bio iza njega prislonjen na Zid . Bio je nešto teži nego prije . Zbog tog je Jônen mislio da njegova Glava za svakodnevnu službu je valjana . On se je još smijao i napokon je pustio Glavu . I promatrao je , kako njih dvoje sa svojim Kišobranima , jedan sa mustrom Cvijeća i jedan zeleni , kako se udaljavaju i pogledavaju se za njime . Susretao je poglede . Nekako si je umislio , da oni znaju o Medikamentima . U svakome slučaju smijao se je svojoj nagosti , za vrijeme dok je svoje Ruke gurao u crni Ogrtač .

Točno rečeno o Medikamentima su znali u to vrijeme Tae i Genshû . Njego Otac je sigurno pročitao uputstva za uzimanje lijeka , jer je Sredstva u svojem Gradu od Doktora za Nerve dobio . Zapakirao je Tablete u jednu lijepu Plastičnu vrećicu , stavio je to u jednu Omotnicu i zalijepio je to sve sa ljepljivom trakom . Upustvo za upotrebu je izgledalo kao jedan Kompjutorski ispis koji je sadržavao Slike Tableta , ali za jednoga Laika to nisu bile nikakve Informacije . Eventualno je to bilo kao za svaki slučaj osmišljeno , ako bi izgubio slučajno Sredstva i jedan treći nepoznat - to pročita napisali su Objasnjenja i za sva tri Medikamenta pod djelovanjima sve isto , napisali : >> Da se spavanje , vrte nje i pogrešno uzimanje stvarnosti mogu pojaviti , ostavite se vožnje Autom preopasna posla . I ostavite se Alkohola ! << Kada bi se čitalo o djelovanjima Medikamenata , moglo se je od strane jednoga Laika zaključiti >> Prigušuje se napetost , Halucinacije i Manije << sigurno se ne prepoznaje , koji je Medikament Anti depresiv , a koji za Manična stanja . Iz njihovi riječi nije se moglo slijedit , da se u Lijekovima radio o 12

jednoj Terapiji protiv Shizofrenije .

Njegov Otac je od toga Dana , od kada je sa Majkom i Jônenom pod jednom Krinkom podvrgnu jednoj provjeri Zdravlja i bio popraćen na Psihijatriju – bio je dvadeset i osmi Studeni nešto prije od dvadeset Godina , kratko nakon što je on dvadeset i trećega Studenog bio dvadeset ,vjerovao je , da Jônen pati od jedne Neuroze : Tako je glasila Dijagnoza , Sredstva , koja je onda uzimao a druga je uzimao od kako je imao dvadeset i sedam . Ali njegov Otac je vjerovao ništa , a u vezi novih Medikamenata , vjerovao je da je Jônenenovo zdravlje se još pogoršalo . U svakome slučaju je Otac prema Jônenenu bio uvijek prijateljski raspoložen i zabrinut . I na kraju je umro, u Veljači , sasvim sam .

Djelovanje tri Psiho aktivni Sredstava su započeli . Duboko u Jônensovoj Glavi formirale su se krpice Sjećanja nalik fragmentiranome Ogledalu prije u Kuhinji . Kao prvo se je sjećao kao da je sa time zapalio toplu Vatru – na uglačanome Stolu Live Kuće , u Vrijeme , kad je živio za Glazbu . I onda iznenadna Smrt njegova Oca ove Zime . Ne -što mu je stvarno stajalo pred očima , bio je paketić , što je dobio sljedećeg Dana kad je umro njegov Otac . Sadržavao je Dječje igračke , pokraj je ležala njegova Medicina . I onda smijanje pred Riu , koji je imao pet . A iza toga Tae sa svojim trezvenim Licem .

Zajedno ne pripadajući dijelovi Sjećanja tjerali su ga i njegovu Glavu kao kada curi Voda iz Tuša . Zvuk Kiše , koja je udarala po Krovu Stana i iznad Garaže , slalo mu je Mustru za logično razmišljanje . Sve su to bili razlozi koji su ga prisiljavali da uzima Medikamente . Tako su i razne Slike dobivale svoje Priče . Sastojalo se je to od toga da je raditi i trudio se je . Medikamenti koje mu je njegov Otac slao jedno dugo Vrijeme , koje je sa razlogom uzimao , da svoju Familiiju , Riu i Tae , štiti .

Live kuća simbolizirala je bila za njega jedno Vrijeme , kada još nije trebao Medikamente . Iznenada mu je sinula Slika bijela Vrata od Amis . On je prepoznao , da je to već jednom doživio odstrane unutrašnjeg Oka . Amis bijelo Tijelo je imalo svoje konture koje je zapažao i bez Medikamenata . U tim Imaginacijama skrivalo se je negdje Ja . To sjećanje na Ami je bio jedan jednostavni osjećaj Ljubomore , Live kuća je svakako skrila da to osjeća . Jônenov Mozak , koji se je lagano pokretao , počeo je sa razmišljanjima .

Sat je pokazivao da je jedan Sat i dvadeset i pet minuta . Njego Duh , budan kao Majmun Mônch Songokû . Jônen se je dao u pokret . Kod odslaska dalje držao se je konkretno kao jedan Mônch ,koji si je , godine učenja izračunao , u iznad više od desetogodišnje Prakse . Uzeo je zadnju pomast i male žute Krizanteme istini , koji su se našli na njegovome Putu te je primijetio , da se je kretao tipičnim pokretima od Jônen . On je uvijek išao pognute Glave , a Tae bi ga pratila , i kada bi išli zajedno u Grad , Riu ona bi ga pratila . Jasnije nego prije je uzeo u obzir Taes i Rius Lica . Tae je izgledala kao da se smije , za razliku od njegova prvotnoga izgleda .

Ona ga je jedan puta zbog jedne stvari opsovala kao da je >> Luđak << , i sa izvrsnom motorikom udarila Bradom . Ali Jônen je znao , da je ona bila , kako bi Genshû rekao , pod pomogla , kada ga već nije shvaćala .

Poravnala je svoju Glavu . Sasvim mali je on izgledao iz daljine u Kiši .

U Ruci od Gospode Miyamoto vidio je on bijelu Vrećicu i zaključio je da je ona u među vremenu u Super - marketu , bila u kupovini . Za to vrijeme su Kišobrani u smjenama se približavali i udaljavali , dolazili su Hang ulicom . Jônen se više nije brinuo o tome , dali njih dvoje znaju o ili njegovoj Medicini .

Ta tri Medikamenta nisu odavali ništa o njegovu Mozgu osim toga imao je on Tae . Imao je i Riu . Kad bi ona odvela Riu u Krevet , bilo bi ponekad između njih Diskusije , ne , prije bi sa njim pričala Tae : >>Ti Ludi , nekad ču da se rastanem od tebe . <<Ali on je usprkos svemu vjerovao da , da će jednog Dana - u njegovome Mozgu zatvorena - sa svime , što ga je činilo , voljeti i paziti . Razlog je bio jednostavan , on jednoma nije bio Lud i iznad svega je poštovao Tae uvijek , čak i kad bi mu dala jedan Tref i kada bi u Krevetu dobio udarac u Guzicu .

Jônen je mislio , da su sa pripisivanjem Sredstava protiv depresivni i Manični faza i protiv Shizofrenije u Temelju to pre jednostavno napravili . Iza toga je očigledno stajalo lagano i gotovo razmišljanje , nije moglo ni biti loše , kada bi glavne simptome potisnuo . Tako zvani nenormalni Mozak je u Medicini u tri nazvane Kategorije njegovan i za taj red su Doktori svoju Teoriju potpuno pogodili . Sa time se je za početak morao zadovoljiti , ako je želio imati normalne funkcije Mozga . Kada bi ostavio Sredstva , u početku je dobio ih dvadeset , istraživao je u svrhu svojeg daljnog liječenja po Knjigama i prepoznao je , da Simptomi , koji su poznati Doktori kao prvo označili kao Shizofrenia , kasnije je bilo često nešto drugo . Kod Jônenova nije bilo tako , njegovo stanje se je pogoršalo , nego su se i Medikamenti po pro sudbama o promjeni bolesti mijenjali .

On je bio , preko toga prešao usprkos prijateljskom bradatom Licu svojega Doktora , dakle preko toga je prešao i aktualna Sredstva pozitivno je po smatrao kao Medicinu , koja je kod njega dobro djelovala . Danas je napetost bila tako velika , da je nesklonost rasla uvis , kada je on čekao da Medikamenti počnu da djeluju . I istovremeno dolazeća Svijest , da je on prekinio sa Ceremonijom , i da si je pri tome mora dati pomoći , što je on smatrao odvratnim , prepun je bio sa jednim patetičnim Osjećajem . Jônen je posmatrao svoj put kao napeta Strijela na metu i išao je dalje sa svojim putem ravno .

Za vrijeme dok je Sanjao da , da podigne Glavu , susreo se je sa dva Kišobrana . Žena koja je Situaciju pogrešno procijenila , pozdravila ga je riječima : >> Posao vas je sigurno učinio umornim . << Tako je dobacila , kao da je on Dijete , nešto star kao Riu , želio se je povesti za pozdravom : >> Dovidenja . << Njezin lagani Glas odražavao je njezinu želju direktno opet . Jônen je odgovorio isto sa : >> Dovidenja . << On se je čudio , kako ga je prepoznala , da je umoran . Za jedan trenutak se je ponovo dvoumio , dali ona zna za njegove Medikamente . Iznenada se sjetio , da je sa takvim Mislima nešto potpuno bitno zaboravio . On je , prije nego što je napustio Tempel , propustio , svoje Vitaminske preparate da uzme . Naravno , zasvijetlilo je Jônen , to je morao da uzme , bio je umoran . Istovremeno je Tijelo vuklo sa jednim osjećajem sažaljenja – kao s jednim Lancem . On si je razmislio , da ode na kratko u Tempel nazad i da uzme Preparate , ali tako bio kasnio . Jedno zakašnjenje bi bilo sigurno jer je bio pod utjecajem Medikamenata , to nije bilo moguće . Neopaženo je opet počeo da se kreće kao Jônen i osjećao je , poglede kao nekakav pjenušac od Asfalta , njegovo Tijelo je bilo postajalo sve teže i teže .

Za vrijeme dok je bio u Kiši , primijetio je , da se nalazi u jednoma laganome Depresivnom stanju , pomiješanim sa Shizofrenim dijelovima . On nije nalazio zajedništvo , mogao je ali , kroz jedno dugogodišnje iskustvo , najmanje da prepozna . Sve jedno nije bilo Osjećaja žaljenja . Jônen je nastavio sa svoji Putem i zamislio se je nad jednim Tekstom što ga je jedan puta napisao : >> Kada obratim pažnju na svoje Tijelo , osjećam se usamljenim . <<

Možda je Yôhei , tsukemono - Trgovac , slično osjećao .

Kada je točno pred Kuću Trgovca došao , došao je Jōnen do zaključka , da postoji razlika između pokušaja samoubojstva i samoubojstva . A sigurno je bilo razlike između Vješanja i skoka Smrti . Ali sigurno je postojala i razlika , da on sam nije mogao da riješi sa Sudbinom , Yōhei je uspio .

Gospodin Genshū je njegovao na Smrtnoj strazi i uvijek govorio , postoji tri puta više Pre živjeli nego samoubojica . Jōnen je na kraju preživio jer njegov skok nije vodio u More , nego na jednu Hrid i jer nije udario sa Glavom , nego sa Rukom i Stražnjicom . On se nije previše bojao , nego je to bila Sudbina . Ako čovjek pode od te okolnosti , mislio je Jōnen , za vrijeme dok je išao prema gore , jedan Most je prošao onda još jedan dio puta je pratio veliku Ulicu , to je bila staza , kojom je išao kada je pokušao da se ubije , bilo je sve drugačije , kada je Yōhei pogledao Jōnena kroz providne Grane , putem koji je vodio od Kuće do Ulice on je od jedan puta osjetio napad straha . Ali pri tim Mislima , bilo je lijepo , ako se budem samo držao uputstava od Gospodina Genshū , mogu ja Ceremoniju pročišćenja bez problema savladati , grabio je dalje .

Na način , kako se je on sjećao na svoju prošlost , na taj način , je konstruirao redoslijed događaja , prepoznao je Jōnen , da se on nalazi u jednoj depresivnoj fazi .

On je mogao na Budućnost samo kao na jedan direktni napredak da misli . Te Depresije su uvijek vodile , da su ga u novim situacijama dovodile do straha . Naj vjerojatnije je to bio razlog za ekstremne napetosti , što je on osjećao prema Ceremoniji za Trgovca , a to je rezultiralo iz toga , što je on s Prošlost kao jedno zatvoreno i napredujuće Lice uzimao , i ako je to u Stvarnosti bilo ne zajedno pripadajuće i fragmentarno . Jōnen je rekapitulirao još jedan puta onako za sebe , kako je on prije četrdeset i pet Minuta svoju Medicinu uzeo , usmjerio je svoju Glavu i te je regulirao svoje Disanje . Bilo je već dvanaest Godina , od kako je on sa Brežuljka skočio . Nakon toga je prvo se vratio u Kagoshimu i onda je ponovo za dvije i pol Godine u Kyōtu se vratio životu u Samostanu . Tako je varao vrijeme kao praktikant Mōnch , koji je davao Asistencije u Tempelu , više od deset Godina . Sve će da dobro ide , Jōnen se još istina nalazio na stazama Depresije , ali on se je ohrabriavao sam , zatvorio je teški Kišobran i rekao je sa prigušenim Glasom : >> Smijem li ja da uđem . <<

Jōnenu nije promaklo , da Žena , koja se je nalazila naprijed u Radnji , za jedan trenutak iznenaden gleda . On je tu Reakciju već bio predvio . Nije čovjek mogao toliko ići naprijed da bi rekao , ta Žena je bila razočarana , bila je to prirodna Reakcija na to , da on nije bio Genshū , koji je došao . Ali Jōnen se nije više nosio sa bojaznjima . Genshū je bio jedan Svećenik od zanata Jōnen mu je bio za zahvalnost obavezan , da ga je on uzeo , i ako je njegov put bio put pokušaja samoubojstva , da je on , i ako se je predao novim vježbama , prije pet Godina iz Tempela u Kaganawi ovamo pobjegao . Ali upravo zbog toga je morao sad i ovdje da ostane . Sa današnjim čišćenjem tj. Ceremonijom za Kuću od Trgovca morao je da pokaže svoju stvarnu vrijednost .

Jōnenu je bilo jasno , da u toj predstavki leži i jedan Komad samo pretjerivanja . Mogao je da da čuje Glas od Gospodina Genshū , govorio je : >> Daj se još prirodnijim . << Jōnen je pratio Ženu kroz jedan tamni Hodnik sa Bačvama , koje su tu stajale tu još od prije jednoga Tjedna , ka mjestu gdje je došlo do samo ubojstva . Rasla je i napetost ,

mislio je on ponovo : Pobjeda ili Poraz . Bilo mu je skoro , da se ne mora predstavljati kao Genshû i Yôheiev Duh .

U stvarnosti je vladao jedan ne obični debeli Zrak u zadnjem Vrtu nuz Skladište : Ovdje se je sve i odigralo . Na kraju krajeva nije bilo nekakvoga ne običnog Mirisa osim mokroga Pap - Kartona koji je ležao na tlu . Svejedno ga je čovjek kao posebnog mogao nazvati .

Greda je odmah ubola u Oko Jônena . Sajla je već bila odstranjena , ali za njega je izgledalo , kao da se Štrik još ljudja uokolo , iza je stajala Žena sa Kišobranom , što je za Jônena bilo umirujuće . Ali neobična Atmosfera je dolazila od Grede . Preniske Grede . Ma koliko god bi se uzela Sajla , Noge bi uvijek dokučivale Tlo . On je imao utisak , da se je ovdje jedna snažna želja odigravala sa preponama .

Jônен je stavio pred Ženu već pripremljeni Tanjurić sa Soli i Rižom na jedan Karton . Aonda se je obratio i zamolio , da mu se Čavlići donesu sa kojima je bila postavljena Slika sa Nebeskim Kraljem . Žena koja je šutjela i sa jednim ozbiljnim i pomalo i ustrašenima izrazom je pošla nazad u glavnu Kuću , imala je oko četrdeset Godina . Izgladnjelo Tijelo u bijeloj Kuhinjskoj odjeći vodilo je do jedne špicaste Napetosti , izgledalo je da govori , da je cijeli Svijet odlučno - mrzi .

Na jedan neodređeni Način prozračivao je prostor Skladišta jednu Auru otpora , koja se teško može dokučiti , >> Duša još nije postala jedan Buda << . Pri pjevanju to nije osjećao kao otporom nego kao nešto , što daje Snagu koja je bilo zajedničko prisutna . Ali u trenutku to nije mogao tako uzeti . On je postavio držač za Svijeće , koje mu je Žena donijela , a na , između je stavio držač za Dim i pri tome je postao svjestan , da je on jedan Zen - Mönch bio . Čovjek je pri tome držao se stajališta , da tu nema Duhova . Ili čovjek ne bi govorio o toj Temi . Ta Pozicija što je Zen rekapitulirala je i učvršćivala svaki pojedinu od strane Genshû opisanu Sliku od četiri Nebeska Kralja .

On se je okrenuo prema lijevo , obrisao je jednu malu Paukovu mrežu , što se je nalazila na Gredi u Istočnom dijelu prostorije i pričvrstio je Sliku od Jikoku- Tennô . Na Jugu je pričvrstio , preko jednog Kartona , Zôjô Tennô . Na Zapadu je pričvrstio Kômoku - Tennô . Tu je pomislio ,da on mora Prostor kao čitav pregledati i otkrio je , kad je pogledao u Stranu , Ženu , koja je opet sa svojim Kišobranom bila stajala vani . >> Molim , udite unutra << rekao je i pričvrstio je i posljednju Sliku , od Tamon - Tenô , za vrijeme dok je gledao mokru Kosu od Žene , što je dolazila ka Vratima , palo mu je na Um , da je jednom negdje pročitao , Tamon da tone znači ništa . Zatim se je za jedan Trenutak zapitao , što su u tome Gradu o njemu a preko , Jônena , čuli .

Kad je on >> Uđite unutra << rekao pri tome se postavio pred Ženu , pritisnu je na svoje Koljeno na provizorno konstruirani Oltar od Pap Kartona . On je pri tome dodirnio Ženu i jedno zrno Znoja , se je pojavila na njegovome Čelu . Kako je on želio uzmaći , došla mu je jedna druga Scena na Um .

>> Ja imam veliko Povjerenje u vas << , rekla je Doktorica i zatvorila je Vrata od Privatne Sobe . Ona je otvorila Dugmad od Jôneneove Košulje , koji je bio ležao na Krevetu , da bi provela pretragu pri tome se je smijala bez značenja . >> Kada bi to sada netko video , što bi pomislio . << Jônен se je nešto malo sjećao na Lice od Doktorice , ali da na njenu užasno špicastu Bradu i na napeti Vrat .

Dim je išao skoro u pravoj Liniji prema gore , kad je on Dimne štapiće zapalio i zaturio ih o Burad . Da u toj atmosferi će da prostorija pronađe jedan Red , mislio je Jônен . Duhova nema ,sa tom zadaćom je prvo Jônen bio doveo svoje Srce u Ravnotežu .

Jedan mirni Glas , koji nije ni ti najmanju Sumnju proizvodio . To je upravo bila njegova zadaća .

Sutra , što je on recitirao , nosilo je vezu >> Umirenje gladnoj Duši <<. Prve riječi su mu dobine smisao : >> Onaj , koji pravo želi da sve Bude sa tri Svijeta , mora da Prirodu Darma stvarnosti prepozna , Sve je to jedno stvaranje od Srca . << Dakle to je Srce , koje je sve stvorilo , to je Zakon ovoga Svijeta . Prvo je on želio da svoje Srce prepozna . Ali dok je preuzimao teško disanje Žene iza sebe , iz vagao je gore i dolje , čak kad bi sklopio Oči . Jōnen se je zamislio brzo . Njegov Glas je uveo Red . On je tri puta udario Zvonasto Drvo i počeo je Sutra da recitira . Slika je od Doktorice brzo nestala Onda se je sjetio Paketa , što ga je njegov Otac poslao i na to , da Paket je bio umotan sa ljepljivom trakom i sadržavao je dlake od Kose . Policija iz Kagoshime mu je obavijest prenela o Smrti , kada mu je Paket s Aerodroma bio isporučen . I ako je njegov Otac uvijek koristio lijepi Papir i uredno uvezan , bila je ova pošiljka samo reda radi zapakovana i osim toga sadržavala dlake od Kose . Kosa , kod koje se je moglo odmah ustanoviti , da se radi o Očevoj Kosi . U kojem stanju mora da se je on nalazio ? Jōnen nije mogao ništa drugo da pomisli nezgoda jer Otac je već u Podne pio Alkohol . To je bio jedan takav propust , koji je vrlo vrijednovao Red a i kao Sportaš koji je imao četvrti Dan u Judu , bilo je to teško shvatiti . Kad je Jōnen bio došao iz Bolnice i došao u Samostan u Kyōto , Škola njegova Oca je po prvi puta neopăzeno izdala jedan Ček . Za to odgovorni Direktor jedne Tiskare je bio nestao . Jōnenov Otac je želio da poteškoće o jednom povećanju Školskog pogona premosti , i tu je došlo do propasti sapuničnog gospodarstva i Financijske propasti . U sljedećim Godinama u kojima je Jōnen poduzeo i pokušao da se ubije , vodilo je do toga da špekulacije njegova Oca su odvele Školu u Bankrot . Otac , koji je osnovao sa dvadeset i sedam Godina Školu i ako je kao vlasnik bio kao jedan Direktor , bio je od tada kao jedan obični Učitelj uposlen . Isto tako Majka je morala da radi , jer Novca nije bilo dovoljno , da se isplate dugovi . U tom mjestu mogla je loše i pola radnog vremena poslove da nađe , tako da jei Majka morala da se preseli u Kyōto , tu bi bila išla raditi . Otac je bio doneo snažnu odluku , da Majku dva puta u Godini viđa . On je proveo jedanaest usamljenički Godina . Jednome je Jōnen imao San , da njegov Otac zove Telefonom i potražuje Riu . Zatim je Jōnen čuo , kako je Otac na Telefonskoj slušalici , koju mu je u Ruke dala Riu , kaže , da je Majka preminula i da nema više nikoga . Bio je to jedan čudan San , koji je ostavio jedan ubod u Jōnenova Prsa

O Trgovcu Yōhei nije Jōnen znao puno toga . Možda je samo želio da se sjeti na Smrt njegova Oca . Genshū ga je upitala sumnjičavo : >> Zbog čega bi jedna Molitvena recitacija bila izazov ? << Ali kada je Jōnen u Veljači pred Sargom svojega Oca govorio Molitvu , on je stvarno za primijetiti vjerovao , kako njegove Molitve religiozne Moći sadrže i zbog toga nije mogao svoje Ideje otpustiti . Njegov Otac se je udaljavao , istovremeno se udaljavao i Yōhei .

Nije bilo Duhova . Jōnen je čitao Molitve kao , da se on želi osvijedočiti o tome . Tsukemono Radnja je bila skoro novo sređena i čovjek je bio posudio Novac za to . Ali Jōnen se je osjećao sigurno . I ako je Žena imala još dvije Djekočice , koje su bile u Srednjoj i u Narodnoj Školi , ona se je morala brinuti o njima , i ako bi preuzela još jedan posao . Jōnenove Molitve nisu završavale u neposlihu .

On si je pretpostavio , da će sve dobro ići . Njegove Recitacije su bile izrazito mirne i jasne . Jōnen je mogao da osjeti , kako se je Atmosfera u Skladištu harmonično uređivala . U uskoj Šupi ,ako si je on pretpostavio , dosezala je čista i svjetla Harmonija svaki kutak . To uzimanje stvarnosti se nije mijenjalo ni kada je bilo riječ o Kitici velikoga sažaljenja .

On je udarao Ritmom o zvečeće Drvo , mislio je , da je Glasnoća nešto malo viša i da ne pripada ovdje . Ipak ga njegova poslovna Samosvijest kroz to se nije doticala .

Za vrijeme Mise za mrtve nije bilo nikakvog štimunga , možda nije bilo šik od njega , da on sa završavanjem Mise pomaže Ženi , koja je različite Utenzilije kao što su posude sa Dimom i ostalo pospremala i kasnije se dala pozvati na jedan Čaj u dnevnu Sobu .

Na jednom kotatsu , koji je bio brzo pripremljen , postavila je Tanjur sa Yôhei Pickles . Jônen se je odmaknuo za vrijeme dok je Žena za Stolom preko puta sjedila , Komad po Komad ispred postavljeni crni Patliđani i Krastavci su završavali u Ustima .U njegovoj Glavi formirale su mu se Fraze - položaj Ruko tvorca kao što je bio ovaj nije bio dobar za tako malu Trgovačku Kuću , kao što je bila ova . On je povremeno sezao za Čajem i crnim Patliđanima i ponavljao bi više puta : >>Prija stvarno izvrsno . << Žena koja je žvakala crne Patliđane okrenula je Glavu polako u pravcu ugla gdje je bio pozicioniran mali Oltar , na kojem je bila Slika prijateljski nasmijanog Yôheia . Okrenuta ka toj Slici rekla je ona : >> To je jedan Idiot . << Ona je te riječi ispljunila istovremeno , u to je jâhen Decrescendo riječi bila progutala . Jônenove Uši je to pogodilo kao Ledena Voda .

Bilo je mukotrplno , dok nije došao do svoga utočišta na četvrtome Spratu . On se je bio prije pet Godina , kada mu je Genshû jedan Stan tražio i našao mu da izabere jedan na drugom i jedan na četvrtome Spratu bio odlučio za ovaj tro Sobni Stan . Ne zbog toga što je bilo Svjetlosti , i protoka Zraka te Pogleda , nego što nije osjećao Pritisak . Tae je već bila u sedmom Mjesecu trudnoće on je bio odmjerio , da je onaj na drugom Spratu bio bolji . Za sportsku Tae toliko puno Stepenica nije bio nikakav Problem . Tako se je bio odlučio za bolji pogled . Kad bi se Shizofrenija povukla , bio bio on sretan na četvrtome Spratu , kada ne bi imao poteškoće od uskoga prostora ili sa Susjedima . Kada bi patio od Depresije , bio bi put do gore neugodno dug . Ne samo da bi Ruke pogodile hladnu ogradu od Stepenica , on bi tada nalazio da se Stepenice , kao da se ribaju od njegovo Lice .

Tada bi došlo Vrijeme , kada bi Medikamenti polako prestali sa djelovanjem . On ih je bio uzeo u dvanaest Sati i četrdeset i pet Minuta i do 18 Sati i petnaest Minuta je bilo prošlo pet i pol Sati . Prije u Kagoshimi je on bio za to upitan za potrebe doktorskih Studija . On se je mogao još sjećati na jedno Grafičko predstavljanje . To znanje o pet i pol Sati on nije uzimao u obzir . On je znao da kada netko , koji je dugo Godina uzimao Lijekove kao on iz , tako reći osobnog iskustva . Ili bolje rečeno , on si je bio prepostavio , bilo je pet i pol Sati . Od toga Vremena se je on uvjerio pri uzimanju , da se Vrijeme podudara . Jônen je bio došao do ispred Stana na trećem Spratu tad je pogledao na Sat . Za četrdeset i pet Minuta će da djelovanje Meikamenata prestati to je značilo još četrdeset i pet Minuta ... jedno neugodno sučeljavanje .

Obično bi završavao sa poslom točno u pet Sati , ali danas je to bilo nešto kasnije . Četvrt prije pet je Asako mu je dao obavijest , da je upravo prestala Kiša , zamolio ga je bio da , izmjeni Metlu koja je bila pokraj Kreveta . Pri tome je on morao da od nekih Grmova koji su bili u blizini rasli , da odstrani Korenje i da ih presadi . Jer je on bio došao sa Ceremonije , nije pošao sa time poslom . On se je bio osjećao tjelesno i emocionalno opterećen .

Dvije Minute prije pet došao je Gospodin Genshû sa Namu , koja je sa valovitom Bokovima napokon mogla da napravi samo par koraka , pokraj Kreveta . Genshû je bio rekao Jônenu prijateljskim Glasom : >> Ti možeš sa time olako prestati . << Jônen je bio stao u svanuću , od gore sa izgubljenim Mislima gledao je on na crveno obojanu Metlu , 18

i Lopatu u Rukama . Kad je Genshû rekao : >> Dali će izdržati ovu Zimu ? << Jônen je prvo pomislio , da Genshû misli na presađenu Travu , zatim je mislio , da je on o njemu govorio . Na kraju je postao svjestan da Genshû koji je gladio Glavu od Namu misli na Psa . Jônenov Mozak je radio kao Obrok jednog Mlina .

U tome Momentu i sada isto , dok je išao Stepenicama prema gore , zanimalo se je sa doživljajem kod tsukemono - Trgovca , što ga nije ostavljalo na miru .

Napokon je Jônen došao u svoj Stan . Kao i uvijek prvo je oprao Ruke i skinuo se , nakon što je izmijenio par riječi sa svojom Ženom , obukao je sivu Majicu i pripadajuće Hlače . On se je posjeo pokraj Riu pred Prozor i uzeo je Gutljaj razrijeđene Rakije sa Vodom . Onda se je dogodilo . Kao da je on postavio jednu Maramicu sa teškim teretom , pao je on u jedno stanje nekontrolirane Depresije . Bilo je tek prošlo upravo pet Sati , mislio je on . Ali Kamen se više nije okretao . On je registrirao da na TV ide nekakav Crtić . U njegovu Glavu nije više ništa dolazilo . On je misli oda se sječa , od Tae uobičajenoga pozdrava , >> Dobro došao Kući << , prijateljski bi zazvonilo .

Te riječi koje su dolazile iz Kuhinje , nisu mu davale smisao . Sjekirica od Mesara po Kuhinjskoj dasci se je čula kao glasni Tonovi zvečećeg Drveta za Podneva .

Dali je to bio povod za depresivni pomak , na to se Jônen nije mogao da sjeti .

Njemu je samo padalo na pamet jedno , za vrijeme Svitanja je sadio Travu – a u njegovoj Glavi su se valjale riječi , koje je od Yôheia Žena ispljunula : >> To je jedan Idiot ... <<

>> Ti si jedan Glupan . << To su bile riječi , koje je Tae jednom bila rekla . Bilo joj je loše tada nakon Jela . Legla je na Krevet , on joj je milovao Stomak i pitao , dali da zove Prvu Pomoć .

>> Taj Idiot ! <<

Tako je vikao njegov Otac u Srđbi , prije nego što je Jônen došao na Psihijatriju , na jedno Veće je izvukao Mač koji je stajao kao Dekoracija u Niši sa Samuraja , rekao je : >> Ovaj Ratni Alat se ne sviđa našem poimanju ! << , udario je o Oltar od Bude .

>> Ah , što sam bila glupa ! <<

To je rekla njegova Majka u vidu njegova prijema na Psihijatriju uvijek isponova . Jônen i njegovi Roditelji su se nakon trzavica bili odlučili za njegov Studij na Wasada , dok je on polagao prijemni ispit isto tako Budologiju od Ryûkoku Univerziteta isto tako i Teologiju od Dôshisa i na filologijskom odjeljku od Waseda je položio . >> Bolje da smo te poslali na Budologiju od Ryûkoku Univerziteta << , rekla je Majka . On je Jônenu , kada je on bio pušten iz Bolnice , još jedanput donijela formulare za Upis .

>> Ti sigurno nisi glup . <<

Što su te riječi samo značile , što mu ih je rekla Doktorica u Bolnici ?

>> Nemoj me prodavati za glupom . <<

To je bilo njemu rečeno , za vrijeme dok je on bio po drugi put u Samostanu te se je za vrijeme Ljetnog odmora bio vratio u Kagoshimu , da bi priredio sa jednim Jazz klubom Live nastup . Jônen je susreo darovitu mladu Dizajnericu Reiko . U njezinom Apartmanu je on bio doživio sa njome Strastvenu Ljubav . Poster za nastup je Reiko postavila . Zbog toga je on bio zahvalan , ali Reiko se trudila skoro bolesno za to , da bude Jônenu menadžer . Šaleći se je rekla pred Ljudima :>> Ovaj Čovjek će da uradi sve , što ja želim . Hee , molim te upali Klimu ... dali vidite to vi . <<Možda mu nije bilo teško palo , da slijedi uputstva , kao u i Samostanu . Onda je ona , za vrijeme dok je on bio zauzet s Problemima za nastupe , bio je pristao da sa njome posjeti jedan Planetarij . Jônen se je bio pripremao za nastup , ona ga je presrela sa riječima .

Nemoj me prodavati za glupom – to je i on mogao prije da kaže .

Različite Situacije , u kojima je riječ Glupan padala , provlačilo se je pored njega. To se je tako brzo dešavalо , kao što je on u maničnim Fazama doživljavao Shizofreniju . Bilo mu je kao , da on spaja Mramorne mustre polako u jednu cjelinu . Za vrijeme dok je gledao u Travu , bio se je bojaо od pojave jedne Slike .

Zbog čega to nije znao , ali dok je stajao pod visokim plavo crnim Nebom pokraj Kreveta ,postavila mu se je Slika glatke plavkaste Kože Skuše . U zemaljskome okruženju daleko od Mora, gdje je bio Zavičaj od njegove Majke , vrijedilo je : >> Snovi od Riba ne znače ništa dobrog . << Sjećao se je on na te riječi iz svojega Djetinjstva , uvijek isponova se bila pojavljivala bojazan od , hladne Slike Sabljarkе .

Kad je on po drugi put išao u Samostan , on se je od svoji sustanara bojaо od jednom , sa jednim Putujućim Mônchom , sa kojim se je prije dobro razumio . Kada je Mônch došao u Sobi pokraj , postavilo mu se je zastrašujuće i realno djelovanje , Mônch je držao jedan Nož na Vratu . Da je on skoro mislio , da to nije Nož , nego jedna Sabljarka , bio je tome razlog najvjerojatnije ,da je bila Jesen .

U Vijestima su bili objasnili upravo djetinjasto, da nije Asocijaciju pronašao s Novinama>> Jesenja Sabljarka <<. Kako je on pod jednim plavo crnim Nebom stajao , bilo mu je kao da ,su nebrojene Sabljarke na njegovo Tijelo pritisnute . On nije bio u stanju , da se pomakne .

Još od prije on nije volio Jesen . U Jesen je on bio došao na Psihijatriju . Bila je i Jesen kad, je on bio skočio i isto tako je u Jesen bio , kada su ga prisilno u tōfu - Tvornicu premjestili .

Gospodin Genshū je bio sa Namu prošao pokraj , tu je Depresija već bila prisutna , Skoro kao u vidnom polju od jednog Psa u jednome Eksperimentu od Abe Kōbō , kojeg je on prije vidio za to vrijeme su se u njegovom suženom vidnom polju pojavili Genshū i Namu .

Siguran nije bio , ali u tom trenutku , u kojem se je pogled pri tiskajući zatvarao , bilo mu je kao , kao da čuje sasvim tiho i sasvim udaljenu Glazbu , Glazbu , koju je on bio tražio . I sa tim Virovima Zvuka i Larme u svojoj Glavi je morao da živi , nije mu preostajalo ništa drugo nego da pjeva . To mu je išlo kroz Glavu , za vrijeme dok je gledao u tami jedva prepoznatljivu crvenu boju od Metle . To crvenilo ga je podsjećalo na njegovu crvenu Kosu - i na vrijeme kad je on pjevao .

Za Večeru je bila Curry Riža . Kao i uvijek Tae je sve uredno bila pripremila . U sredini su Stola bila dva Tanjura - , jedan je bio sa fino narezanim Lukom i jedan je sa Cocktail rajčicama u talijanskome umaku , Štapići za jelo su bili postavljeni na Stolu i Kašike su bile pripremljene , ali Jōnen se je bio još uvijek nalazio u jednome teškome , pritiskajućem raspoloženju .

Ne dodirnuta donijela je Tae jednu Dozu Piva iz Zamrzivača , otvorila je , nešto je usipala u njegovu praznu Čašu a i sebi je usipala punu Čašu , donijela je još brzo Acerola - Saft za Riu , u sipala i je i njemu te je rekla sa prijateljskim Glasom : >> Dobar tek . << Riu je istovremeno sa Tae sklopila Ruke i navalila na voljenu Curry Rižu .

Tae je iz kroz iskustvo naučila , kako da se ophodi sa depresivnim Jōnenom . I prije je pokušavala , da sa njime priča ili da ga o raspoloži . Jōnen je u svojim maničnim Fazama rekao : U Depresiji on osjeća riječi od svakoga kao malo razasuto Zrnje . One nisu sezale do njega , nego su bile kao nekakve strane Stvari uzete za stvarnost . Tae nije 20

mogla da njegovo objašnjenje prati. Skoro kao da je njegovo stanje njoj bilo svejedno , nije mu se obraćala , sa zadovoljstvom je pila svoje Pivo , za vrijeme dok je sa Riu gledala TV . Jônen je bio omamljen , i nije ništa bio uzimao za stvarnost . Gutao je Pivo , jeo je sa naprijed nagnutom Glavom .

Isto izgleda da je Riu nešto primijetio . On je želio upravo da Rajčicu stavi u Usta , tada seje na TV pojavila strašna Scena sa tučom u crtici . Brzo je Riu ostavio Rajčice na Stolu , te se je okrenuo prema Jônenu i pozvao : >> Da se , TV isključi ! << Kada bi se na Aparatu bila pojavila strašna Scena , Riu bi se povukao od prijemnika , kao da se boji . To ponašanje je bilo sasvim normalno za jednoga peto godišnjaka , ali da se je obratio Jônenu , rezultiralo je naj vjerojatnije zbog posebne pažnje . Čovjek je imao utisak , da on ciljano privlači pažnju na sebe , mislio je Jônen . On je bio pokrenuo svoje Tijelo i pošao ka , za to vrijeme je osjećao poglede od Tae , prema daljinskom upravljaču i ugasio je TV , kao da sa jednim Pištoljem na njega cilja .

Nakon završetka sa Obrokom Tae je ustala , da bi oprala posuđe . Jônen , svojim tipičnim je načinom to pospremanje gledao i nije to nalazio ugodnim , pošao je u Kuhinju , da si pripremi Wisky u jednoj Čaši . On je otvorio Zamrzivač pokraj Tae , sipao je Wisky , tad je dodao još Vode da to razrijedi . Tae , koja ga je pratila pogledima , znala je , da će on do spavanja još Wiskiya da si sipa na taj način i tako Bocu do pola da isprazni . Ai on je mogao bez Alkohola , o količini kad se priča , nije to mogao izbjegći . To je vrijedilo za Jônenu kao i za cijelu Familiiju .

U to Ljeto je Jônen imao problema sa bolovima u Stomaku , da on skoro i nije mogao da u sebe uzme Ručak u Tempelu . Kod Doktora su utvrdili , da mu je Jetra i Stomačna Žlijezda skroz u životnoj je opasnosti . Dva Tjedna on nije zbog toga niti pipnuo kapi Alkohola . Jônen je držao utisak u to vrijeme , imao je opasne misli , njegov pogled je bio oštijiji . Tae je osjećala danas još , svoju bojazan , da skoro jedan drugi Čovjek se krije ispod njegove Kože . Možda je bilo u tom ležalo što on nije uzimao Medikamente . Jônen tada nije bio išao u Krevet po Noći . Kada se je stanje Žlijezda i Jetre polako poboljšalo mogao je on da ponovo piće Alkohol i ponovo je počeo da uzima Medikamente , što je Tae bila pozdravila . Ona je naravno znala što piše u papirima od Lijekova , Čovjek bi se trebao od maći od Alkohola . Sa jednim takvim zapažanjem nije joj bilo jedno stavano . Tae je njegovala da čak nakon Kupanja piti , davala je čak i Riu nešto malo Alkohola sa Ananasovim okusom . Kada bi se njih dvoje pridružili Jônenu , on je to prihvaćao kao , ljubaznu Gestu i mrzio je Riječi koje su stajale na Ceduljici . Tae nije imala ništa protiv Alkohola . Ona je dolazila iz jedne Familije iz Hokkaidô , koja je proizvodila Sake , Kada je ona bila radila u jednome Butiku u Tôkyô , upoznala je bila i Jônenovu Sestruru . Sestruru , koja je otkazala svoj posao Tekstilca , radila je u istome Hotelu u jednoj Srebrenarnici . Njih dvoje su često zajedno obrokovali , došli su do razgovora o mlađemu Bratu , koji je bio Mônc . Da se je Tae bila zainteresirala , to je bila Sudbina . Interesirala se je i za klasični Svijet tako jako , da je čak i za vrijeme dopusta poduzela jedan obilazak Tempela u Kyôtu . Susrela se je bila sa Jônenom , kada se je on bio zadržavao u Tempele u u Kanagawa . Od početka je prezentirala Jônenu kao nekoga tko ne piće Alkohol . Jer su se sve češće viđali , svitalo joj je , da Jônen nije jedan klasični Čovjek , ali već je bila trudna sa Riu .

Nakon udaje se je Tae stalno pitala , zbog čega je napravila taj Korak . Kada bi se zapitala za Razlog - jer Riu je bio već tu , morala je da zaključi , da je ona , prije nego što je postala svjesna , isto tako pila .

Ona na Jônenu i sebe nije mislila kao o jednome Bračnome paru . Kada bi od drugih

o tome bila pitana , tako bi odgovorila , da su oni kao Bratić i Rođakinja . U stvarnosti , tako bi se bila ona izjasnila , da njezino ophodenje ipak nije sasvim kao Bratić i Rođakinja . Jedno dodatno objašnjenje padalo im je teško . U svakom slučaju imala je familijarne Osjećaje za Jônena . Kada bi se on nalazio u jednoj Depresiji , bio bi taj osjećaj posebno snažan .

On je bio već nekoliko Čaša popio , mislila je Tae . Jônен je , nakon što se je vratio do Stola , već dva puta Wisky sa Vodom i Ledom si napravio . Jednom je navukao si jednu oker boje Kapu , što mu je od Tae familija bila poslala , pio je sa tim pokrivalom za Glavu , jer kada bi se , on nalazio u maničnim Fazama , sa tom Kapom bi se ogradio . Ona je djelovala kao da se stvari više ne raspadaju i nestaju . Tae je sjedila za Stolom preko puta njega i bila je započela sa ručnim radom : izradom Tašni od japanskog Materijala . Riu se je bio pritisnuo uz Tae , uzeo je Daljinski upravljač i gledao je TV .

Depresije su u svakome slučaju bile bolje nego manične Faze , jer bi se u naj manju Ruku ponašao mirno . Bilo joj je već pomognuto , jer on nije plesao Gol . Sa time nije bilo završeno , da Jônен pokraj Tae skupi različite mustre od Štofa , skine se gol i sa Glazbom bi plesao . Tae bi nastavila sa poslom , dok bi on prezentirao svoj Penis i ciljao bi pri tome prema njoj . Ona je njegove Faze bila prebrodila , morala je što više da se smije , osjećala bi prije sažaljenje . Riu je išlo otprilike isto kada bi Jônен bio depresivan , kada bi želio da sluša svoje CD-e . Riu je bila dobro raspoložena : Da on sada može da gleda TV , može samo da zahvali depresijama .

Na TV je bilo još samo za vidjeti mračna Lica , koja su sa malo riječi kroz Tamu lebdjela . Krikovi neke Žene . Tada je podigao Riu , koji se je sa desnom Rukom držao za Tae , stavio je lijevu Ruku na njegovu Glavu i rekao .

>> Skini Kapu . Duhovi imaju strah od Môncha , skini Kapu . << Jônен je gledao u Dno od svoje prazne Čaše . Tada je i Tae došla u njegov vidokrug , gledala je zabrinuto . Skoro kao , da je namješten Fokus od jedne Kamere , pojavilo se je svjetlo u Jônенovim Pupilama , zatim od Riu Lice . Tae nije mogla da slijedi što je Jônен mislio . Ali je ona , zbog čega to nije znala , njegove pokrete predvidjela . Jônen koji je svoju praznu Čašu bio odložio na Stol , proveo je kao što je bila naslućivala jedan formalni pokret , skinuo je za trenutak Kapu i ponovo je stavio , nakon što je uvukao Glavu .

>> Ako se ti toliko bojiš , onda je Kraj sa gledanjem TV . << Sa tim Riječima je povela Riu u Kupatilo i postala je nešto tužna . Ona je mislila na Jônena , već dugo nije o njima mislila kao o jednome Bračnome paru , nije uzimala Jônena više ka Čovjeka . Tae se je znala nositi sa time , ali je osjećala Želju . Jônen je volio da igra ulogu Oca za Riu . Ona je mislila , da je bez djeteta već bi se bila razvela . Da se je još čvrsto držala za tu Želju , podržavala je prema sebi nešto malo sažaljenja .

U Kupatilu je masirala Šampon u Riu Kosu dok se nije zapjenilo . Osjećala je jasno , da Riuima respekt prema svojem Ocu koji je bio Mônch . To mu je ona bila usadila . Djelom je to ležalo na njezinoj bezgraničnoj Fantaziji u pogledu na Mônche općenito , ali to nije bilo sve . Zar Genschû nije rekao , da Jônen posjeduje jednu određenu Kvalitetu ? Tae je mislila , da ona isto sama se ne razilazi od te pretpostavke . Razlog njezinu Vjenčanju nije bio samo Riu , nego se je ona interesirala za nepoznati Svijet , u kojemu se je Jônen zadržavao . Svijet Môncha i Glazbe . O toj Glazbi do danas nije puno znala , i ona nije stajala u sredini njenih Interesa , ali prvi Utisak , što ga je dobila od Jônena u njegovome Mônch ogrtaču , tu nije bilo ničega pogrešnog . Čak i kada bi Čovjek mogao reći da Jônena piye . Tae je slijedila svoje Misli , obrisala je Glavu od Riu i isprala je Sapunicu iz njegove Kose , sve dok on nije rekao : >> Boli me . << Kada se prosmatra

Nen - san , upada u Oči , da on ponekada nekakav pobudni utisak Samo poštovanja kao Mōnch radi. Sigurno da ne djeluje on kao prvo kao jedan Zen -Mōnch , ali u njegovoju unutrašnjosti živi jedan stvarno čudnovati Svećenik , rekao je Genshū sa ozbiljnim izrazom Lica .Tae je razmišljala ,da nije možda mišljeno na Vremena sa ponešto Depresije i jednim laganim poletom od Shizofrenije – ali bez sumnje bio je uvijek onaj isti Jōnen .

Dali je u Genshūovoj izjavi pobudilo >> stvarno jedan čudnovati Svećenik << jer je bio ga nalazio atraktivnim , Tae nije znala . Ali sigurno je bilo , da ona u ponekim trenucima , kada bi bila iskrena , ona uvijek to Ponešto u Jōnenu osjeća . Kao kada se negativni Polovi od dva Magneta se međusobno približe , prebacilo bi se to Nešto brzo u Pravcu Depresije , Manije ili Shizofrenije . U kojem Stanju bi se nalazio Jōnen , nije mogao Čovjek ,koji je bio uvijek u Prijelazu iz jednoga stanja u drugo , nije se moglo to shvatiti . Taj Trenutak se mogao usporediti kao kada ti Magneti jedan pokraj drugoga prolaze - , dva puta u Mjesecu misliti , ali bi u stvarnosti pogodili Jōnen . U to vrijeme bio je Jōnen jako pristupačan . Oni su si imali tako puno toga za reći i Tae je otkrila tada u njemu Partnera , sa kojim bi mogla najbolje da priča . Ali to se nije moglo nazvati apsolutnom Srećom , u tom trenutku je mislila ona , da je on jedan Čovjek , koji joj prista je .

Tae je bila svijestna , da ona njega u Fazama Depresije pažljivije osuđuje . Ona je ispirala Sapunicu sa Riuovog Tijela ,ispirala je isto sa svojega Tijela u ušla je potom sa njime u Kadu . Misli na njezino Nezadovoljstvo sa Jōnenom su je još dalje okupirale , ali njezino Tijelo koje je bilo postalo toplo , izgledalo je kao da nešto drugo misli . Ona je pritisnula Riu Ramena , koja još nisu bila u Vodi , prema dole .Za to Vrijeme je brojala od jedan do trideset , mislila je na Jōnenu skoro sa Glupim pri mislima i svoje divlje ne kontroliranosti , što je već bila prenosila na Riu . To nije prepisivala Medikamentima , nego je to bila shvaćala kao Jōnenovo biće . Tae je posmatrala mali Penis od Riu , kojemu se Čovjek nije morao sa sklonosti , osjećati ga . Možda je u svakome Biču , što sve Muškarce ... ne ta stvar Penis , mislila je Tae i nasmijala se je tužno .

Jōnen je i danas sa njome pio to Alkoholno Mix piće sa Ananasovim okusom . Nešto malo je on usipao u Riu Čašu , koji je ito tako nešto malo od toga želio . On je doneo nove Čaše za sebe i Tae ,Ona je mislila , da Jōnen u kućanstvu ne pomiče Ruke i da u tipičnom Jōnen – hodu gospodari da bi se učinio korisnim , djelovao je kao jedan šlampavi Penis .

Riu , koji je držao svoju malu Čašu , molio bi u tim trenucima skoro uvijek , da sluša Cd sa zvukovima Vode , koje je dobio bio od Asako . Jōnen je čeka sa zadovoljstvom na tu Molbu . Danas je on pokrenuo CD , dok je sa jednim kratkim pogledom pratio Riu , to je bilo razumno . On je bio jednom prije rekao , da želi da čuje jedan tužni Štimung kroz Glazbu , u depresivnim Fazama nije imao potrebe za time . Izgledalo je da Riu ima velike Interese za CD , izgledalo je da ga to jako raduje

CD je davao Zvukove jedne brzo tekuće Gorske Vode . Između je postajo Ton kao od Kamenja , kada se sudare . U suprotnosti od Riu , koji je sa sklopljenim Očima , po dupro se Bradom , i u potpunosti se predao Glazbi , kao da ga Struja škakljika , kod Jōnenova se skoro nije moglo ocijeniti , što on misli . U njegovim Očima , što su kao jedna duboka Bara djelovale , titralo je , kada bi došlo do mjesta sa Kamenjem , nastalo bi tada jedno ne obično Svjetlo .

Tae je nosila Riu , koji je bio prisao pri slušanju Glazbe , u pokrajnju Sobi . Za vrijeme dok mu je davala da sisa , sama je postala umorna . Tada je popravila svoju Odjeću i vratila se , držao je Jōnen Gitaru i pio Wisky sa Vodom , što si je upravo bio pripremo . Od jučer načete Boce Black Nikka ostala je još samo četvrtina . Kada je želio da Glavu , koju je jedva još držao , pala mu je , oslonio se je bio na Gitaru , nalazio se je dakle u jednome stanju , u kojem nije bilo moguće da , da svira . U lijevoj Ruci Čaša , a Gitara ispod desnoga Pazuha , trzao je Žicama . Mogao je Čovjek pomisliti , da on ide po tonovima Kamenja sa CD , drugačije bi izgledalo da , da Ignorira on nju . Zvučalo je kao , da sadržava Ocat iz Jōnenova Mozga . Tae , koja je ponovo počela da radi , podigla je svoje Lice i pogledala Jōnena . Ona nije mogla ni da pred postavi da ti Tonovi sadrže nekakvu poruku . Tae je nastavila svoj posao sa Iglom , razmišljala je , da se Jōnen cjeli svoj Život stavlja u svezu sa Glazbom . I tako se je moralo isto sada , kao što je on prije par Dana bio najavio , ostvarenje jednoga Koncerta u ovome Gradu .

U pet Godina , od kada on živi ovdje , dao je dva puta u Kōenji Koncert . Dva puta je zajedno sa Riu putovao prema Tōkyō . Jōnen je tamo pred svojim nastupom pio i pio . Tae je mislila da , da njegov Koncert za Live Kuću mora da je bilo jedno opterećenje . Kao pripadnici bilo joj je neugodno . Sa Glazbenе strane Tae nije mogla da sudi , ali ona je mislila , da se je ta stvar bila odradila . Taj puta je Jōnen bio najavio da , da će pri Koncertu samo malo da piye Wisky . To ona nije mogla da vjeruje nakon svega što se je događalo i nije se slagala sa nastupom . Možda , tako joj je palo na Um , da je to razlog za njegove sadašnje Depresije .

Jōnen je još sjedio , bez namjere da ide u Kupatilo . Sa Gitarom u Rukama si je on sipao posljednji gutljaj . U među vremenu Boca je bila prazna . Ona je ustala , pridržala se je za držać od Komode u Spavaćoj Sobi , te je ponovo sjela preko puta Jōnena za Stol .

>> Na probaj onda . <<

Na Tae Riječi Jōnen nije odgovorio , nego je trzao na G-Stranici . On se je povio prema njoj preko Gitare i pogledavao je u Oči .

>> Ti ćeš da popiješ samo jednu Čašu Wiskiya ! Stvarno . <<

Ona je imala utisak , da su to prve Riječi , koje su došle do Jōnenovi Ušiju na to Večer . Tae je bilo došlo kao da , kao da se diže sa dna Bare i sa jednim velikim Valom dolazi u Jōnenove Oči . On je šmrcao tiho , zadrhtalo mu je Tijelo , klimnuo je Glavom Čovjek bi pomislio , da će on divlje poći prema Svili . Ali on je iznenada se podigao i pošao ka izlaznim Vratima , gdje je bila visila njegova Torba .Sa Gitarom u Rukama došao je nazad . On je otvorio Etui sa znanima Medikamentima , uzeo je prije Spavanja kao i obično Sredstva za smirenje . Što je on imao na Umu , kada si on priprema sada Lijekove , mislila je Tae . Jōnen je posegnuo za Čašom sa Wiskiyem , što je stajala na Stolu i progutao je Tablete . On je stajao sa jednim Osmijehom i pošao je u Kupatilo .

Tae je bila pila hladni Sake Marke Ubojica Vraga i pošla je bez Jōnena u Krevet . Jōnen ju je probudio iz polu sna , kada je Ruke pod vukao pod njezine Bokove . Na njezinome Vratu osjećao je Disanje . Za jedan Momenat se je Tae suzdržala , uzela je zatim Snagu zajedno , odgurnula ga je , on joj je bio prekinuo Disanje , sa Rukom u Butinu . Za kratko se je čulo stenjanje . Tae je još osjećala Jōnenovu toplinu , koji se je povukao , iza njezini Leđa . Ona je uzela Zraka . Pošla je prema Komodi , zaljuljala se i neke od desetak Torbica koje su tu bile su pale na Pod . Za Vrijeme dok je ona osluškivala zvukove koje je proizvodio Riu za Sna , Jōnen je povukao Pokrivač preko Glave , i mislila

si je ona : Ja ga ne mrzim , ali ne mora biti Sexsa . << Sigurno je za oboje bilo bolje , kada se kao Bratić i Rođakinja razumiju . Skoro dvije Godine Tae nije reagirala na Jônenove Strasti . Depresije izgleda da su na neobičan način sa jednom jedinoj Večeri bile završene .

Jônen nije mogao da spava , što je malo ovisilo o Tae , nego o Tabletama . On se je ustao , jeo je Lubenice , što je bio dobio u Tempelu i pošao je po Vodu što je bila u Zamrzivaču . Jer on još nije bio umoran , izvukao je Bilježnicu za zapise sa Pjesmama i Proza Tekstovima i zadubi se je do tri Sata u Lektiru . Jer nije mogao da spava , ležalo je možda u tome što je čitao Tekstove sa naslovom >> Riječi i Glazba << . Na sljedeće Jutro , zbog toga je pio Kavu i htjeo je da odmah podje u Tempel . Dok je stajao na Vratima od Stana , ponovo mu je došao smisao Teksta . A dok je ulazio u mali Automobil začuo se Lou Reeds Trade kao nešto za opuštanje . Jer je on Melodiju bez Problema mogao da shvati , primijetio je Jônen , da je bio kraj Depresiji .

Pri Pometanju unutrašnjeg Dvorišta , i pri Svetkovini sa Genshû kao i kod večernje šetnje sa Namu nešto mu nije silazilo sa misli . >> Pričanje ne donosi ništa . Šutnja i Djelovanje ! Ja vjerujem čak , da Čovjek ne dolazi do ničega , tako dugo dok radi velike Riječi . Prije sam ja mogao o > Stvarima < govoriti , ali sada , kada mi je važno , ja ne mogu . Jer ja tek sada > počinjem sa životom <

O čemu se u stvarnosti radi o > Stvarima < , nije mu više padalo na Um . Te stranice su bil još kad je on imao dvadeset i četiri , i u po krajnoj novoj Zgradici od Tempela njegova Majstora , je bio on živio malo prije nego što je susreo Genshû . On je onda Sigurnost tražio , on je svoje riječi pjevalo . Bez prijateljstva mislio je on , da ta Sigurnost isto sada odgovara Osjećajima .

Jônen je proveo par Dana , u kojima nije ništa govorio Genshû o planiranom Koncertu , Tae mu je dala pristanak . Za to nije postojao posebni razlog , on je želio da samo pričeka jedno određeno Vrijeme , dok Koncert ne postane stvarnost .

Tih dana se je nalazio on u jednom određenom djelu u Shizofreniji . Ta Faza , u kojoj je on bio bliže svome stvarnom Biču , s time je bilo stalo . Kada bi on vozio Vozilo na Posao , čekao ga je uvijek Lou Reed . Uobičajeno Trade . >> u jutro u osam Sati sam sreo jednog novog Ja << Set the Twigh light Reeling ponavljao je on : >> Ja sam uzeo svoje novo Ja i zateturao se kroz prije podne << Louoe Riječi željele su reći , da je sa tim upoznavanjem sa jednom novom Ženom sam sebe otkrio i da je bio ispunjen srećom . Ali to nije imalo nikakvog značenja za Jônenom . On je bio sretan zbog toga , da je Lou Reed one pjesme pjevalo kao i on sa devetnaest , uvijek je nove Ploče izdavao . Lou je pisao , da je u starosti od devetnaest preko više puta bio izložen Elektro šokovima . I da je on bio u liječenju kod svjetski poznatog Doktora . U bijegu od svoje ovisnosti od Droga , pao je pod utjecajima Alkohola . Sve jedno Lou Reed je pjevalo dalje svoje Pjesme . Tvrđ i ponosan . Isto Heroin pjevalo je Lou u Dur Akordu . To je bilo naj važnije .

>> Riječi i Glazba << su bili Inspirirati kroz susret sa Genshû , dolazilo mu je kao da , se Tekst zrcali , što ga je podsjećalo na Tempel , jako precizna njegova sadašnja Duševna pozicija . Kod pauze za Čaj je Jônen postao razgovorljiv i između svega ostalog je pričao o , da je Lou Reed Češkog Predsjednika Republike Havela , intervjuirao . Genshû koji je bio prije par Godina u Češkoj , je na to rekao , da je uspjeh Revolucije u Češkoj zasniva na Snazi Glazbe i Humora Čeha . Jônen je reagirao radosno i dodao je spontano Riječi >> Teror ne može biti Umjetnost , ali Umjetnost može biti Revolucija << što je bilo uvedeno u njegovu Glavu .

Genshû je zatim pričao o rascjepu između Čeha i Slovaka , ali Jônen koji je pušio

Cigaretu i pio Instant Kavu , je mislio na Lou Reeda i na svoje zabilješke >> Riječi i Glazba , što je sve bilo pustolovno i zajedno izmješano .

>> Oni koji se oslanjaju na Riječi , trebali bi prestati sa Glazbom << glasila je izjava od Yano - Akiko svakako isto sa Riječima . Volja , Ja , to su stvari od Riječi , kako je Yano rekao , jednostavno živjeti , bez da si radiš prevelike brige . Glazba može da propovijeda . Ako je tako , ja želim najaviti samo dobre propovijedi . >> Tada sam imao Jima Morrisona u Glavi , koji je kao u svojoj Pjesmi Moon light Drive bio umro . Jedan Čovjek koji je fulminantne Riječi svirao i pod mučenjem i uvijek za nepoznatim Svijetom s one strane tražio Vrata . I onda je ipak uspio probiti Vrata . <<>> Moji prijašnji Tekstovi su možda bili loši , ali ostavimo to sa strane . Ja u svakome slučaju volim Ljude , koji imaju Riječi , i koji ne pričaju u modernim Frazama . Oni kuju Riječi . Bez da se tome prepuste , može se u njihovim Srcima , to , što su protivnici mislili , sa njihovim Rijećima zamijeniti . <<>> Jedan dio od Lou Reeda Essay : Svatko bi trebao umrijeti za Glazbu . U tom djelu duboko misaone metafore su sigurno Ljude u Češkoj sigurno naj jasnije se dojmile . Čovjek bi na kraju mogao da umre kao Jim Morrison . >> Čovjek ne pjeva sa Gitarom > to je hladno < . Čovjek ne smije da pjeva . Hladnoća je jedna Moderna Riječ . Čovjek pjeva o Hladnoći , koju sam osjeća . Kada bi mi rekli , to je staro , nisam imao volje biti nov . Ja pripadam ka New Wave . <<

Jonen nije više znao više , što je bio prije napisao a što je sada nastalo . Ali to nije bio Problem , da se je njegovo momentalno Ja sa svime identificira . Njemu je postalo jasno , da je to način sjećanja , što se je rado u manične Faze postavljalo . On u svakom slučaju nije mogao da time upravlja . Jonen će uskoro biti četrdeset Godina star i on je o tome počeo da razmišlja , što je sa Live nastupom davalо povoda . On nije imao u vidu da oponaša Lou Reeda , ali si je postavio jednu orijentaciju . Ja želim dugo da živim , mislio je on .

Tih dana nije sa sobom i sa razlogom uzimao niti nosio Medikamente . On je bio mišljenja da će da duže živi , ako on što duže je moguće odustane od uzimanja Sredstava . Kroz to je imao utisak , da njegov pogled je nešto blaži , nešto kao kad nakon jedne Mise za mrtve apsolvira sve okupljene . Poneka je bio nestrpljiv , kada bi onaj preko puta lagano govorio i tada bi počeo da misli o članovima Benda ili okolini gdje bi se bio nalazio . Jonen je bio vlada i Konverzacijom o urodu Riže , da ne bi pokvari volju starijih Ljudi sa Zemlje . Kada bi ga zamolili , da kaže nešto bez smisla , odmahnu bi Glavom >> Rak koji cjeli život se probija naprijed << Genshū je to njegovao da kaže . U svakom slučaju je pio ponuđeno mu Pivo . I kako bi bio pio , mislio si je , da se on ne boji , nego različito Ja želi da opjeva . Njegovi članovi skupine nisu niti mogli slutiti , što on misli .

Prije polaska na spavanje uzeo je Sredstva za smirenje i proveo je ugodne trenutke u Kući . Pio je Wisky sa Vodom i notirao je Riječi , koje su mu dolazile , dok je sjedio za Stolom . U pozadini se je čuo Brian Enos The Heart Beat of the Fourth World . Jedan Album , u kojem Eno sa Trubom Jona Hasselsa sa elektronskim Zvukom je bio podložio .

Onda , kada je on na filološkom odjeljku od Wasade bio , već tri Dana nije više išao na Univerzitet , nešto mu je bio rekao Vlasnik Live Kuće u Kōenji što mu je sada bilo palo na Um : >> Kako ti izgledaš , kako ti govorиш skoro da si Cool kao Brian Eno . Zbog čega se držiš tako teško ? <<

Neopaženo je razvukao Lice Jonen u jedan ogorčeni osmijeh . Tae koja je sjedila sa suprotne strane , od prije je radila rad sa Iglom rekla je : >> Što ima stari ? <<

>> Jesam li ja napokon tako težak ? <<

>> Na da , jedan teški i Ludi Starac << , odgovorila je ona brzo .

Kada bi se Jônen našao u svoji maničnim Fazama , Tae je ponekad patila zbog njegovog Plesa skroz golog . Zbog toga je on imao krepot , što je Tae mogla da kaže . Polu vesela se je Tae vratila svojemu poslu .

>> Stari , što radiš ? << , pitao je Riu , koji je bio položio Ruke na Tae . Kada bi Jônen bio dobre volje , prigrlio bi Riu , koji bi o Jônenu bio pričao kao o Starom . Oče nazvao ga je on , kada bi se želio maziti ili kada bi Jônen bio depresivan .

>> Otac radi . Riu , kako je bilo u Dječjem vrtiću ? Opet ? <<

>> Takeshi me je udario po Glavi . <<

>> Zbog čega ? <<

>> Ne znam . <<

>> Dali si mu vratio ? <<

>> Ne , nisam . <<

>> Zbog čega ? <<

Kao da je Tae željela odrezati Riječi Jônenu , Tae je rekla u tome trenutku : >> Riu ti si stvarno divan . << Jônen , koji je to čuo , sjeti se je na to , da je on u trećoj ili četvrtoj Godini na Narodnoj Školi pri igri Košarke imao jedan jaki sudar sa jednim školarcem iz niže Klase da je nosio jedan podliv na Glavi zbog toga . Obadvoje su potiskivali svoje bolove , i jer nije bilo druge metode liječenja , nego čekati da to sve prođe kao i obično svi dani u Školi . Dali je to bilo Cool ili možda teško ?

On se je ponovo posvetio svojim zapisivanjima . Ali u njegovim mislima mu je bio dolazio vlasnik Live Kuće u Kôenji sa svojim bradatim i prijateljskim nasmiješenim Licem i Jônen mu je rekao : >> Ja nisam Cool . <<

Jônen je tada upravo prije od svoje prve Ljubavi dobio odbijanje . On ju je ponovo susreo u Tôkyô . Ona je bila starija od njega jednu Godinu i u Školu u koju su oni bili išli zajedno on je bio prekinuo . Ona je stvarno dobro svirala Jazz Piano i slikala je ako dobro . Kroz nju je on bio upoznat sa Slikama od Egon Schiele .

Sa time Inspiriran , Jônen je svaki dan slikao po jednoj Tkanini , što je bila visjela na Zidu u njegovoj Sobi . Ona je često dolazila sa Kamerom u Sobi . Niti jednom nije mu pokazala Fotografije , radila ih je svaki put kad bi ga bila posjetila . Dali je on u to Vrijeme bio Cool ?

U njezinu Sobi je ušao samo jedan puta . I to je bio Kraj . Ona mu je bila ponudila Marihuanu , on je probao i dobio je jedan puni osjećaj . Jônen je u to vrijeme bio još neiskusan , ljubio ju je , želio je njezine Grudi da liže ; ali ga je zadržavala Rijećima >> Ne , ja to ne mogu << Počela je da pred njime da dalje puši Marihuanu i da završi sa pravljenjem Jointa . Kad je Joint bio gotov dala mu je jedan Papir sa porukom da je to bio zadnji sastanak . >> Ti izgledaš odvratno << rekla mu je i istjerala ga iz Sobe u sred Noći . Jer je on nosio Aloha – Košulju sa Techno mustrom i kroz okolinu se provlačio zaustavio ga je jedan Policajac : >> Što ti radiš tu ? << Možda je čak bio i plakao . Jônen je iskreno odgovorio : >> Moja prijateljica me je izbacila << i to zasigurno nije bilo Cool . Lagano djelovanje Marihuane nije moglo ni da umanji Buka u Glavi .

Zatim je Jônen ušao u jednu Live Kuću što mu se je našla na putu . Lee Oscars Usna Harmonika je bila tu da se čuje . Vlasnik koji je bio primijetio da sa njime nešto nije u redu , pozvao ga je nakon zatvaranja Lokala na jedan hladan Čaj u obližnji Cafe . Jônen se je sjećao , da se je tu čuo Tom Waitsa , koji je pjevao uz zvukove starog Jazz Piana .

Kad su Tae i Riu pošli u Kupatilo pustio je Jônen da Olovka klizi po Papiru .

Proljetni Zubi

*Povuci Konce mogućnosti van , što na rubovima Riječi
, rubovima Papira počinju .*

Oni što jedu Insekte i od Insekata nagriženi Listovi .

*Za tu razliku , za to vezivanje . Jedan sunčani
Familijarni restoran .*

*Roditelji jedu . Djeca jedu . Ili se međusobno
svadaju .*

Desert je već prošao .

I onda još :

Zimski sonet

Jedna tiha Snježna noć

Snovi uspavane Djeca explodiraju .

Snijeg počinje .

*Odrasli ustaju rano ujutro ,
da bi očistili Snijeg .*

Uspavano Dijete , to sam ja . Ja ne pripadam onima što čiste Snijeg , nego onima koji prouzrokuju padanje Snijega .

>> *Zimski Sonet << još nije bio do kraja napisan , tu su upravo došli Tae i Riu iz Kupatila nazad . Jōnen je postavio kao uobičajeno Alkoholno piće sa Ananasom spremno i rekao je Tae : >> Bend ja zamišljam ovako jedan Saxofon , jedan Bubanj i ja na Gitari . To je Minimalno za jedan Rock Band i nekako malo neobično , ili ? <<*

>> *Zbog čega ? <<*

Neopaženo je izgubio on što sve pripada . Onda su mu na Um došli različita Mjesta ili Gradovi na Um . Hala na drugome Spratu , Poduzeće . Cafe >> Yaguar << . Ili Ulica sa Barovima , što se je zvala Jizô Yokochô . I onda još Karaoke – Snack >> Kokoro << , što je ponekad posjećivao . Jōnen je o tome razmišljao i imao je Osjećaj , da bi se Koncert mogao svagdje održati .

Tae je odvela Riu u spavaču Sobu . Jōnen se je sjećao Auto portreta , što ga je naslikao , kada je od svoj prve Ljubavi bio ostavljen . Na jednome bijelom Štofu je on povukao Linije sa crnom Olovkom . On je to poslije postavio na Zid svoje Sobe u Kagoshimi . Prijatelje bi to odbijalo i rekli bi često , da on tu izgleda kao Duh . Nakon što je Jōnen bio došao u Genshû Tempel , on je taj Portret što je izazivao Larmu , zapalio . Zajedno sa svojim Adresarom zapalio je to na mjestu za potpalu smeča od Tempela . U to Vrijeme je želio da izbjegne Larmu , da promjeni Situaciju . Danas Jōnen zna da Larma pripada njegovome Ja .

Riječ >> Larma << je stajala za njegovu Osobu , od kako je on po drugi puta živio u Mōnch redu , isto tako pri zazenu nije bio Koncentriran i nije mogao da dosegne pravo stanje . Kada bi uzeo Medicinu , bila bi Larma potisnuta i bilo bi mu lakše , da misli usmjeri u jedan jasni pravac . Ali njemu dani i odgovorni posao u Tempelu nije mu dopuštalo da uzima Medikamente . Kada bi sjedio , mučile bi ga Halucinacije od Larme i Buke . Jōnen je ali mislio : Da Larma nastaje možda kroz subjektivna uzimanja istine .

Ali dali postoji uopće na ovome Svijetu nešto drugo nego Larma ? Sve u ovome Svijetu je od >> Srca << napravljeno Ljudi nazivaju te neugodne Stvari Larmom , u stvarnosti je to samo jedna Larma . Kada bi nekome uspijelo , da bude za jedan sa Larmom tako bi to nestalo , što bi jedan Čovjek nazvao Larmom i nestala bi Larma u ništa . Jedno novo Ja bi nastalo , što se nije nalazilo u Manijama , Depresija ma ili Shizofrenijama . I to Ja je to Ja , što je moralno Pjevati .

Jednom je Tae bila došla nazad i počela je ponovo , da šije Tašne . Jônen je dalje pisao >> Zimski Sonet << . Enos CD je širio kao i obično lyirske tonove . Jônen se je prilagodio Glazbi i Ritmu i došao je do razmišljajućeg ugodjaja . Enosove Misli i njegov ugodaj su štimali jedan preko drugoga , skoro da nije bilo razlike . Nekako je Jônen osjećao , da i Tae osjeća isto . Različite Riječi su kružile po njegovoj Glavi . On je mogao osjećati da se nalazi u jednom izjednavajućem Stanju . U svakom slučaju formirale su se Riječi kao Nebeske poruke u jedan Slog , kao da su željele reći : >> Ja sam sretan . << Došao je Jônen do tog zaključka .

Za Vrijeme kada bi manične Faze sa svojom Larmom počinjale , mogao je Jônen da svoje Pjesme piše i da misli usmjeri u tok Koncerta . On si je postavi jasne zadaće , nije više ni Plesao po Noći . Čak je ponekad davao Tae društvo , kada bi ona sa Automobilom u jedan udaljeni Supermarket išla .

Kada bi išlo , Jônen je zanemarivao vožnju Automobilom . Posebno kada bi Larma ga dovodila u opasne situacije . Na Cedulji od Lijeka je glasilo , da pri uzimanju Lijeka ne bi se trebalo voziti Automobil , pri tome on nije niti mogao da vozi a da ne uzme Lijek .

Na Dane , kada ne bi uzimao Tablete , došlo bi do Manije . Čak kada bi i želio , nije mogao da spava . To je sličilo Fazama specijalni religiozni vježbi u Tempelu , u kojima Čovjek ne bi spavao jedan Tjedan , On je čuo kako Tae i Riu dišu , gledao je u Tamu , odlučio je da ustane . Posegnuo je za Gitarom , i započeo je da piše jednu Misao . To ga je činilo još budnijim : jedna Mustra , sa kojom se je nagovještavalo kraju Manijama . Jônenove Snage su se bile približavale jednoj Granici .

Kada je on Genshû pričao o svojim planovima za Koncert , osjetio je , da će se slomiti ako bude još malo čekao . Prvo je pomislio , da želi da čeka , sve dok njegov Live nastup ne postane samo razumljiv . No njegovi Planovi su za njega bili već samorazumljivi , da on , ako bude dalje šutio o tome , neće imati što za reći .

Jônen je na to Jutro došao na posao i Genshû je bio osjetio tu napunjenu Atmosferu . Kao i svaki Dan sjedili su u Dnevnoj Sobi pred pripremljenim Čajem . Jônen je zahvaljivao sa sklopljenim Rukama za to . Bilo je kao i uvijek . Jônen nije ispuštao pogled sa Novina . Njegove Oči su bile neobično prazne , mislio je Genshû . Nije to bio prigušeni pogled od Alkohola od zadnje Noći . On je vjerovao da uzima situaciju za istinu , unutra je stajala jedna Riječ , kao čvrsti Centar . Izgledao je Genshû da , Jônen preobražava sa vremenom riječi u Energiju ili je ponekad od Teksta začaran .

>> Dali si ti dobro ? << pitao je on . Jônen je odgovorio : >> Sa Vremenom mi ide dobro , zbog toga ne mogu da spavam . << Genshû je usipao Čaj u Asakos i svoju Šalicu je primakao . Za jedan Moment je vjerovao da osjeća nekakav nemir , Jônen je počeo da za Maniu tipično , da priča na distancirani način .

>> Inače , Genshû – san , ja ne uzimam nikakvu Medicinu . <<

Kada bi se Jônen nalazio u stanju Manije , govorio bi on Genshû bez respeksa >> sama << , nego bi mu govorio >> san <<

Genshû je klimnuo i uzeo to šutke na znanje .

U pred priču pripada i , da Jônen je prije dvanaest Godina jedan puta bez previše razmišljanja , je želio ostaviti Medikamente . Kroz takvo ponašanje je došao do toga da je probao da se ubije . Nakon toga slučaja nije mogao da zanemari , da se pri toj Temi pojavljuje uvijek velika opreznost . Jer je Genshû i dalje šutio , Jônen je šmrcnuo i započeo : >> Ja ne znam ništa drugo nego da pjevam . <<

>> ... Nen – san , protiv Pjevanja ja nemam ništa . Tako je do sada uvijek i bilo . <<

>> Puno Hvala . Ovaj puta smo mi opet ponovo isti Glazbenici kao onda u Kôenji . Ja mislim da će da bude Trio sa Saxsofonom i Bubnjem . <<

>> Ja se već radujem tome << , rekao je ne zabrinutim glasom Asako . >> I nakon toga je pokazao Video . I ti ćeš da si snimiš ? <<

Ali Jônen je iznenada dobio napeti izraz Lica . On je stavio obadvije Ruke preko Koljena , naklonio se prema Asako , zatim se je okrenuo bez i jedne Riječi ka Genshû .

>> Ja želim prirediti Koncert u Gradu . To ne bi trebao biti nikakav Video . Ja želim da Vi dođete da vidite i čujete . <<

>> To je Lijepo ! Gdje će to da se desi ? <<

Asako je pokazivao svoje radovanje , Genshû je pio Čaj . Jônen je gledao prema Genshû .

Jedan prijašnji Live Koncert u Tôkyô je Genshû bio pitao za njegovo mišljenje , i brzo pristao .

Jedan puta je pitao , zar u po krajnjem Gradu ne postoji odgovarajuće mjesto , pričao je tada sa poznanicima , koji su našli bili jednu Live Kuću . On je bi svjestan , da Jônen kada pjeva , više nego kada pije , može postati on . U Mônch Samostanu su Glazba i Alkohol bili zabranjeni . Čovjek je bio prisiljen na Samostan , samo ako bi imao zadaće da izvrši . U jednomete zajedničkome Tempelu je to bilo drugačije ,tamo bi se drugačije radilo , naredbe ne piti i ne pjevati imale su da se slušaju . Te naredbe je poštovao Genshû i Jônenu je kad ga je po drugi puta uzeo sebi , saopćio .

Ako bi : Nastupio u ovome Gradu , to bi bio udarac . Jônenovi Koncert , što ih je Genshû bio poznavao , bili su dva Videja sa nastupa u Kôenji . On je nebrojeno puta bio pio sa Jônenom , još dok je još u udaljenoj Sobi u Tempelu bio . I on je Jônenu u tih pet Godina često na Banketima nakon predstava Tempela doživio , kako on tamo pije i pjeva . Jônen se je bio ostavio svakodnevnih stvarnosti , predao se je visokome letu Ekstaza , još prije nego što bi nastupio : Čovjek bi dobio takav utisak . Genshû je razumio , da je to za Jônenu bilo jedno unutrašnje oslobođenje . Za takvo okruženje bila je sigurno jedna mogućnost , da se dođe do jednog stvarnog dodira sa Glazbom , ali za Jônenu koji nije pre stajao da pije , nije bilo držača . Puno Ljudi najvjerojatnije je imalo da se udalji od stvarnosti kao Jônen . Još manje je željelo da zna o >> Svetoj Ludosti << , kod Boga i Vraga su bili jedno . U jednomete malome Gradu sa Stanovništvom od 20. 000 prirediti jedan Koncert , znacilo je potisnuti da je bio jedan Svećenik . Na tu Ideju je došao Genshû .

Jônen je morao da pozna mišljenje od Genshû . Za vrijeme dok je Genshû o jednoj Formulaciji razmišljao , rekao je Jônen , nakon što je sa Elanom popio jedan gutljaj Čaja : >> Ja sam Tae obećao , da ču ovaj puta samo da popijem malo Wiskiya sa Vodom . <<

>> ... to ćeš da uradiš stvarno ? << , pitao je Genshû direktno .

Jônen je zatvorio svoje Oči . Nakon što je nešto malo unutrašnjost svoji Pjesama fiksirao , došao je sa snažnim Glasom i sa punim uzdisajem te rekao >> Da << .

Asako , koji je Tjedne molitve u Novinama studirao , podigao je Lice . Ona kaže : >> 30

Nen – san , onda te stvarno drži strogim . Genshû koji je već bio stvorio jedno mišljenje o štimajućoj okolini , je svakom slučaju imao jaku nedoumicu , dali će da ostane stvarno na tome jednomete Wiskiyu , osjećao je nekakvu Snagu u Jônenovim Očima i na kraju je to odobrio .

Kad je Asako otišao , da objesi Rublje da se osuši , došlo je do razgovora o pitanju Mjesta . Jônenovo Lice se je opustilo . Malo je ispružio Noge te je rekao sa izrazom koji je uvijek imao , kada bi imao samo povjerenje : >> Meni je svagdje pravo . Ako je u ovome Gradu . Čak i na Obali . << Onda je brojao mogućnosti . Za Genshû koji je uvijek realno mislio , bilo je jasno da samo Karaoke – Snack >> Kokoro << dolazi u obzir , kojeg je zadnjeg bio rekao , jer se je tu mogao očekivati dobar Ton od Saxofona i Bubnjeva . Genshû je izrekao svoje misli . Jônen je pripalio jednu Cigaretu , uzeo je dva gutljaja i rekao je skoro razočaran >> razumio << i zatim je ugasio Cigaretu u Pepeljari . >> Nen – san , ti kažeš razumio si << . Zar ti nisi istoga mišljenja ? Biti će sigurno pre glasno , zanemariti će mo da ometamo Susjede . Za Ljude koji ne Sušaju računa se , i Glazba je , pre divna kao i uvijek , samo Larma . Na reakciju na Riječ >> noise << koju je Genshû upravo upotrijebio , trznula se je Jônenova Vjeda . Ali on je izgledao kao da nešto drugo Misli . >> Da , sigurno odgovorio je on , brinite se za broj mogući Gostiju . U >> Kokoro << može da stane samo dvadeset Ljudi .

>> Dakle Lou Reed je bio zamoljen za jedan Koncert od Premijer Ministra Havela , rekao je tada , da bi mu velika količina Ljudi bila neugodna . <<

Genshû je želio kao prvi da dođe . Te Informacije je bio pročitao u >> Lou Reed Lyrik skupini << što mu je Jônen bio posudio . >> Maxsimum , što više to bolje , nije li istina , ili ? <<

Jônen je sa izrazom Lica rekao , kao da je upravo došao sa jednog putovanja : >> To je u redu do sada je broj Slušalaca bio samo 80 . <<

>> Koliko bi bilo Idealno ? <<

>> Petnaest je pomalo tužno ... trebalo bi da bude dvadeset do četrdeset . <<

>> Zato je >> Kokoro sigurno ispravno . <<

>> Sigurno tamo je dobro . <<

>> ... Mogu li još nešto upitati ? <<

>> Da . <<

>> Zbog čega želiš nastupiti u ovome Gradu ? <<

>> Zbog toga što , jer ... ako ja u Tôkyô iznajmim jednu Live Kuću , neće se ništa dogoditi . Ništa dobrog niti ništa lošeg . << >> ... Što bi ti želio da se desi ? << >> Nisam tako mislio . Samo ako Čovjek Pjeva u Gradu u kojem živi , mislim ja , da se dobije jedna Reakcija . To je uzbudjuće . <<

>> ... <<

>> Ja želim da me ti i Asako čujete . Tae možda neće moći biti prisutna , ako se Koncert desi u Tôkyô . I ... da gospodarski razlozi postoje isto naravno . <<

Pri zadnjim Rijećima je Genshû zatvorio svoja Usta , gutao je i pitao nešto drugo : >> Što je ovaj puta Tema Koncerta ? <<

>> Visoki Sjever i Pjesme . <<

>> Kako ? Visoki Sjever ... Pjesme ? <<

>> Upravo tako . <<

>> Kada bi ti još razumljivije rekao ? Znači li to , da Pjesme dosežu do tamo ? <<

>> Ne znam kako bi se izrazio ... Čovjek uvijek prati neke Stvari . <<

>> ... nekakve Stvari pratiti ? <<

>> Da . Ali mi to nećemo raditi . Ovaj puta Pjevaču u Životnoj veličini . <<

>> Trojica zajedno ? <<

>> Da . <<

>> Saxofon , Bubanj , svatko će da pjeva svoje Ja ? <<

>> Ne , to ču ja da pjevam . Ali što ćeš pjevati ? <<

Takvu predstavku razumije Čovjek pola da a pola ne . Genshû je mislio na to , što je Jônen do sada pratio i mislio je , što znači , kada bi Čovjek prestao , da prati jednu Stvar . Možda se je radilo o dole dokučiti , to se isto mijenja , različito Ja je bilo Ja za izabrati . Te Misli je on isto izvagao . Ali Jônenova okretanja su išla prema greškama daleko od uobičajenog . Mislio je on , možda iz njegovi rascjepa i iz jednog nereda se rodi jedna nova svijest ? Genshû je zavio jedan ovoj jedan način Nadanja sa tim Razmišljanjima . I to prema mjestu Koncerta >> Kokoro << , što je Srce izabralo , bio je to jedan čudni skup ...

On je donio jedan Termin Kalendar , koji je ležao pokraj Telefona i pitao je :: >> Kada će se to desiti ? <<

>> Kada Gospodinu Genshû odgovara najbolje . Kada je moguće , nešto na početak Prosinca ? << Genshû je primijetio da je on za druge ponovo postao >> Gospodin << . On je izabrao iz još slobodni Termina , peti . >> Kako je sa petim ? << Ali do tada je još dva Mjeseca . << >> Dobro . << Genshû je želio da zajedno sa Jônenom dogovori taj veliki Event i pogleda ga je sa jednim osmjehom . Jônen koji je bio položio Ruke na Koljena i na svoje Mônch odijelo , gledao je prema dolje i Čovjek nije više mogao da što vidi , na što on misli .

Nije bilo Ceremonija i Vrijeme je bilo Lijepo , Jônen je trebao da Papir utegne na Kliznim Vratima i obnovi . Genshû je znao , da Jônen već više Dana nije uzimao Medikamente . Prije dva Dana a već ga je tri molio , da uredi Mangoliye . Jônen je rekao : >> Ostavi mene da to napravim . Danas se mije Tijelo osjeća lakšim . << Njemu je bilo dolazilo kao da je Jônen prešao Granice umora . Pri podnevnome obroku mu je Glava visjela kao u >> Jônen Gang << , ali imao je normalan Apetit . Ako bi se probalo pričati o Temi , slavio bi Članove Banda , Saxofonistu i Bubnjara . Tko je od njih dvojice bio , to je bio zabravio , ali jedan je absolviro upravo na Europa - Turu i pripadao je naj bitnijem mladome Sviraču Glazbene Scene koji pripada Chûô – Linie . Pri popodnevnim Satima Testa u tri Sata je izgledalo kao da je Jônen izgubio snagu i da priča . Sa ustrašenim i podignutim Ramenima pio je Instant – Kavu .

Kada je Genshû upitao , jer je Jônen bio došao sa Lijepilom za Papir , odgovorio je on ali tiho , Drvene rame što ih je on prije podne oprao , će da se teško osuše . Zatim je izjasnio još nešto visoko posebno .

Kao prvo je Genshû mislio , da se on želi požaliti , što Asako nije došao na nastavu za Čaj . Ali izgleda da se nije radilo o tome . Isto tako je on želio da prisili Genshû , koji je još uvijek na drugome Spratu unosio popise Mrtvih u Komjutor . Što je Jônen poduzeo nakon što je par puta probao >> To je ne moguće ! << ponovio je on , radilo se o pokušaju samoubojstva d prije dvanaest Godina , od toga trenutka kada je sa svojom Stražnjicom i Ramenom istovremeno udario o Hrid , nije više mogao da svoj desno Rame normalno da pokreće . Po tko zna koji puta je ponavlja >> Tao je ne moguće ! << za vrijeme dok je to dovodio u svezu , to opuštanje mu nije uspijevalo . Oni su potiskivali svoje bojazni tako što su Gitaru svirali .

Za vrijeme do je Genshû video jasno da se radi o Depresiji ili dolasku jedne Shizofrenije , rekao je Jônenu : >> Nen – san , zar Kannon nije jedno Biće , što je Stanja Depresije i Osobni napetosti prebrodio ? <<

>> Što ti misliš sa time ? <<

>> Ne , možda je bio jedan , što je Kannon izmislio . Jer ovdje ima toliko Lica što šire glasine , zar to nije neobično , ili ? <<

Genshû nije imao za to jasan odgovor , ali mu je bilo lakše , jer je Jônен barem po kazivao Interes .

>> To sigurno pogađa , da Ljudi ne slušaju svakoga , koji im nešto kažu , zbog toga bi bilo loše , kada Čovjek drugome ne bi po magao . <<

>> Da sigurno . <<

>> Zbog toga Kannon ima trideset i tri Lica , to znači , jedan ne izbrojivi Broj od pojava . Kada će Nen – san , u toj Stvari postati svjestan ? <<<

>> Meni ? <<

Jônен je nešto malo mislio , položio je Prst na Čelo . Napokon je sa malo truda dao odgovor .

>> Moj slučaj je nešto specijalno . Kada sam Depresivan , sasvim je teško osjećaje polarizirati , Momentalno je ovako , da ja u svojoj Rolji prije sam jako svjestan . U jednoj dubokoj Depresiji nemam ja svijest o samome sebi . <<

Nakon što je Jônен proveo samo analizu , izgledalo je kao , da pada u Depresiju , od jednog je došao na svoju Nogu . Kao da je Sunce o zračilo njegovo Čelo , mislio je Genshû . Ali možda je ne konstruktivan govor samo malo Jônен zadržalo , prije nego što ponovo padne u još dublje Strahove .

>> Što to ima sa pre brođavanjem Depresija i Shizofrenija ? <<

>> Dakle , Kannon može da postane u druge Stvari , da preuzme puno uloga . Ali ne stoji u Kannonsutra zapisano , da za Kannon to predstavlja samo Igru . Ljude pomagati nije Posao , nego jedna Igra , značilo bi . Na taj način je Kannon dosegao ujedinjenje . <<

>> Kroz ... Igru ? <<

>> Da . Kroz Igru . <<

>> Igra , to znači biti jedno . <<

>> To je tako . U svakome slučaju mislim na Igru , koja nema smisla , ako je drugi preuzmu za tebe . Kao Jelo . Ili ići na Toalet . <<

>> Ako je Život postao Igra dali je Čovjek tada dosegao jedinstvo ? << pitao je Jônен sa ozbiljnim izrazom Lica .

Genshû je gutao i na kratko je požalio na svojoj Taktici . Stvarno je izgledalo da Kannon kao i Jônен u isto vrijeme se pojavljuju u različitim pojavama . Jedan Jônен nije uzimao sve Jônennene za stvarno , zbog toga je morao možda da uzme ujedinjenje za Cilj .

>> Meni nije uspjela jedna takva Igra , bez obzira što bi radio . Jônен je odvratio pogled prema dolje i pogladio se je po desnoj Ruci , kao da ga boli .

Boli na Ruci , o kojima on nije govorio dvanaest Godina ili najmanje pet Godina , od kako je po prvi puta došao u Grad . Količinu tih boli on nije mogao da ocjeni , mislio je Genshû isponova . Za Jônena je pjevanje bila potreba , bila je to kao jedna potreba od Mozga , jer je kroz to bio do veden u Ekstazu i Harmoniju ... ne , ne bila je to potreba njegova Srca .

Kada je on Namu otpratio i prošao pokraj zadnje Hale , mogao je on da vidi Jônena

, kako se on ponovo daje na posao sa Papirologijom . Namu nije mogao da ide normalno na četiri Šape . Kada bi se kretao prema naprijed , dodirivale bi samo tri Noge Tlo . Kada bi njegovo prljavo Tijelo prijetilo da padne na desno , povukao bi liniju na Lijevo . Samo sa jednom patnjom bi došao komad naprijed .

Ogrlica je rezala Vrat od Psa tako je bilo teško da ga netko povuče . Kada je Genshû ugledao Jônena dao mu je jedan pogled , dao je povodac od Namu i pošao desnim putem . Genshû se je pognuo i dirao Stomak od Namu , za to vrijeme je Jônena samo gledao . Njegova pojava nije bila zauzeta sa igrom , ali nije niti izgledao kao da nešto radi . Namu je otišao sa sve četiri kroz Hodnik . Sa vremenom su Siluete u radnim odijelima zračile kao da su žive . Kao u jednome Moru ili Izvoru su izgledali ili kao zatvoreni u prigušenoj svjetlosti . Odražavalo se je kao direktno , bila su to jedna teška Biča . Tu je bio kraj jednostavnog životu od Namu , koji se je pokretao pod Genshû Rukom , još je bilo za osjetiti jednu volju za Životom .

Dani do Koncerta u bili isto vremena , kada se je Zima najavljuvala . Jônena nije volio Jesen , ali Zimu je cijenio . U stvarnosti najviše je volio rano Ljeto , koje je na sljedivalo Proljeće . Ali takva promišljanja nisu vodila nikuda . Zima gledajući i Koncert gledajući , nije bio loš osjećaj .

Jer je on Zimu cijenio i ako se pribojavao hladnoće , ležalo je najvjerojatnije u tome , da je on sa Zimom spajao nešto Anarhično . Čovjek nije nalazio pravoga razloga , nakon što je volio crvenu Jesen i nije se želio tako strastveno uspinjati se po Snježnim Brdima , kao što Čovjek rado ide u Ljeto na More i Brda . Da kad , Snijeg pada , zajedničke akcije u Snježnim ramama postoje , volio je Jônena iznad svega Vremena neuređene Zime i Snijega .

Nova Godina je prolazila – i ako je u Zimsko doba bio podložan , bio je Jônena sasvim protiv . Njemu je izgledalo da u njegovome djetinjstvu nije bilo tako . On se je sjećao Nove Godine sa devetnaest . Prije nego što je doveden na Psihijatriju , on je u Kagoshimi na početak nove u jednoj Kneževoj Kući Shimazu kod Shintô – Krojač između svih se gurao , koji su tu u punome Dvorištu sa zadovoljstvom slavili Novu Godinu . On je raširio Ruke , Slikao je u divljim pokretima jedan Krug i davao je od sebe Božićne pjesme , Danas on misli , koliko je to bilo glupo , sa druge strane bilo mu je , kao da jedan osjećaj , koji bi odgovarao ondašnjem , još gdje leži u njemu skriven .

Dok bi išao putom Tempela , uživao je , kada bi se dobro osjećao , Aleje i Brežuljci sa Cvijećem , Listovi koji su se bojali u crveno i žuto . Kada bi se loše osjećao , postavile bi se misli bez razloga na Novu Godinu .

Na Dane , kad bi išao na Misu za Mrtve , uzeo bi Medikamente , a na druge Dane , tako si je on razmišljaо , zanemarivao bi iste koliko god je to bilo moguće . Bez potrebe da se ubija sa radom to nije želio . Kada bi uvidio jednu Situaciju , to bi značilo : >> Ti trebaš duhovnu Snagu << , pošla bi mu nepoznata snaga kroz Tijelo . U takvim Situacijama uzeo bi on , ili pri poslu ili kada bi došao Kući sa posla , bez da bi puno razmišljaо , Sredstva , On je mislio , da je pre rano , kada bi se već sada opuštao pred Koncert .

Samo razumljivo morale su svakodnevne brige ne dodirnute sa njegovim Duševnim stanjem da se obave . Jônena je uvijek na Koncertima svirao na jednoj Narodnoj – Gitari sa Pojačalom . Baterije su bile prazne . Tako je on za vrijeme podnevne pauze u Gradu bio tražio Trgovinu sa Elektro materijalom . Bio je prošao pokraj radnje za Ukope . Želio je još da ponese Postere , što ih je Genshû završio . Nakon završenog posla je on išao još i

u Trgovinu sa Pločama i Knjižaru . Na Pošti bi mu sigurno dozvolili da postavi Postere . Tae je mislila da , se on nalazi u >> nešto Shizofrenoj maniji << i pravila je smiješnim njegov ubrzani hod . Bili u u mislima dašto treba da se obavi to mora da se i obavi i to najbolje što je brže moguće .

Genshû Posteri su mu se svidali . Naravno da su se razlikovali od Postera što mu ih je , onda Reiko , mlada Dizajnerica , za njega bila napravila . Genshû je bio upotrijebio Fotke . Jônen je pri uređenju Covera za svoj CD isto upotrijebio Fotke , koje je bio napravio krajem prošle Godine u Ōsaka . Fotografija je prikazivala polu razrušeni Most iz Vremena Edo a u pozadini je bio vulkanski Polu Otok Sakurajima sa dimnim Oblacima ispod sjajnog plavog Neba Kagoshime .

Pogled na Most mu je bio poznat još iz dječjeg doba . Jer iznajmljena kuća gdje je on rođen i bio odrastao , kao i prva Škola , koju je osnovao njegov Otac , sve je to bilo u blizini Mosta . Jednove prije mu je posla jedan njegov prijatelj Razglednicu sa Motivom . On je Fotografa Telefonski kontaktirao i zamoli ga da smije koristiti Motiv . Kada bi posmatrao Fotografiju , pojavili bi se različiti utisci iz Kagoshime pred njime . On se je sjećao na to da se na Sakurajima sa desne Strane od Mosta nalazila Ulica sa Live Hotelima . Isto tako iz djetinjstva se je sjećao da iza Mosta , se nalazi Ured za Promet i Željeznička stanica . To je bio jedan Most koji je vodio preko Rijeke Kôtsuki , bio je oštećen od šteta nanešeni Vodom , ostali Mostovi su bili odneseni Vodom dok su bili sanirali Ušće . U slučaju jednog preostalog Mosta formirali su građani proteste . Vođa Kazališne grupe , jedan njegov prijatelj , došli su do Cilja , Jônen se je bio zamislio i sjeti se je da je on se bio pridružio jednoj takvoj Grupi sa Gitaram . Završilo je tako da je on pao na Mostu sa Gitaram i uništio ju je . On je bio konzumirao Alkohol . To su bila vremena kada je Jônen bio započeo sa radom u tofu – Tvornici , i sa uzimanjem Medikamenata se je nalazio u jednove takvome stanju .

Kagoshima mu je bila u lošem sjećanju , jer je tu umro njegov Otac , nije misli , da se tu ikada vrati . Sjećanja su u njemu budila jedan komplikirani osjećaj buđenja čežnje . Dok je tu i tamo lijepio Postere , postala su mu Vremena iz Kagoshime ponovo živa : sa svom svojom snagom se je okrenuo Glazbi i Mônc h redu . Tu se je par puta bio selio . Iz svakoga Stana se je video Sakuraji . Slika Vulkana , što je svaku Kuću obojao u tamne boje , izgledao je na Posteru lijepo .

Jônen se je sjećao Fotki , koje su davale jednu popodnevnu Scenu , na Noći , u kojima je Čovjek mogao da vidi crveno Svjetlo u otvoru Kratera – kao svoje lebdeće Ja , mislio je on .

>> Pješački Most << je bilo pravo ime za Most , to je omalo jednu vezu sa , što je Jônen imao Sne . Bio je to jedan San , što je on sanjao , kada je u Robnoj Kući u Tangoyi prestao da radi i počeo da uzima Medikamente . Radilo se o tome , da je u Zoo Vrtu koji je prije postojao u blizini Kuće – zbog čega to nije znao - bio je izložen jedan Kitov Kostur . Čak se je i u snovima tome čudio . Ta Scena se je bila urezala Jônenu u Glavu i jedan puta je postala kao Simbol prošlosti , sa čežnjom se je sjećao na Kagoshimu .

Dolazeći Koncert je nosio Naziv >> Pješački Most Live << On sa time nije zastupao neke posebne političke stvari , kao onda Vođa Kazališne Grupe . On nije imao niti namjeru da opjeva Kagoshimu . >> Pješački Most je bio jedan Scenario , koji mu je dopuštao , da se predstavi otvoreno i razumljivo . Biti ču onaj koji jesam i pjevati ču .

Jônen je provodio Dane sa time . Da se razumno razvije . Naginjaо je Depresijama

, možda zbog toga , jer mu se je vračala prošlost , kada bi se držao toga .

Dok je na jedno Veće sjedio nasuprot Tae , došlo mu je iznenada jedna Pjesma na Um , što ju je jednoma prije napisao .

Dali Brada od Soma'
pred kazuje Potres ?
Ne , on osjeća tu Stvar
Ta Stvar je : Brada

Dali je to sa Bradom pogrešno ?
Ne nije pogrešno
To sa Bradom je ispravno ?
Ispravno nije ništa

Brada se pomică
Ništa drugo

Eventualno on sebi izgledao kao Brada od Soma – dok je sjedio suprotno od Tae . Nije ništa predosjećao , dok je padao u mutni štimung . A Riu koji je u pokrajnjoj Sobi spavao ? Jōnen je bio izabrao Ime , koje je sa velikim slovima bilo na pisano na Zidu Wasade , pisao je jedan Slog od Mao Tse Tunga >> zohan yūri << u Revoluciji je istina , sjećalo je . Kada će da dođe Dan , kada je njegov Otac bio psovao jednoga Ludoga ? Za vrijeme dok je Jōnen pio Wisky sa Vodom , uzdizali su se u njemu strahovi .

On je rekao Tae , koja je bila zauzeta sa svojim Torbama : >> Što na kraju namjeravaš sa tolikim Tašnama , koje ti šiješ ? << Tae je nagnula Glavu na stranu kako je prije njegova Majka radila , zadjenula je Iglu u Kosu i tiho se nasmijala : >> Ja volim Kimona i želim jedan puta u takvoj radnji da radim . << Kasnije je shvatio što je Tae mislila , željela je da u susjednom Gradu potraži Posao , kada Riu odraste . Momentalno si je ona pred podstavila , da će sa Riu ići u Tōkyō . Bilo mu je da zaplače .

Na >> Bradu od Soma << Jōnen je još često mislio dok je bio u Tempelu . Pometao je otpalo Lišće u Vrtu , čistio je ulazna Vrata od Tempela ili je čistio Sobe u zadnjemu dijelu glavne Hale , u kojoj će da se održi Čajna Ceremonija : Uvijek kada bi se njegovo Tijelo umorilo , mislio je na te Riječi – zbog čega to nije znao .

Njemu je dolazilo kao da , potvrđuje Bradu od Soma , njegovo umorno Ja . Isto tako svoje Ja , jer nije jednostavno imao volje , da odradi jednostavne poslove u Tempelu ... zatekle su ga depresivne misli nije imao više držača . >> Zbog čega si ti postao Mōnch ? << >> Zbog čega ti pjevaš ? << Pitanja , sa jednim sličnim Glasom od Susjeda iz njegove Kuće , Pitanja , koja su dovodila dotle da mu se Tlo pomjerala ispod njegovi Nogu , pritiskalo ga je od desno gore do njegova Mozga .

On se je sjećao na Kuću pokraj Zoo Vrta , u kojoj je on živio od četvrte Klase Narodne Škole do druge Klase Visoke Škole . Bila je to jedna tro spratna Drvena građevina , što ju je Otac bio uredio za Knjižnicu od Škole . Na prvome Spratu je živjela Familija i tu je bio

isto Ured . Na drugome Spratu se nalazila Soba od Klase . A malu Sobu na srednjemu Spratu je koristio Jônen . Mala Soba na trećemu Spratu je sa vremenom bila naseljena od jedne >> Gospodice << , koja je pomagala u kućanstvu i učila se za Knjižničarku . Kada bi se bacio pogled sa Mosta na Građevinu , izgledala je sa bijelim Zidovima kao jedna Crkva . Kada bi se usporedila sa Crkvom , nalazila bi se Soba od Gospodice točno tamo , gdje na jednoj Crkvi vise Zvona .

Samo razumljivo je da on nije imao posebne veze sa Djevojkom . Njegov Otac a i Majka , su u ta vremena , kada ne bi držali nastavu , davali još Sate Ikebane , bili su pravo Agilni . Baka sa Očeve strane je živjela sa njima , naručila si je Polje koje je bilo pred Školom . Jednu Godinu starija Sestra i Jônen su uživali u životu u šestoro , što je u računavalo i Gospodicu . Za Jônen je to bilo vrijeme bez mrlja u sjećanju što se prezentiralo kroz Gospodicu .

Na Narodnoj Školi se je čulo sa Gramofona u dnevnoj Sob Pjesma >> Osjećaji na putovanju po poluotoku Shiretoko << , što ju je Otac bio kupio . Jônen je bio dobio isto CCR , Bad Finger ili Animals , koju je Sestra posjedovala . On je sam stavio još Vinyl Ploču sa Titlovima iz komične serije , ali uskoro si je kupio Singl od Grupe Hahire Kôtarô i od Yoshide Takurô . Kada bi ga Gospodica pozvala k sebi , slušao bi kod nje Glazbu . Dok je bio u Srednjoj Školi , postojali su i u Kagoshimi Koncerti Live . Najvjerojatnije je išao sa Gospodicom i sa Sestrom na Koncerete . Zunô Keisatsu , Katô Kazuhiko i Sadista Mika Band , Yoninbayashi , Endô Kenji , sve ih je poslušao u živo i bio je zaprepašten . Da je pri tom poduzetništvu još imao i osjećaj Sigurnosti bilo je za zahvaliti Gospodici .

U Srednjoj i Visokoj Školi si je kupovao LPs . U to vrijeme mu je Glazba prenosila do tada nepoznati nemir . Sparks , Yano Akiko , Iggy Pop i poruka od The Band , što je svirala u podlozi od Bob Dylan , ostavljalo je to utiske na njemu . It makes no differnce , nije ga to vodilo nikuda ! Bendovi su vodili u Hippi – Kulturu . Jônen je u to vrijeme počeo da uči , Zen . A na TV što je stajao u Gospodicinoj Sobi je gledao , >> Tsutomo Yamashitas Rock – Reisen . Tu je još bila Patty Smith iz New Yorka i Sex Pistols iz Londona . Jônen je sjedio pred TV kao prišiven . Jedan posebni utisak imao je Jônen od Očiju od Johnny Rotten , pjevača od Sex Pistolsa . Njemu je bilo kao da , ka da je u unutrašnjosti tih Očiju otkrio jednu duboku Tamu .

Kada bi ga pitali , >> Zbog čega ti pjevaš ? << , možda bi odgovorio , jer dolazim u dodir sa Očima od Johnny Rottena , >> A zbog čega si postao Mônc ? << reklo bi se : The Band It makes no differnce . Neovisno od pobjede ili poraza u ovome Svijetu ., Sreća ili nesreća bilo je svejedno , Dan ili Noć , jer on je želio da pronađe jedno Svjetlo , koje se nikada neće ugasiti ... Ali to je najvjerojatnije već bilo izmišljeno .

U to Vrijeme je svirao Yano Akiko Nacionalnu Himnu Kimigayo u Jazz maniru a Otac je rekao : >> Nečuvena sloboda . << To je bila polazna točka za jednu svađu sa Ocem . Jedan svađa bi se desila i kada , kada je on želio da Gramofon iz dnevne Sobe je htio u svoju Sobu da ponese a Otac mu to nije dopuštao . Kada je Baka sa majčine strane bila pokopana , imao je Jônen našminkane Oči pa ga je Maka morala obrisati brzo . Klasni Učitelj je mislio da će on da postane jedan >> Klipan << i mislio je da ga zbog toga treba

povesti sebi u Kuću . Roditelji su bili prezaposleni , nisu dalje ništa govorili i bili su pristali na to . Na kraju je Jōnen morao da devedeset Dana da posjećuje Učiteljevu Kuću nakon Škole .

Bilo je to jedno nezaobilazno razvijanje . Kada je nakon devedeset Dana došao nazad Kući , bio je jedan veći dio Crkvi sličnoga djela građevine otrgnut i nalazi se je u sred novo gradnje . Jōnenova Soba je bila srušena , Knjige i Ploče su presložili u preostalu gostinjsku Sobu . To je bilo neoprostivo . Jer Polje što ga je imala Baka , je bio dio građevinskog zemljишta , baka je sa time izgubila životnu zadaću i bila se je preselila na Selo . Gospodica naravno isto više nije bila tu .

Knjižnica od Škole se je povećavala u Fazama brzog gospodarskog Rasta . Onda je Jōnenovo vrijeme Sreće >> Pješačkoga Mosta << došlo kraju .

Kasnije je Otac gradio jednu novu Školsku zgradu u Prostoru Gradskoga centra i tako su nastali u Kupovnoj Kući Luksuzni predmeti kao što je Samurai – oprema .

Jōnenova Rock Glazba je možda bio protest protiv Vremena , što su slijedili za >> Pješačkoga Mosta << . Ali sada je bilo sve drugačije , sada je on želio da pjeva o >> Pješačkome Mostu << .

Neke Gospodice su bile došle na Dan žalosti za Ocem u Veljači . Kod sahrane , Tjedan kasnije , su Majka , Sestra , Tae i Riu i Jōnen od strane Gospodice u Automobilu bili dovezeni na Groblje . Vulkan Sakurajima , koji je ležao pod sjajnim plavim Nebom , je bio kao Otac u Cvijetu svojega života , ponosan , ali i prijateljski . U Fazi Sapunjaste gradnje namjestio je njegov Otac jednu Zgradu . Kada je on želio da sačuva ugroženu Školu , zarađivao je kao namještenik Učitelj i išao je iz jednog unajmljenog Stana na posao . Na kraju je Otac umro u jednoj maloj Sobi jednoga Apartmana sa Bocom Sake u Ruci . On je umro nakon što se je Most bio obnovio mislio je Jōnen , za Vrijeme dok je promatrao Vulkan .

Čak kada je imao i puna Usta , nije mogao da odgovori na prodorna pitanja , koja su mu postavljali stariji Susjedi iz iznajmljene Kuće . On je želio da se zabavi potpuno sa >> Pješačkim Mostom << , ali bio je samo u stanju da opjeva Bradatog Soma . Na pitanje , >> Zbog čega si ti postao Mōnch ? << je mogao da odgovori da je za vrijeme školski Dana bio pročitao od Shinrans Tekst >> Teza o odgonetki Zlih Ljudi << taj duboko umni Sadržaj nije u potpunosti razumio nakon te Lektire je on mislio : >> Onda ja čak mogu biti i spašen . << Još sa većim utiskom je Citrao ponekad Dawida Bowie i njegovo iskustvo Meditacije na Tibetu : >> Da sam ja prazan , ujedinjuje se sa cijelim Kosmosom , na jedan takav Svijet sam ja u tražnji . << Kada bi točno razmislio , zar to nisu bile , te veličanstvene Stvari razlog za njegovo opredjeljenje . To je bilo najvjerojatnije za Vrijeme Gospodarskog Kaosa na najvišoj točki od uspjeha njegova Oca , koja ga je sa Raketnim pogonom katapultirala u Mōnch redove . Njegov Otac je mislio , da je jedan Mōnch iznad svega Egzistencija poštovanja i ugleda . Ili je bio odlučan , da je u Sobama od Gospodica >> Naj veća Avantura Majmuna Mōncha Songokū << gledao TV ? Ili je imao neku Snagu od naslova Pjesme Gandāla – Naslovne Pjesme sa TV Serije >> Hodočašće na Zapad << ,igrane od Grupe Godaigo ?

U svakome slučaju mislio je on , kada bi se Depresije pojačale i na to bi došle Shizofrenije , o oba dva Cilja , Glazbe i biti Mōnch , to je za njega bila visoka glasina , to ga je pre vazilazilo . Ne nije to bila , veličina njegova Tijela to mu je bilo dokučivalo , bilo mu je zagonetno kao Brada od Soma .

Kada bi on u glavnoj Hali zajedno sa Genshū Sutren recitirao , došle bi mu iznenada misli od Amis na Um : >> Ti nemaš Glazbenoga Talenta . <<

Ritam od recitacija je bio ravnomjeran , zbog toga se je on morao da prilagodi dubokome glasu od Genshû . Glas mu je bio tako dubok , da je imao dosta poteškoća , da se održi . Na Kraju se je moglo uzeti , mislio je on , da pri točnoj Melodiji jedna do dvije situacije uštimavanja je bilo jedno bogatstvo , ali naj češće bi harmoniziranje bilo sa problemima . Jer se je uštimavanje njih dvojice razlikovalo , dolazilo je do baš ne perfektnoga uštimavanja . Tada bi dolazilo do zvečećega Drveta i do kasnoga ujedinjenja glasa , i ako je Tempo od Jônenha bio u točnome Ritmu . >> Čovjek bi trebao da širi jedan osjećaj olakšanja . Olakšanje i otezanje su sasvim različite Stvari ! << On se je sjećao , da mu je Genshû rekao , da bilo je teško , biti svjestan kašnjenja .

Kao očvršćen se je on pokretao u tim predodžbama . Kada je on počeo sa čitanjem Sutren , skoro je bio pao u još dublju Mustru misli .

On se je sjećao na soro jedno Godišnju Fazu uskog zajedništva sa Ami , prije nego što je on bio došao u Bolnicu . On je zaboravio , što je tome bio povod , ali nakon kratkog vremena kad je on bio došao u Tôkyô , bio je on poslužitelj Ami Tijelu . Ona je posjedovala Kao Borac japanske Crvene Armije ili kao Žene na vodećim položajima Aum Shinrikyô jedno ljubazno Lice i jednu snažnu Volju . Jônen koji je bio pet Godina mlađi i ona mu je bila prva Žena , je trebao da za nju bude kao Polirajuće Sredstvo Ona je imala na Umu da postane Lyriker , Jônenov razum je bio sasvim zainteresiran . Jônen je dolazio u pravcu Ami komplikirani poznanstava ka više Muškaraca istovremeno , pravo nerazumljivo .

Ona je uživala u Jônenovu Duhovnom nerazumijevanju i razumu svojega Tijela . Za Jônenu je ona bila divni obujam , koja mu je u ekstazi davala jednu poveznicu sa Slijetom , koji je imao toliko razlika i njegovome Ja , da je on teško to mogao da razumije . Teški strah i nemir u sebi mogao je on , samo kada bi pjevao – i sa Ami Tijelom , u jednome omjeru da prebrodi . Na Kraju , tako je izgledalo Jônenu , bio je držao ispravnu vezu sa Slijetom . Taj osjećaj , i to nešto Suptilno , bez čega Čovjek ne bi mogao da živi , za njega je bilo nešto sasvim drugo . Ljudi će kroz Ami za kratko Vrijeme biti odgurnuti u drugi plan .

Nekako je Ami očekivala od njega , da se on u praktičnom Životu zadrži . Ona mu je naredila , da napravi Vozačku dozvolu , i da se prijavi za kvalifikaciju održavanja Knjiga . Tu se je za njega Slijet bio zatvorio . Već se je i Jônenu Pozicija na Ami zemaljskoj Karti za Muškarce počela da se mijenja . Jônen je istovremeno počeo , na nju da misli kao na drugu Majku , koja mu je propisivala kojim putem će da ide . On ju je svejedno nagovorio , da je to možda bio jedan način Ljubavi , koji je on po prvi puta na taj način upoznao . I zbog toga se je vratio nazad u Kagoshimu . Učio je o Knjigama u Školi svojega Oca i položio je vozački . Pri tome je mislio ali , da ovdje neće da upozna svoje stvarno Ja , na kraju nije mogao da razluči zbog čega je poslušao riječi od Ami . Još se je samo sjećao na Slog od Ami , što mu je bila rekla na rastanku >> Ti nemaš Glazbenog Talenta Napravi Vozačku i drži se Knjiga i probaj da vodiš jedan normalan Život . <<

Još više se je sjećao , za vrijeme dok je Sutru intonirao , na taj neobični Život , što je bio započeo , dva Mjeseca nakon što su se našli . Pojavio se stari prijatelj od Ami . Kada bi pala Noć , pojavio bi se taj Čovjek u njezinoj Sobi , gdje se je Jônen uselio . On je bio Gitarist i Jônen je imao zadovoljstvo zbog toga , da sa njime piće i razgovara . Oni bi pili i pjevali skoro uvijek do Jutra . Kada bi taj Čovjek u jutarnje sivilo otišao Kući , imali bi Jônen i Ami Sex .

Uskoro se je bio pojavio još jedan treći Čovjek sa jednim Bubnjem , i situacija je bila

postala pretrpana . Sesije su bile zanimljive , ali Jônen je postalo nejasno , u koj se Poziciji nalazi . Ponekad je jedan od njih dvojice prenociio , ostalo je vremena za Sex još samo popodne . Bio je popraćen sa glasovima Djeca iz Susjedstva bilo je uzbudjuće i napeto , ali Jônen nije shvaćao što on Ami sa time daje .

Na kraju nije završio bio sa Knjigama niti nije napravio vozačku u Kagoshimi . Kada bi si on rekao , za mene postoji samo Glazba , progonila ga je Ami Kletva . Još ga je na kraju pratio Otac sa riječima : >> Ako ti želiš da ovdje živiš , ona najmanje postani Doktor ili upravni Službenik ! << Majka je bjesnila na svoj način , ako želiš jedan puta prići na budistički Univerzitet ... Onda se Jônen nije mogao osloboditi , čak niti kada bi pjevao i divlje plesao . Kada je došao na Kliniku , osjećao je prvo jednu pauzu sa mirom .

Kada bi se dobro osjećao , dozivala bi Sutra u njemu sasvim jedan drugi Utisak – jedno neobično stanje . Davanje žrtve u depresivnim stanjima nije uzimao za istinu , Banane , Jabuke , Kaki Voće i Kolače . Kada bi se nešto pokrenulo u njegovu raspoloženju u pozitivnom pravcu , postavio bi si on , da mu Asako to nešto pripisuje . Genshû mu je jedan puta rekao : >> Nen – san , na početku su ti se Želje za Stvarima i potraga za Novcem svidjele , jedna opasna situacija . << U stvarnosti od kako je bio zajedno sa Tae i živio u ovome Gradu , pojavila mu se je predodžba : >> Ti to radiš radi našeg Novca za Kućanstvo . << Imaginarna Scena sa Voćem , koje on sam nije niti jeo , imala je za njega jedan Realitet , što mu je dolazila uredno .

U dobrome štimungu nije mogao da se sprijatelji , ne , sve mu je izgledalo kao zadaća >> Brinuti se za domaćinstvo << u određenim mjerama biti svijetao i prijateljski raspoložen . Za vrijeme dok je recitirao Sutru slagao se je u potpunosti sa Genshû . Bio je opušten , da je osjećao sa zvečećim Drvetom i najmanje boje Tonova .

Jônen je mogao čak da razmišlja u odgovarajućim mjerilima , Ami riječi su mu izgledale kao Retorika U neko vrijeme stojaо je pod pritiskom od Tekstova Jima Morrisona i bojaо se je od >> Svakodnevница , koja uvijek dolazi sa Glazbom << . Jônen je bjesnio , skakao je uokolo , puštao je da njegovo Tijelo da tvrdo o Binu ili Tlo udari . Bilo je samo razumljivo da je bio pijan , ali Tijelo mu je davalо na taj način osjećaj Slobode . Jônen je to radio iz razloga Igre . Ami mu je možda dovodila u vezu Svijeta i Glazbe . Kada bi Jônen bio u vedru raspoloženju , mogao je da vidi Stvari u tome svjetlu .

Jônen je zadesilo jedno stanje , u kojemu se je Manija miješala sa jednim djelom Shizofrenije , gdje je njegovo Ja bilo sljedeće . Ležalo je u tome , da u tome stanju preobrazba njegova Ja se je mogla naj lakše da prepozna . On je već imao dosta iskustva , ali u Fazama Depresije mogao je najmanje da pred potstavi Faze manije , kao što je u sred zimskoga okruženja mogao da pred potstavi toplinu Sunca . Sa time usporedivo je bilo u maničnim Fazama ovako , da Čovjek u sred Ljeta može da otkrije jednu malu Zimu , kada bi otvorio Zamrzivač ili vidi Led , tako je on mogao da opiše Riječima Siluete svojega Ja u Depresijama .

Sve obuhvatnija nego druge Faze njegova Ja sa vrtoglavicom i istinitim Detaljima različitim Stvarima : Bila je različitija nego sve druge , ali ne manje važna . Od njega na bačene Riječi na Papir zvučale su kao Rima , što je Jim Morrison poštovao . Isto mu je Brada od Soma izgledala kao nešto značajno i imalo je smisla . U njegovu momentalnom Ja nije bilo ničega , što bi Čovjek mogao da nazove Larmom , ali to se nije moglo prenijeti normalnim Ljudima . On je pokušavao da pri Ceremonijama ili pri Ukopima da , ne uzima Medikamente . Kada bi se duhovno udaljio od Sutre , koncentrirao bi se , tako da bi ponovo Fotografije od umrlih gledao u Oči i pokušavao bi da uđe u Dušu tih Ljudi

, bez da bi bio vezan sa Zen – učenjem . Pred njim bi se pojavilo jedno Tijelo , tekuće kao Eter , dakle iz Substance , što je prije mislio , da ispunjava Kosmos i bilo mu je kao da se može izjednačiti , kada bi Sutru recitirao . Dobio je utisak , da je on bio kao jedan Medium , koji između ožalošćeni i ostali preostali predstavlja jednu sredinu . Bio je opsjednut , tako bi se otvarao njegov Mozak i bio je uvjeren sa time , da je bio Medium . Kad bi došao do Krematorija , ponavljao bi Riječi u svojem Srcu >> Sigurno jako vruče << kao jednu čarobnu Riječ . Kroz tu proceduru je on vjerovao , da je vremenski i prostorno u prostor Umrlih došao . Sutru je čitao sa čvrstim uvjerenjem , da se ona sluša i od strane Mrtvih .

Na taj način bi Mozak trebao biti otvoreniji . Dali je to bilo točno , što je Jônen na psihijatriji poduzeo ? Pri svakoj situaciji bi se obraćao Medicinskoj Sestri .>> Želiš li da ja napravim jedan Poster sa tobom ? U Pop stilu ? << Onda nitko nije slušao njegove Riječi . Kada bi svi bili okrenuti Egzistenciji , Svijet bi bio sretniji . Zar on nije zastupao to uvjerenje ? Realna situacija je govorila , da Čovjek kako si predspostavlja Svijet da će najvjerojatnije biti proglašen kao >> Ludim << . On nije mogao da se postavi tako , kao da je njegov Cilj bio pogrešan .

Asako je primijetio jedan nemir kod Jônen , koji je bio pri pomoćnim poslovima čišćenja i jednoj Ceremoniji ispijanja Čaja . Nije tu bilo ničega za promijeniti , što je on bio pri poslu čišćenja sa Krpom ili je polirao Staklo polako . Ponekad se je pro guravao Hodnicima i mrmljao bi nešto o Bradi i Somu i ono ili ovo radio . Dali je on bio uhvaćen od Asako pitao se je iznenadno : >> Vjeruješ li ti , da Brada od Soma , predviđa Potres ? << Odgovorio bi onda : >> To može biti moguće << , gledao bi sa ozbilnjim izrazom Lica u Prazno . Asako je zamolio Jônen da pomogne pri Kuhinjskim poslovima , jer je morao otići iz Kuće . Jer je stvari obavio nešto prije , došao je nešto prije do Kuhinje . Jônen je upravo bio pri poslu , Povrće je stavljao u posudu i pripravljao Miso Juhu . On je brzo pogledao na ručni Sat : >> Mi sada imamo jedanaest i pedeset i jednu minutu , dok Krumpir nije gotov , biti će dvanaest i šest minuta . >> Sa time je on preciznim govorom ismijao Asako .

Nakon što je pala odluka za Live Koncert , je Genshû bio Asako objasnio o Jônenovim Medikamentima . Jônenovo stanje koje je ubrzo postalo nestabilno , ležalo je u tome , da se je on pre više radovao Koncertu koji će se održati u ovome Gradu . Oni nisu mogli sami da prosude , dali je to dolazilo , da je Plan za Koncert postao stvaran ili su se samo njihovi osjećaji promijenili ; za Asako je Jônen bio samo jedan Čovjek , kojega je još teže shvaćao nego prije .

Kada bi Čovjek pogledao sa jedne ograničene Strane radne mogućnosti , tako je Jônen bio za Asako jedan neobični , ali prijateljski su čovjek . On je uzeo u obzir Osobe u svojoj okolini sa velikim Senzibilitetom i trudi se je da , tako da se ponaša . Upravo to mu je otežavalo da donosi i odluke . To je Asako bez da je pozitivno ili negativno prosuđivao , uzimao za Jônenovu osobnost . Asako nije puno znao o Psihijatriji , zbog toga ga je istina o Jônenovim Medikamentima još više pogodila . Asako je mislio : Ako to već više Godina se dešava sa Jônenom , mogao je čovjek da sa jedne Strane odluči , njegova Osobnost je tako načinjena , dali bi trebao čovjek da upravlja sa Medikamentima ? Asako nije bio sasvim siguran u svoje procjene .

Jônen je samo sa mukom uspio savladavati napetost na Dan Ceremonije Čaja bilo je neobično .

Dan prije je došla jedna Četa čistača . Genshû je bio objesio jednu Sliku za Asako .

Zato i zbog toga je rala napetost . Dok je uticao Cvijeće za Ceremoniju , primijetio je njegova zgrbljena Leđa . Palo mu je još na Um da su se njegova Usta ušpicila , dok je posjetioce na ulaznim Vratima od Monju – Bodihisatt Hale , pokazivao im je put . Kod Jônenove napetosti radilo se o nečemu drugome .

Dok se je jednomete Paru iz Susjedstva smještalo u unutrašnjost Hale , gdje sjede počasni gosti , Jônen se je već bio posjeo . Sa Rijećima >> Dodite i sutra << htjelo se pobuditi njihovo Interesovanje . Iz Jônenom je zračila jedna Atmosfera , bilo mu je svejedno . Zajedno sa Paromje Asako isto brzo sjeo i sjedio je točno preko puta od Jônenom . Mogao je da vidi , da je bilo svejedno , dali se služe Kolači ili Čaj , Jônen je izgledao kao ratni zarobljenik kojeg su doveli u neprijateljski Kamp . Bio je tako zgrčen , kao da nije pri Ceremoniji svoji Sušjeda , njegove Oči su bile uprte u pravcu Tatami – Maten .

Sasvim sigurno to je bio početak , kada je Asako bio na prvoj Ceremoniji . Tek kada bi se tok pokreta od Tijela , bilo napeto , do segao bi Čovjek neuhvatljivosti . U slučaju jednoga Môncha imao bi čovjek predrasudu , da on u takvim slučajevima mora da ima iskustva . Asako je zaključio , da je ta zadaća sigurno bila teška , biti na Ceremoniji , bez da imaš pojma o tome . Ali Jônen je počeo da drhti i grčio se je , to je bilo sa one druge strane od uobičajenih okvira .

Dama koja je igrala ulogu domaćina , pričala je i objašnjavala nešto o Slici . Zatim je Dama , izabrala počasnoga gosta i uzela je za Temu buket Cvijeća . >> Ja imam utisak , da je cvjetanje Parfugimusa ove godine sasvim zakasnio . Što Vi mislite o tome , časni Mônche ? << Razgovor je tekao na taj način nastavlja i bio je usmjerjen na Jônenom . On je rastegao Lice , počeo je pomalo da po drhtava i rekao je , sa pogledom uprtim na Tatami : >> Ja se ne zanima za Prirodu ... Ja nemam potrebu da se posvećujem prirodi . Iznad svega se brinem o svojoj Glavi . << Na to primjećivanje , koje nije ovdje pasalo i bilo je prenapunjeno , nije bilo Odgovora . Osam nazočni Gostiju nije preostalo ništa drugo , nago da pogled upru u daljinu i osluškuju okolinu .

Asaku je iznenada uplašio Jônenom , koji je bio sjedio , fiksirao je pogled na Nišu . U Niši je visjela jedna Slika koja je bila Kopija >> Aforizmi Jesenjeg Vjetra << od Zen – Majstora Daitô – Kokushi iz 14 stoljeća .

>> Meni je bilo rečeno od Strane moga Majstora u Kyôtu , da je sasvim sigurno , da Zen i Rock imaju nešto zajedničko , to je bilo dobro koliko sam ja mogao da vidim . <<

Kasnije je Genshû rekao da je >> Aforizmi Jesenjeg Vjetra << bila jedna Pjesma , što je Majstor od Školaraca , koji su bili završili Školu , dao im je na rastanku . Isto tako je Jônen pratilo sa takvim mislima , U tome trenutku nitko nije razumio što je bilo mišljeno . Pokazalo se da to nije dobro , čudna Atmosfera šutnje . Isto tako po smatranje Mašine za Čaj , je bio došao Kraj . Počasni gosti su se digli i zahvalili .

Kada je Ceremonija Čaj bila gotova , izgledao je Jônen jedno vrijeme sasvim normalan . Asako je mislio da je on normalan , nije mogao da povuče konce . Kada su se našli sutra ujutro na Čaju i Ručku , nije se desilo ništa neobično . Na pitanje koliko Riže on želi , odgovorio je on >> Normalno << ili Molim koliko . Za Vrijeme Čaja ili Povrća , pio je samo Instant – Kavu . Takva je bila situacija .

Tada su uvečer dolazili pozivi . Najčešće u Vrijeme dok je Genshû već bio završio sa večerom , te je otišao u svoju Sobu na drugome Spratu . Nagomilavali su se pozivi , bilo je do tri poziva na jedno Veće . Iako je Asako imao svoj broj , dolazili su pozivi garantirano : pod Brojevinom od Tempela . Jônen je najčešće bio pijan .

Kod poziva se je počimalo sa razgovorom na filozofsko način . Nakon što bi se javio , >> Ovdje je Jônen << , ubacio bi šale u razgovor , koje su pripadale jednoj Temi , o kojoj

je naj češće mislio : >> Zar ti ne misliš , da je pametno ,kada se Čovjek u jednoj Situaciji čini korisnim , nego kada Čovjek sam načini jednu Situaciju ? <<

>> Kako je Johnny Rotten pjevaо , I Use the Enemy . Neprijatelja učiniti korisnim . Upravo jedna Situacija sa problemima , Kalamiti , koji donose stvarne osobnosti , to sam već i prije rekao . To ide zajedno , ili ? <<

>> Gdje sam se ja podvrgnuo ekstra religioznim vježbama , to je bilo po prilično blesavo , ako ja sada prije početka Koncerta postanem pripadnik jedne Situacije ? <<

>> Juli , Takuro i Yūmin , njih troje jako volim , ja želim da to i tebi bude jasno ! <<

Jōnenove izjave su uzimale naj češće Formu pitanja , ali nisu bile pitanja , nego samovoljni ispadi . Što je to sve trebalo da znači ? Što su imali zajedničko ta tri Glazbenika ? Kada bi Asako pitao , Jōnen bi koristio teško razumljive izraze , već u uvodnim Riječima , bi se koristio Filozofijom . Objasnio je on , Situacija je bila Malcolm McLaren , ostao je svejedno nerazumljiv . Kada bi se radilo o Glazbenicima :>> Kod sve trojice je Minor – Akord suh i lagan << , moglo se je reći :>> Ah stvarno <<. Odgovorio bi uvijek :>> Birajte Genshū Broj , ako se radi o toj Temi . << Jōnen bi tada odmah nazvao Broj od Tempela . Sigurno je na taj način izričao svoje Hvala za to , da Koncert u ovome Gradu bez granica i zadržavanja će da se desi . Na to je morao uvijek da misli , ako bi osluškivao svoje nerazumljive izjave .

Prije osam Godina je Asako iz Osake došao . Kao jedan što je iz Jōnenove Regije bio , osjećao je na jedan način vezanost za Jōnena . Asako još nije bio tu kada je Jōnen po prvi puta došao u Tempel . On nije od Genshū ništa pobliže čuo o Jōnenu . Zbog toga je Situacija sa Medikamentima bila strana , dok ga Genshū nije malo pobliže informirao o tome . Iako je bio upoznat sa time , nije bilo kao da , se je nešto u temelju promijenilo . Jōnen je bio pravi Čovjek i uvijek prijateljski raspoložen . Naj češće je bilo puno utisaka kako je Jōnen se ophodio sa posjetiocima . Nije postojalo ništa u vezi Budizma i pogleda na bolest posebnoga . U svakome slučaju je Jōnen bio jedan Čovjek koji se nije prilagodio svakoj Situaciji . Zbog toga je Čovjek često bio imao utisak , da je malo nesiguran . Asako je odgovarao na večernje Telefonske pozive , i došao je do zaključka .

Sredinom Studenog su pozivi postali rjedi . Po Genshū je to značilo :>> Sada je Depresivan . << Kratko odlučan Asako se je obratio Jōnenu , za vrijeme dok je on bio na Pauzi za Čaj i sa praznim pogledom sjedio .

>> Imaš li ti problema ? <<

Jōnen se je radoval , što je bio upitan . Pokazivao je jedan slabašan osmjeh , napokon se je odlučio da odgovori .

>> Za Koncert ja moram svoju unutrašnjost malo da napunim . <<

Za Asako je to bila jedna teška Logika . Zatim je mislio , da jedna takva Reakcija je sasvim normalna , kada Čovjek godinama svoji različitim Ja sjedi preko puta . Asako je jeo Kekse , koje Jōnen nije jeo niti u kojem slučaju , i klimao je Glavom u pravcu Jōnena i Genshū .

Kratko pred dvadeset i treći Studeni , Jōnenov rođendan , govorio je Genshū sa njim o >> Danima kada se misli na depresiju << , ali pravo nije znao , posebni Dani kao što su Nova Godina ili Obon , Dani kada se misli na mrtve ili Rodendani , Depresije u se češće pojavljivale . Bez da je znao , na što je Genshū mislio , pitao je Asako , za vrijeme Večere , koja se je sastojala od Špageta , iskrivljeno :>> Zbog čega je to tako ? <<

Genshū Odgovor se je pojavio pola razumljiv , pola nerazumljiv .

>> Čovjek njeguje na primjer Dan mrtvih sedam Dana nakon Smrti i isto tako četrdeset i deveti Dan . Taj Sistem je bio Čovjek tako namjestio , da bi na taj Dan bio ko -

ncentriran , sa time nije bio ostale Dane opterećen sa time . Dakle misli Čovjek na taj Dan kao što je Rođendan posebno puno o sebi . <<

Za Vrijeme dok je Genshû jeo Špagete kao što su Udon Nudle , ponovio je par puta :>> Mi bi trebali biti oprezni . <<

Ništa se posebno nije dešavalo , ništa , što bi Čovjek mogao nazvati nedoumicom . Jônen je više djelovao kao , da je ostavio depresije za sobom . Na Jônenov Rođendan , Vrijeme je bilo lijepo , Genshû je izašao vani . Jônen je bio zaposlen , sa time da je Kalendare koje je trebao podijeliti , stavljaо ih je u ovoj . Na Verandi od Čajne prostorije , koja je bila obasjana svjetlošću , tu se je bio spustio . Izgledao je kao , da tu provodi jedno mirno i prijateljsko Vrijeme .

Iznenada rekao je on za trajanja prijepodnevne Pauze , u deset Sati , sa značajnim Glasom nešto , što će da ostane u pamćenju .

>> Sinoć uvečer nisam imao mira , ja sam razmišljao , i utvrdio sam , da je John F. Kennedy upravo na dvadeset i treći Studeni ubijen . Stvarno , jedan šok . Ja sam se prevario za jedan Dan . Bilo je to na dvadeset i drugi . Sada sam stvarno više od dvadeset Godina vjerovao , da je na moj Rođendan Kennedy ubijen .

Jônen je to rekao , kao da je bio prevaren . Asako nije mogao njegova razmišljanja da razumije , nije nudio od duhovljenome Jônenu dati utjehu . >> Ah , Nen – san , ti ćeš uskoro imati već četrdeset . Sve naj bolje << , rekao je i čestitao mu , jer on će za dvije Godine imati isto četrdeset .

Na Pauzi u tri Sata došao je Jônen na Temu za razgovor . >> Zbog čega sam se ja tako prevario << , mrmljao je , dok je pio Kavu . >> Svatko se može prevariti << mislio je Asako , ali je mislio kako je Jônen bio čudan , kako se je ponašao , žalostio se je zbog uvrede , što mu je netko bio dobacio .

Jednom slučajnošću se to nije moglo nazvati . Uvečer je mislio u svakom slučaju , kako je to sve bilo neobično .

Genshû je bio došao iz jednoga drugoga Tempela , koji je bio posjetio . Razgovor je došao na Namu , koji je bio slab i trebao je Pelene . Jônen i Asako su upravo bili na Pauzi za Čaj . Još pred kratko Vrijeme je jedan od njih vodio Psa u šetnju , ali više nije mogao niti da ustane . On se je trudio , pada o bi sa prednjim Nogama na Tlo . Još prije jednog Tjedna je mogao najmanje da ustane na prednje Noge , iako bi zadnji dio Tijela zakazivao . Od tada je ležao preko Dana na desnoj strani ispružen ispred svoje kućice na jezercu . Noću bi spavao na Betonu ispred ložišta za kupku , gdje su mu namjestili Deku i novinski Papir . Namu se više nije mogao pokretati . Najčešće bi ga Genshû uzeo u naručje i nosio . Isto tako nije više mogao d podigne Noge . Pas je imao dobar Apetit , zbog toga je često kakao i urinirao , sve bi ostalo pod njime . Ljudi bi mijenjali Papir svaki Dan . Jer je danas Vrijeme bilo lijepo , krenuo je Asako da to promjeni i osuši . Možda je Genshû vidi Deku , tako je bio njegov iznenadni Komentar , nakon što je odložio Svećenički ogrtač i presvukao se .

Svatko od njih je mislio u tome pravcu . Ideju za Pelenama za Životinju još nitko nije imao . Genshû je to naj vjerojatnije video na TV , upravo kada se je vratio .

>> Ne Pelene za povijanje nego , onakve , koje se podstave pod . << Jônen je na to rekao : >> Idem ja jedne da kupim . <<

To nije bilo toliko neobično . Nakon Sat i pol je Jônen u jednoj trgovini uzeo potrepštine . Za vrijeme dok je Genshû uvis dizao Namu , raširio je Jônen Pelene i stavio ih na Psa .

>> Danas nije taj Dan , na koji je Kennedy ubijen nego je Dan za mišljenje o Namu

Pelenama . <<

Kako je to bio rekao , okrenuo se je i prema Bunaru . Smijao se je , nije mogao da se suzdrži . Kao da naštimava jednu poznatu Melodiju , zvučao je njegov suhi Glas . Asako je mogao da sasvim dobro čuje Riječi , iako je bio okrenut Leđima .

>> Haleeluuja , haaleeluuja , haaleeluuja , haaleeluuja . <<

Pri četvrtom i posljednjem Ja nije Jōnen bio siguran , dali mu je uspjelo . Asako je primijetio , da nešto u njemu klica , što u prijašnjim razgovorima nije bila Slika , nije se pitao ništa u tome momentu . Nakon što je palo veće , pitao je Genshū za Temu o Kennedyu od jutros i pitao je , kakve veze imaju Kennedy , Namu Pelene i Halleluja .

Nakon što se je Genshū uhvatio za Srce , dodao je : >> Ja ne znam ništa << , rekao je svoje mišljenje u smislu jedne sumnje .

>> On je jedan puta o tome pričao , da on , kada vidi Namu , misli na svojega preminuloga Oca ... On je mislio , da je on rado u društvu sa Namu i provodi zadnje Pseče Sate , jer svojeg Oca nije mogao da isprati u zadnjim Satima života . Ja mislim da je on zadobio , uplašio se , jer se je sjetio i zadnjeg Dana od Kennedya . On je tako nekako mislio u tome pravcu , u pravcu ponovnog rođenja Kennedya , da je on bio Čovjek , koji mora da uradi , što je Kennedy ostavio nedovršeno . Ako je to sve bilo pogrešno , mora da se je dobrano uplašio , kao da je njegova daljnja Egzistencija bila upitna . Nen – san je u toj Situaciji jednu drugu Egzistenciju kao nadomjestak otkrio ... <<

>> Tako ? I to bi bilo ? << pitao je Asako , koji je gledao bijelu Deku u spavaćoj Sobi istovremeno je opažao udaranje Vode dolje na Jezeru .

Tada se je Genshū okrenuo u sumraku , čekao je jedan trenutak u tišini i nastavio je : >> U stvarnosti je sasvim nešto drugo , ali Čovjek je mogao da sumnja , bilo je nešto kao , kada Čovjek saopći manjkavu obavijest , koja zavrjeđuje , kada Vjetar puše ... Slično kao u slučaju ovoga događaja , što je Nen- san u najmanju Ruku bio davao logično pripadanje . <<

>> Što si ti mislio sa time ? <<

>> Ti ćeš možda misliti , da to nema smisla : Kada je on na Namu stavio Pelene , to je bilo djelovanje viđeno kao da pomaže umirućem Ocu , kod kojeg onda nije on mogao da bude prisutan . <<

Nije to bilo bez smisla . Asako je osluškivao zapljuskivanje Vode u Jezeru . Za to Vrijeme od Genshū Lice fiksirao je u Tami , pitao se je zbog čega je Čovjek tako kompliciran .

Iznenada se je čulo kako Aluminija posuda od Namu se kotrlja . Asako je morao da misli na Jōnena , na njegovu pojavu , koja je stajala sama na mjesecini . Bilo mu je nekako tužno , bilo mu je . Kao da glasno Budilica se čuje . Isto je vjerovao da da čuje zvukove Vjetra po Bambusovu Zidu , i padanje Ginko Lišća . Kako je mislio na Namu , nije mu izlazio iz Glave . Zamolio je Genshū da baci pogled . Asako je osluškivao Genshū pokrete , mogao je da čuje , kako odlazi do mjesta za Vatru i Kupatila . Tada mu je palo na Um , što mu nije bilo jasno , Riječi koje je izrekao Jōnen za Vrijeme Ceremonije Čaja : >> Ja se ne zanimam za Prirodu ... Ja ne moram Prirodu da posmatram . << Umislio si je da Jōnen isto u tome Vjetru čuje jednu poruku od Ljudi ili Životinja . U toj pripadnosti mu je još palo na Um , da Životinje u Zoološkom Vrtu u blizini Mosta po noći uvijek zavijaju . Kada je Asako čuo da Genshū dolazi niz Stepenice , osjetio je iznenada jedan osjećaj doticanja , vjerojatno su zbog toga mu pošle Suze .

Genshū je ušao , smrzle su mu se Ruke , pošao je brzo pod Deku . Namu je stvarno zavijao . On je sa prednjim i zadnjim Nogama udario o posudu za hranu . Kad je on želio

da dohvati posudu , a nije mogao da dosegne . Kada bi je dokučio ponovo bi udarao . Dok je to bio ponavljao zavijao bi frustrirajući . Namu je bio stvarno u lošem stanju , ali tom stanju je pripadalo i zavijanje . Jednostavni razlog , da nije mogao da dosegne hranu , to ga je dovelo do toga da zavija . Pri takvim mislima se je Asakov štimung poboljšao .

Dok je Genshû skoro bio zaspao , palo je Asaku na Um jedno pitanje , što je želio da postavi :>> Što na Kraju treba da znači Halleluja ? <<

Genshû je rekao samo :>> Kako ? << On je šutio jedno Vrijeme , kao da nije čuo . Asko je bio zamišljen , dali je zaspao , napokon je otvorio Usta :>> To je jedna Riječ , kao Namu Amida Butsu , saslušanje pred Bogom . <<

Jer se je sa Vremenom bio naviknuo na Mrak . U Mraku je Asako su se ogledale njegove Oči , koje su pokazivale da je malo umoran .

>> Kako da se izrazim ... on se je tako dobro osjećao kad je na Namu stavio Pelene toliko dobro se je osjećao kao da je bliže Ocu . Što je , ne znam da kažem , ali ja misli , da on danas , na svoj Rođendan , je nešto otkrio , što mu daje nekakvu potporu . Možda je želio da se zahvali Bogovima za to ... ili je volio Namu na Zapadnjački način , to znači na Kršćanski način . <<

>> Što to znači ? <<

>> Dakle , Namu znači da , pratim te , dajem ti svoj Život . <<

To je bio jedan značajni odgovor , čak i kad je Asako bio privržen , mislio je , da ne može da prati Jōnenove temeljite pokrete sasvim . Nakon što su obojica neko Vrijeme šutili , rekao je Genshû nešto , što je poremetilo njegove osjećaje , da je Jōnen nekako slobodan .

>> Možda je on sasvim jednostavno pokazivao svoje dobre osjećaje naspram divne večeri . <<

Asako se je sjećao večeri , i otvora za ložište za zagrijavanje Kupatila , to je djelovalo na njega . Iza vrijeme dok se je sjećao na to , na Kaki voće koje se je sjajilo u istim bojama i da je iza Jōnenog se vidjela jedna crna sjenka od Ptice , nado se je , da je sve bilo upravo tako . Možda je to večer za Jōnenog imalo posebno značenje na Dan njegova Rođendana , za njega nije bilo samo Priroda . Isto tako je bilo dobro , mislio je Asako , prije nego što je utonuo u san .

Poslovno nije bilo uzimati Jōnen za ozbiljno , ali djelovao je zabrinjavajuće i trudio se je , kada je sviraču Saxsofona i Bubnjaru poslao Novac za put , sa obadvojicom se je našao .

Jōnen je uvijek pio Wisky sa Ledom , držao se dobro . On je imao da izabere Komade za Koncert i pri tome je svira stare stvari za Tae i Riu . Zajedno sa Riu je gledao TV , ponekad bi uzeo Torbe od Tae u Ruke i posmatrao ih opet i opet . Tae je jednom riječju rekla , izraz , da Jōnen ima >> Duhovnu prostoriju za Igru << .

>> Stari , ti si opušten << , mislila je Tae na jedno večer . Jōnen se je izjasnio sa jednim kosim osmijehom i sa jednim čudnim načinom , nije Čovjek mogao da zna dali se radi o opuštenosti ili napetosti :>> To su promjene različitih Ja , Svijet Vragova , gladni Duhova , Životinja , Demona ili Ljudi i Neba o tome si već čula . Sa live Koncertom prodirem ja kroz šest svjetova . Bez razložno si praviš brige . <<

>> Ja si ne pravim posebne brige , ti si kao i obično vježbao . <<

>> Ah , tako znači . Sada sam razumio . Ne smijem zadržavati probleme . Vježbe ubijaju vrijeme . Ništa drugo nije dozvoljeno nego samo spontane akcije . <<

Jōnen se je uvijek izražavao komplikirano , ali i Tae je osjećala Jōnenov prostor za igru , kao da je bio njezin . On joj je objasnio sve sa puno pažnje , kada ga je zamolila za

razjašnjenje o šest svjetova .

Dakle , tako je mogao Čovjek da vidi Jônenova preobraženja , ne kao Manije , Depresije i Shizofrenije , nego kao ponovno rođenje svojega Ja u tih šest svjetova . Tako viđeno došli bi do zaključka , da Duhovi gladi , stvari žele , Životinje , kao i Demoni koji nisu ništa znali o tim stvarima , koji su u Srđbi zaboravljali svoj Ja , nisu odgovarali Jônenu , nego čak više sebi . Jônen je bio lepršao između Čovjeka i Čovjeka i oko Brade od Soma se držao Riječi . Ili je to bilo njegovo Ja između Neba i Pakla ? Ne , kada se kaže kako Jônen kaže , Carstvo muka je to bilo , koje je nastalo na osnovi susreta Čovjeka i Čovjeka tako je nastao i Svijet Raja , koji je vlada o sa prijateljstvom i radosti , gdje je onda bio Pakao , razmišljala je Tae sa svojim oskudnim znanjem .

Početkom Studenog je Jônen zajedno sa Genshû išao na jedan Dan žalosti u Prefekturu Saitama . Jônen je nakon mrtvačke straže je otišao sam u Snack bar i tamo je trošio novac ne razmišljajući . Tae je to bila doznala , došlo je do svađe i ispale su joj neke riječi previše : >> Ako se ja od tebe rastanem , Stari , ostati će ti samo Gitara , Radio Kazetofon i Deka , koju si dobio za održanu Ceremoniju . Ako ja odem , sve ču da uzmem sa sobom , Stol i Tepih isto ! <<

Nakon što je izrekla te riječi , postala je svjesna , kako je bila bezobrazna . Dobitak od Karata za Koncert nije bio dostojan , niti za jedno Hvala za Glazbenike . Ona je o tome razmišljala , kako bi bilo dobro da je više novca i tako je potiskivala svoj gnjev .

>> Ako ja dobijem Gitaru , Kaseten rekorder i Deku već ču da se sa time nekako snađem . <<

Kako su Jônen i Tae ozbiljno mislili , te riječi su došle pod pritiskom , to je automatski značilo jedan udarac N nevjerojatan način koji se je pretvorio u , Pakao gladni Životinja , još su bili pozvani i Demoni .

Riu je bio zaspao i probudio se je , obrisao se je , i oslonio na jednu Gredu , sa pospanim Očima je pitao : >> Tko sam ja ? Gdje se nalazim ? <<

Te riječi je najvjerojatnije pokupio sa TV , prije nego što je Tae išta mogla da napravi , iskočila je riječima : >> Nemoj da pričaš tu kao jedan Luđak ! <<

Nakon što je prigrlila Riu i po drugi puta ga odvela na spavanje , pitala se , dali su to bili Demoni ili Vrag , ili je to jednostavno pripadalo Ljudima .

Jônenov način , svoja prevrtanja je dovodio hladno u distancu , kao da je bilo riječi o nečemu drugome – u međuvremenu se to dotalo jako i Tae . Jônen je mislio : >> Ja se želim , dok mi ne dosadi , od svega ograditi i udaljiti ići u pravcu Dana Koncerta . Tae je imala namjeru , to stajalište , koje je Jônen zastupao , isto provoditi . Ali na taj način , kako se je on javljaо na Telefon jednomet sugovorniku , Tae nije mogla da nade razumijevanje . Tae je također čula , kako on na Telefonu ne samo sa prijateljima , nego čak i sa Genshû i Asako govori : >> Pjevanje – to je kao potporne grede za jednu Bubu . Kada ja ništa ne radim , ne mogu niti da idem . << Svojemu sugovorniku na Telefonu , koji je najvjerojatnije bio Genshû , rekao je dalje : >> Ja provodim svoje Dane tako da , stvari koje ne želim da izgubim , i osim toga ne preuzimam odgovornost . << I prije nego što je Tae razmislila , u čemu se tu u stvarnosti radi , osjetila je ljutnju na spram Jônena ,

za vrijeme dok je ležala pokraj Riu i pokušavala da ga uspava .

Kada je kao i obično Jōnenovo stanje bilo manično , rekla bi mu uvijek svoje mišljenje . Ali ovaj puta je Jōnen na neuobičajeni način to izjednačio , potiskivala je svoje osjećaje – drugačije nego inače . Tae se je bila sjetila izraza Kolaboracija , što je inače Jōnen često bio koristio . >> Koliko puno Sloboda možemo mi u našoj Situaciji međusobno si dati ? << To je bilo glavno pitanje , rekao je Jōnen . Nije bilo bez značajno u smislu zajedničkog življenja sa Jōnenom . Možda bi isto paralelno sa Jōnenovim sadašnjim stanjem prebacivala mu . Tae je mislila prvo u tome pravcu . I došla je do zaključka , da je Pakao ipak isto između Ljudi i Čovjeka bila je za naseliti se .

Bilo joj je , kao da je , kada bi Jōnen bio depresivan , uvijek ljubazna i prijateljski raspoložena .

Povod je bio Jōnenov Rođendan . Kada je on došao Kući , naišao je na Tae , koja je bila u Kuhinji , pjevala je jedno >> Halleluja << . Tae je upitala pomalo šaljivo : >> Dali je danas Halleluja , jer će mo da imamo lijepo večer ? << Jōnen se je okrenuo , nije pokazivao osmijeh , zatim je prošaputao : >> Jedna prosvijećena Halleluja i jedna samo onako rečena Halleluja to je isto . <<

Možda je Jōnen zbog toga bio ozlovoljen , da mu nije jutros čestitala Rođendan , mislila je Tae kao prvo . Možda je on pjevao eventualno zbog toga , jer je sam želio sebe razvedriti ... Nakon nekog vremena joj je palo na Um , da je Leonard Cohens Halleluja bio , koji je po Jōnenovoj želji bio taj koji je učestvovao u žalopojkama za njegovim Ocem u Kagoshimi , kao pozadinska Glazba i čitanje Kondolenc telegrama , nakon što je Abt Jōdō Shinshū Sutru recitirao . Sasvim sigurno je to bila ta Melodija . Ka tome zaključku je došla Tae , dok je prinosila jelo .

>> Tako znači ti sada imaš četrdeset << , mislila je Tae i podigla je svoju Čašu sa Pivom . Jōnen je reagirao tako da je i on podigao Čašu , nije ništa rekao . >> Dali se je nešto desilo ? << pitala je Tae znatiželjno . Jōnen je bio zadubljen u critić na TV kao i Riu . Sa Suznim Očima okrenuo se je polako Jōnen i rekao je : >> Namu treba Pelene . << Već je dolazilo do toga da Jōnen gleda critice na TV i da mu dođu Suze na Oči , ali Tae nije znala zbog čega se to stvarno događa . Nije pitala ništa dalje . Stara Dama koja je živjela kod Jōnen ove Majke , je sa brzom Poštom bila poslala tri pečene Kokoške iz Kyōta . Nuz prineseno Vino je već bilo načeto . Za vrijeme večere je došao i Telefonski poziv od Jōnenove Sestre . Jōnen je bio potonuo u sebe , nije izranjao . Samo se je smijao snažno , kada je Riu bio položio Ruke na Tae prije spavanja , rekao je : >> Ja volim Mamu i Tatu isto , ali naj više volim sebe . <<

Još jedan trenutak poslije nakon što je prestao da se smije , Jōnen je zadržao smiješći izraz Lica . Kada je Tae odvela Riu na spavanje , zapjevao je on Halleluja . Možda je za Tae bio smiješći izraz Lica od Jōnen zadnje što će da vidi do Koncerta .

Na misteriozan način je nestalo Jōnenovo strahopoštovanje od Tame . On je bio neobično blag , Čovjek bi mogao reći dubokouman . Tae se je tome čudila , gdje su nestale Riječi , Čovjeka koji je slijedio Riječi . Prije je Jōnen u maničnoj Fazi bio rekao : >> Nešto , što samo Čovjek može : moliti i proklinjati . To znači naime biti u stanju govoriti . << Možda je depresivni Jōnen još imao govor , ako je imao to je bio govor Molitve . Jōnen koji je bio depresivan i previše pio , nije sigurno nikoga dirao osim što je štetio samome sebi , bio se je sjetio što je jednomete Genshū rekao : >> Jedan stvarno čudni Svećenik , koji živi u Jōnenu . <<

Nakon nekoliko Dana je osjetio jedan neobični osjećaj nešto ga je kopkalo , Tae je mislila na Prokletstvo , koje je ležalo u Riječima . Ne , da je Jōnen izgovorio to s Riječima

jedno Prokletstvo – Riječi su proklinjale Jônena . On je to najvjerojatnije bio izmislio , da bi prekinio prokletstvo od Riječi . Tae je po prvi puta postala toga svjesna .

Nekoliko Dana nakon Rođendana je primijetila , bilo se je to desilo , dok je Riu bio na kupanju u Kupatilu . To se je desilo Dan nakon Rođendana , samo nije odmah primijetila . Dakle jedno večer kada je Tae bila došla iz Kupatila , da bi uzela još Šampona . Primijetila je , da u maloj Sobi pokraj ulaza u Stan još gori svjetlo . Stavila je Ruku na klizna Vrata i pokrenula ih , i uplašila se je . U toplini svjetlosti , vidjela je svoje nago Tijelo više puta . Odmah je bila vidjela da je isto tako gleda Jônena . Kao da je prošao strujni Val kroz njezino mokro Tijelo , i za jedan trenutak joj se je bilo zavrtjelo u Glavi . Jônena je imao tro dijelno Ogledalo , koje jedno dugo Vrijeme nije koristio , otvorio ga je i sjedio je pred njime , u jednome miru , moralo ga se nazvati miroljubcem .

Jer je tada bila gola , pošla je odmah nazad u Kupatilo . Kada je bila gotova , već je bio Jônena sjedio za Stolom i pio Wisky sa Vodom . Na sljedeći Dan nije bila vidjela Jônena , kada je dolazila iz Kupatila . Ona je mislila , možda je on stvarno Ja – i stvarno sjedio je tamo kao i prijašnji Dan .

Povela je Riu u Krevet . Jônena je sjedio tamo i nije se pokretao . Sjela je bez Riječi pokraj njega , koji je bio sa lagano nagnutim Ledima u svojem Sivome ogrtaču , bio u korektnom Meditacijskom i u sjedećemu položaju . Svjetla Pink Pidžama se je pojavila u Ogledalu , bila je fino naborana i fino uvijena : bilo joj je kao da Ogledalo i Soba se pomiču dok se je ona pomicala . Tae je vidjela svoje Lice , svoje Uši i Čelo , što se je bilo ogledalo pokraj Jôneneva Lica , mislila je , da je Jônena grli sa svih strana . Kao što je Ogledalo bilježilo i naj manje pokrete , tako joj je bilo i , kao da istovremeno vidi svoju prošlost i budućnost , primijetila je i Jôneneve Oči , koje su bile uperene na nešto nepoznato , njegovo Ja je u svakome trenutku bilo u drugome Kutu od pogleda .

Jônenenenov izraz se nije niti najmanje bio promijenio , kada je Tae bila prišla . Iz njegovi napola otvoreni Usta nisu dolazile nikakve Riječi , bez Tona . Tae je bila mislila da je vrijeme stalo , i da se je istina prebacila u jedan do sada nepoznati osjećaj , osjećaj Mira . Za Jônena je bilo sve drugačije , ali njoj je bilo kao da , su duboke prošlosti , koje su bile duboko u njoj vide u Ogledalu , kao da su bile dohvataljive .

Sjećala se je Tae Lica u tro dijelnom Ogledalu , koje je pripadalo Jônenu , prije nego što su se zajedno uselili . Jônena joj je pričao , on je tada bio upravo četiri Godine , pričao joj je o tome , dok su u jednom Restoranu u predgrađu Tôkya jeli . Četverogodišnji Jônena se je ogledao u jednom Ogledalu i ponavljao bi Riječi : >> Ja , ja , ja . << Dok je to govorio njegovo Ja je bilo nestalo . >> Tada sam po prvi puta bio svjestan svojega Ja . << Tae se je sjećala , da je u smislu tih Riječi mislila na strahopoštovanje , što je jednoga Môncha činilo drugačijim od drugih Ljudi . Tae je imala utisak , da je dobila jedan dio Svijeta od Jônena , dalje je izvještavao da se je kao Dijete bojo Smrti , da to skoro nije mogao da izdrži , da će jedan puta stvarno da umre , zbog toga je nekoliko Godina provodio besane Noći .

Stvarno sa razlogom , mislila je ona . On je imao broj od svojega drugog Ja i u njegovome stvarnome Tijelu je strujala Atmosfera , jedne prazne posude . Ponavljao je Jônena isto svoje Ja , ja i pri tome je svoje Ja izgubio ? Ili bi koristio druge Riječi ? U svakome slučaju je bio to trenutak kada je ponavljao divlje Riječi . Možda je to bilo istinsko Biće Meditacije , pretpostavljalala bi si Tae nepoznate Svjetove . Kao i prije njihova Vjenčanja .

Na sljedeće veče i opet na sljedeće veče bi se Tae posjela pokraj Jônena . Jer je bila

osjećala malu hladnoću , donijela je Petrolejsku Peć iz Kuhinje . Njezino crveno Lice , koje je kao jedna udaljena noć u nebrojenim dijelovima izbijalo , zavilo je njih dvoje .

U Sobi nije se izgovarala niti jedna Riječ . Jônen je bio potpuno zanijemio . Kada bi došao nazad iz Tempela , uvijek bi po malo izvještavao u kakvome se stanju nalazi Namu : >> On je često pokretao Noge ispod svojega Tijela , zbog toga ga je bio vezao . <<

>> Danas ujutro je zavijao kada sam mu donosio Vodu , pola posude je ispišao . <<

>> Ležao je sav shrvan na desnoj Strani , više nije mijenjao položaj . <<

>> Kada bi mu se dalo da jede , otresao bi sa Glavom kao jedan Konj koji mora da ide putem kojim ne želi . <<

Slično dječjoj Slikovnici , nastajale su Scene od Namuove nadolazeće Smrti pred Tae Oči . On je mislila , da Jônenov Koncert i Namuov kraj , kao zadnje putovanje je osijećala . Uobičajenim tokovima Dani su se redali , Jônen bi dobacio pozdrav >> Opet sam tu << pričao bi o Namu , kada bi došao Kući . Jednog Dana je rekao : >> Za Namu više nema Dana i Noći << , Tae je pitala zabrinuto : >> Jesi li ti sa Namu synchron ? <<

Jônen je rekao sa jednim izrazom , kao da je upravo završio sa Teatar predstavom : >> Ne ja , nego je Namu synchron sa mnome . Čovjek je morao nešto da ima sa synchron , inače ne bi bilo smisla , da se radi jedan Koncert . <<

Izbilo je pravo iz njega . Ona je sama bila izrekla te Riječi u prostoriju . Koncert je bio tako blizu , Tae nije mogla niti da pomisli , njezine Riječi su bile obilježene sa Prokletstvom . Svejedno je vladao , kada bi u malo Sobi sjedila pred Ogledalom , jedan neopisivi šuteći potpuni osjećaj .

Čovjek bi mogao da dođe do zaključka , da je to bila jedna Ceremonija , koju su njih dvoje već više puta prakticirali . Bilo je kao da , kao da tu mogu da dodu do još jednog nepoznatoga , neopisivo nježnog Ja .

Tae je pričala sa Jônenom pred Ogledalom . Jônen nije pokazivao reakciju , držao se je tako tihim i mirnim , da se je Tae čudila . Ponekada bi pomaknuo Glavu kao Ždral i sklopio bi malo Oči . Inače bi se on trznuo bez jecaja . On je mogla da posmatra njegovo bezizražajno Lice . Tae je bila pomislila : >> Netko kao ti , Stari , je prava rijetkost . <<

>> Jedno tro dijelno Ogledalo ima nešto neobično . <<

>> Ovo ovdje je ipak jedna dobra Soba . <<

Ona je radila ta zapažanja . Riječi su se pogonile zbog toga kao mjehurići sapunice , koje nastaju iz jednog dubokog Bunara . Ogledavali su se u tro dijelno Ogledalu , ono ih je gutalo . Tae je upravo zbog toga mogla da kaže , jer od Jônen nije bilo nikakve reakcije . Jedan osjećaj Stida se je pojavio i struji kroz njihova Tijela .

>> Možda je bolje , da se uopće ne misli , što je Čovjek za jednoga Čovjeka . <<

>> Ja sam nitko . <<

>> Ovdje nije sve , što tebe čini , jedno takvo Sve nije nigdje . <<

>> Ali je uvijek ovdje . <<

Tae je osjećala , kako postaje saftniji , saftan kao jedan Andel ili Bodhisattva Kannon . Ona nije znala , dali ona priča sa Jônenom ili daje sebi na znanje . Tae je fiksirala samo jedan mali Profil od Jônenom , koji se je redao u Ogledalu i pričala bi dalje , tako da bi koncentrirana si predstavila hrpu Riječi . Otkriće , što bi bila labavija ta Masa , bila bi to spoznaja sa jednim nepoznatim samim sobom , što je u unutrašnjosti Tijela rasla kao toplina .

>> Ah , da ... Ništa : Kao što je . To mora da znači : Ka što ništa nije . <<

>> Jer ti nisi ovdje , pusti se od početka promjeni i poboljšanju . <<

Kao da je bila prosvijećena , opustilo se je njezino Lice sa velikim zadovoljstvom . U Ogledalu su se smijala nebrojena Lica i dok su se širila u redu , širili bi se osmjesi na njezinu Prošlost . Imala je utisak , da i Jōnen pokazuje jedan blagi osmjeh . Jer je svjetlost od Lampe i Peći se reflektirala u svim smjerovima , njih dvoje su bili osvijetljeni kao jedan Svjetionik . Oba dvoje su bili kao nasmijani Par jednog Dvorca , osjećala se je kao Princeza u ogromnome prostoru jednoga Dvorca , mislila je Tae . Oba dva nasmijana Lika u Sivom i Pink jedno pokraj drugoga , mora da su si čudno izgledali . Ali tu nije bilo nikoga drugoga da , da to uvidi kao čudnim .

Nekoliko Dana prije Koncerta promijenilo se Jōnenovo ponašanje . Genshū je Zimski odmor odgovarao terminu Koncerta , zbog toga je Jōnen imao slobodno . Nije bilo ništa ne uobičajeno , da je uvečer puno pio i da je skoro do dvanaest spavao . Nije niti ručao i kada bi Tae odvezla Riu u Dječji vrtić , došla bi već i popodne , on je već bio donio Peć i zadovoljavao bi se u malo Sobi . Ovaj puta nije nosio svoju Majicu , nego nije ništa obukao . U Ogledalu se je reflektiralo golo Tijelo , od Stomaka naviše . Kako je Tae bila došla u još popodnevno osvijetljenu prostoriju , u kojoj je Jōnen je sjedio u Lotos položaju , mogla je da prepozna detalje okolo Pupka . Ubrzano je Tae željela zatvoriti klizna Vrata , dok je on u duhovnom stanju intonirao , >> Kao što nije , kao što nije << U Ogledalu se je video reflektirajuća pojava od Riu koji je još bio u plavo svjetlo Jakni od vrtića , desno od Tae .

>> Oh , divno ! Sasvim puno Očeva i sasvim puno mene . I Mama isto . <<

Njegov Glas je djelovao sretnim . Riu nije pronalazio ništa neobičnim što je Jōnen bio nag . Njega je više fasciniralo neobično puno slika u Ogledalu i neobično puno Ja , što ih je video . Jedno Vrijeme je posmatrao desnu stranu , zatim lijevo krilo , isprobavao je razna Lica , pogledao je zatim , kao daje došao sebi , otišao je sa Tae iz Sobe . Istovremeno je bilo za čuti TV .

Tae nije mogla da razumije ponašanje od Riu niti Jōnenovo stanje . Jōnen je imao sasvim drugi izraz Lica nego jučer . U njegovim Očima je bio jedan čvrsti Centar i djelovale su kao jedna Buda statua , kojoj je stvaralac Slike dao jedno vidno polje sa svjetlosti . Kada je Riu ušetao u prostoriju , Jōnen se nije pokrenuo . Jōnen je fiksirao u dubinu Ogledala sa jednim pogledom oštrim kao Srvdlo . Pokrenuo je Usta , nešto je mrmljao od sebe . To je bila naj markantnija razlika od njegova rođenja .

Nešto kao sa strahom približila se je Tae , i sjela je kao uobičajeno pokraj njega . Njegov položaj i njezina pojava u jednome od Kostima i golo Jōnenovo Tijelo bilo je jednome komično , a drugome bi bilo sa žaljenjem uzbudljivo . Kako se je bila pribrala i osluškivala , mogla je na kraju da jedan smisao u Jōnenovu ponašanju i nerazumljivom govoru .

Čulo se je kao nešto kao >> Abraxas << ili >> Namu Abraxas << . Osim Namu nije ništa drugo mogla da razumije i ostalo joj je nejasno , dali je sa prizivanjem mislio na ime Psa ili je prizivao Budu . Kada je primijetila Vjetar , koji je išao kroz Prozor , postala je mirna i začula je nepoznate Riječi kao >> Amuamuamu <<

Tae , koja se je bila okrenula Lice prema Jōnenu , pokušavala je da izgovori Riječi >> Namu Abraxas << . Vjerovala je da zna , da Jōnen te Riječi koristi .

Namu Abraxas , Namu Abraxas . To je bilo teško za izgovoriti , brzo bi se zapleo Jezik . A kako je to Jōnen bio izgovarao za to je bilo potrebn imati posebne vještine . Tae je fiksirala pokrete od Jōnenovi Usta i ponavljala je Riječi : >> Namu Abraxas << .

Iznenada je to sve bilo prekinuto sa : >> Ne , ne , ne postoji ništa sa one druge strane

Ogledala . Zbog toga je zanimanje za Boga ili Vraga isto . Ne postoji ništa . <<

>> Kako ? <<

Upitala je Tae , bila je za trenutak povjerovala , da nije ništa čula . Jedan daljnji trenutak su joj doprle do Ušiju Jônenove Riječi kao Echo , koji dolazi iz Ogledala . Nije mogla da vjeruje , da je dobro razumjela , ali izgleda da je značilo , da je Abraxas bila naznaka za božje postojanje , što je u jedinjavalo Boga i Vraga . Kada je primila obavijest , razumila je Riječi >> Namu Abraxas << bio je to jedan način zakletve , koja je trebala da prizove sveta Biča ovamo .

Možda je to bilo kao Slogan , >> Kako to nije << jedna moćna Formula . Za vrijeme dok je ponavljala te Riječi >> Namu Abraxas <<, došla je bila do zaključka . I postala je svjesna svojega Ja , koje je bilo sasvim sa Jônenom synchron . Dijelovi njezinoga Ja u Ogledalu su bili i dijelovi od Jônena , ne dijelovi od Abraxasa . Više nije znala dali se to dvoje u Ogledalu nalaz u Paklu ili na Nebu . Kako je intonirala >> Namu Abraxas << , izgledalo joj je jedno i drugo bez smisla .

Bar >> Kokoro << je bio potpuno ispunjen . Genshû je bio tu , Asako Tae i Riu , Šef Pošte , koji je Glazbu obožavao , Žena od Arhitekta , koja je Halu Monju – Bodhisattva renovirala , iz zajednice Tempela Žena od Konditora . Ekstra je doputovao Gospodin Sawaki , jedan Očni Doktor iz Atsugi u Kanazawa . Isto Keramičarski umjetnik Katayama . I prevoditeljica Hanazumi isto tako se moglo prepoznati bradatoga Nomiya , koji se je bavio hebrejskim i Biblijom . U jednome uglu je bio Gospodin Ômiya , što je značilo , on se je kupao samo u hladnome , jer je on bio plivač po hladnim Vodama . On je pijuckao jedan Wisky . U jednome od boksova je pio sin od Trgovca Cvijećem sa svojom prijateljicom Pivo . Genshû je poznavao mnoge . Bilo je naravno i puno ljudi koje , koje ja nisam poznavao . Pokraj dugačkoga Šanka je bilo toliko Ljudi da ih više nije niti mogla stati .

Svetlo se je ugasilo . Reflektori su se pokrenuli . U njihovome jakome svjetlu masa Ljudi je bila nestala iz vidnog polja . Moje Tijelo je postalo prazno .

Danas ujutro mi je Genshû Telefonski dojavio , da je Namu uginuo . Meni je bilo , kao da se nalazim u jednome dubokom mraku . Na prošla dva ili tri Dana se ne mogu sjetiti što se je događalo . Kao da je moja Glava bila pritisnuta od Vode kao kada se u nju skoči , nisam mogao da dvojicu Glazbenika , Bubnjara i Saxofonistu , koji su tu još od jučer bili , da ih uzmem za istinu . Sa obadvojicom sam već imao više Live Koncerata . >> He , kako ide << , radili su jutros brigu o meni , ali nije bilo neki Problema . Ja sam rekao , da ne želim raditi Probu , to su na moje iznenađenje prihvatali . Ja sam ih zamolio : >> Uživajte u trenucima . Nemojte Frazirati , pojedini zvukovi su bitni << . I : >> Svaki Ton treba da ide po mojoj Pjesmi . <<

Naravno da je bjesnilo u mojoj Glavi . Sa desna sam osjećao nekakav osjećaj , sa desna sam čuo Spot i prebacivanja mojih Susjeda . Prije nego što smo opremu Instrumente transportirali , Tae je zadobila stvarno zabrinutu izraz Lica , obratila mi se je sasvim tiho : >> Namu Abraxas <<. Ja sam isto tako izrekao jedan Slog i to tiho , to nije bio niti odgovor a niti izvinjenje : >> To je jedna bolest što je samo Ljudi imaju . Zbog toga ostavi to ! << Dali je Tae sa čarobnim Rijećima ili mi je sjela selidba , u svakome slučaju Larma je prestala . Jedan neobično neugodan osjećaj napetosti . Jedan prijateljski Mir i opuštenost .

Saxofon je drmao Tamom , ja sam bio opjevao prvu pjesmu >> San o Pješačkome Mostu << o Gradu Odwara na Obali Mora , tamo , gdje su bili rođeni i odrasli . Morski Vjetar je probijao Metal . Valovi Mora su postali Melodija , izbijalo je na površinu . Zatim

Bubanj , kao pijesak pod navalom Vjetra . Jedan Ritam : Djeca , što idu Obalom . Saxsofon je preuzeo za jasnim Tonovima : Svileni Oblaci na plavome Nebu . Ja sam samo slušao , potpuno prazan . Tonovi , koji su bili kao Djeca što se igraju , oslobođen od svega . Uskoro je nastala Silueta od Otoka Sakurajima u mojoj Mozgu . Jedna crvena Vatra je gorjela . Jedan mali potres , izbacivanje Vulkana na tamno plavo Nebo . I to crveno svjetlo . Zvukovi jedne Eksplozije . Zatim zvuk padajućeg Pepela .

Namu Abraxas . Ja sam se sjećao na čarobne Riječi , kako ih je Tae intonirala . Melodija je išla kroz moje Tijelo kao Titlovi na jednometražnu Filmu , zatim je prodro jedan drugi Ton . Zatvorio je Disharmoniju , davao je jednu Harmoniju : Ja

Na drugoj Pjesmi sam i ja zapjevalo . Kada su se Gitare uskladile sa Tamom , kao jedan Plektron od Svilu , pustio sam Glas u Tamu .

Kuća model

*Stvarno zatvorena , totalno zatvorena
Ali zvučna , čovjek sve čuje
Sve su to Halucinacije , koje me hvataju kao Pilule*

*Vraže nemoj plakati
Vragovi žele Tijela da udaraju
žele da svoja crvena Tijela odbace
Vragovi nemaju Suza
Kada u svjetlosti svojega života , dođe im Kraj
Poništite ih kao poplava sa druge strane Ljubavi ,
i pustite jednometražnu obojanom Svijetu žalost nazad*

Ja nisam ulagao puno nade na Riječi , kojima značenje najvjerojatnije nije transportirano . Kao da sam želio poništiti govor , pazio sam samo pri pjevanju na boje Tonova . Saxsofon je dobro otvarao i zatvarao , pokazivao je Mozaik i Prima boje Vražje tuge . Bubanj je tvorio zvučnu Halucinaciju isto tako opasne Tonove , što je opisivao način jednoga Vraga , kako on sa pognutom Glavom ide . Valovi jednoga Tsunamija vukli su svoje Noge . Njegova pojava je bila ogromna , da to sam bio ja . Išao sam sa Jōnenovim hodom . Iza sebe sam mogao da osjetim nazočnost Ljudi , ali ja sam se zadržavao na Poluotoku Sakurajima i obilazio sam More . Sve bliže i bliže je Vulkan rigao . Iznad pješčanih Dina se uzdigla u vis Vatra , Vatra u svim bojama . Akribski je izvodio Saxsofon plamenove od Vatre . Različiti Tonovi , prosvjetljenje , zatim sve slabije i slabije , dolazile su mi Riječi , koje sam želio da kažem Vragu .

To je bilo Brdo , koje ja u djelatnosti nisam mogao da savladam . Djeca iz Regije su morala , dok bi bili na putovima za Školu , da stave i Kacige . Ja nisam čuo da se je tu nastanio sam Vrag . Riječ Vrag , mi je bila poznata iz vremena Tōhoku . Kada ponekad Riu nije mogao da zaspipi , ponekad bi Tae rekla : >> Onda će da dođe Vrag iz Brda . <<

Tako se nekako Vrag naseli na Skurajima . Bez sumnje Vrag to sam bio ja . U noćnim Snovima sa šetao po Lavi . Masa od Lave me je obavijala , što Ljudska Snaga nije

mogla da napravi . Njihove lak crne Sjene su dolazile na mene , izgledale su kao da me želete savladati . Kako sam ja marširao crnim Pijeskom , primijetio sam , da mi Koraci postaju sve teži . U tome trenutku bi primijetio da sam postao sam masa od Lave .

Sa Glasom od jednog Vraga , dijametalno različiti Glas , sa kojim sam Sutru recitirao , vrištao bih . Bubanj je udarao brzo jedan Beat , zvučalo je kao , kao da Vragovi plešu u Krugu . Prilagodio sam se Ritmu i pjevao sam sa kratkim vokalima . Sve se je skupilo u tom trenu zajedno . Udaranje mojega Tijela je služilo dobro , odgovaralo je stilu od Vraga . Osjećao sam jedan divni osjećaj rođenja , osjećao sam kao Vrag , koji se je ponovo našao sa prijateljima . Vrag je bio u blizini , svijetlili su se vrhovi Brda u Očima i koraci kroz crni Pijesak , penjanje u Brda . Vrag je točno znao , da se u Brdima ponavljuju Eksplozije , a poslije dolazi do Mira na Obali . Vrag nije plakao , ali imao je nešto tužno u sebi , nešto tvrdo i tekuće i toplije nego što su Suze . On je primijetio , kao iz njega izbija , ali nije mogao samo na Oči ili Nos i Uši da se fiksira , ne tekao je iz svih Pora , jedan crveni Znoj . Ali znao je da nije na vrhu nego samo u Brdima .

Upravo nakon toga se je desilo . Bile su to samo Sekunde ? Ne , duže je trajalo . Jače nego pri svim ostalim Live – nastupima prije , bio sam obasjan sa svjetлом i Saxofon i Bubanj sam poneo u Carstvo sa one strane Svijeta . Jedan slab Vjetar nakon bučne Eksplozije , nastao je zatim jedan Svijet tištine . Imao sa više od tri Wiskiya u Čashi sa Vodom , ali imao sam bistru Glavu . Svjetlost se probijala iz svih pravaca . Nije postajalo slabije . Zvukovi su se ponovo začuli , Tonovi , koji su se miješali sa mojim Glasom . Tonovi su se uspinjali uvis , prenosili su potres koji je pripadao Vragu . Nisam mogao da dobro razumijem , što se sa mnom dešava . Sigurno je bilo previše radovanja koje je preuzeo moje cijelo Tijelo .

>> Ti si upravo , takav kakav jesi << , čuo sam kako se otvara povjereni mi Abraxas . Saxofon i Bubanj su davali svoje jasne Boje , ujedinili su svoje Boje u jedan Zvuk . Ako to bude još potrajalo , znao sam da će da se slomim . Carstvo od Abraxasa je bilo , kakvo je uvijek i bilo , jedan drugi Svijet . Samo to jako svjetlo , u kojem sam se bio nalazio , bilo je za mene Prirodno .

Vrijeme , koje više nije teklo , je bilo ispunjeno sa Svjetlom i zvukovima i moje Ja se je nalazilo bez Vremena i Granica . Ovdje to je bila moja istinska kuća . Zajedno sa jednim punim osjećajem osjetio sam to .

Ujedinio sam se sa Svjetom od Svjetala , Svjetla koje je bilo brzo . Riječi i Tijelo , oba dvoje su apsorbirali ovaj Svijet .

Jônenovi pokreti Tijela su bili glasno popraćeni , nisu imali nikakvoga drugoga značenja . Gensûova napetost je sasvim popustila , za Vrijeme dok je slušao Jônenov Glas i Glazbu . U Jônenovome Licu se je mogla da pročita jedna radost , obavezama koje je imao svaki Dan je bi utekao . Uskoro je Jônen počeo da uništava provizorno napravljeni Zid i da se baca na Tlo . Ekstaza . Što je to bilo što je išlo Kraju : On je mogao teško da shvati Riječi , osjećao je uzbudjenost . Ali mu nije uspijevalo , da svakodnevnu svijest , da transcendira . Gensû je mislio da , da nešto , što u njemu uopće nije egzistiralo , da ne može niti da ga i potrese ... Iznenada je iz njegovih dubina je bio došao >> Abraxas << . Abraxas je bio u heretičkoj Teologiji Ime za jedno Biće između Demona i Boga .

Fragmentski se je razasula Melodija a u posebnim trenutcima je bila fantastično ista . Jônen je prati to sa govorom Tijela . Melodija je davala , jedno Morsko naličje , Jônen je ponovo bio u Ekstazi , jedna veličanstvena , Ekstaza , Plać , Smijeh čak i Mržnja to ga je uzelo .

Tae je u međuvremenu bila zatvorila Oči , slušala je Glazbu , Riu je bio pokraj nje .

Ona je osjećala kako se u Masi pojačavaju Glasovi : >> Dali to ide sve u redu ? <<. >> Sasvim nešto neobično ... << , >> Potpuno se je od šarafio ? << Tae je ignorirala ta primjećivanja , i jednostavno si je rekla u mislima : >> Onako kako nije , onako kako nije . <<

Tae je mislila , da Glazba i sva ta mješavina od Instrumenata i Boja Zvukova , je jedna bez vremenska prostorija . , što je davala jednu debelu Teksturu , djelovalo je skoro kao da dolazi iz tro djelna Ogledala . Jedan je rekao : >> Nadam se da to nije jedan napad napad Epilepsi ! << , otvorila je Tae Oči , našla se je ponovo pred Ogledalom pod utjecajem njegovih pjesama . Tu se je Jônen zrcalio u različitim pojavama . Svako Lice se je razlikovala od drugoga , nego u realnome Ogledalu . Izgledalo joj je , kao da su se ujedinila različita Vremena .

Njegov Glas je izgledao kao da priča o šest Svjetova . >> Iznad Neba postoji još jedno više Nebo , jedno Nebo , koje ne postoji . Ispod Pakla postoji jedan prostor , koji predstavlja Tlo , naj niže je Zlatni Krug , Konrinzai . Od tale se ide ponovo nazad . <<

Da , tako je možda bilo stvarno , razmišljala je Tae , Riu je bio u Krilu . Ona i Jônen će na taj način da pokrenu Duše . Ona je pomalo teško disala i molila je za , da Jônen barem zadrži svoju odjeću .

D O D A T A K

Zen i Rock'n Roll : Gen'yû Sôkyûs saftna Anarhija

Gen'yû Sôkyûs se broji za novu Zvijezdu japanske Literatularne Scene . Za jednoga Pisca ima on neobično >> Pokrajnje poslove << : on je Svećenik i ima poslove brige od Dušama u jednome Tempelu u Fukushima . O velikome uspjehu toga Zen - Autora moglo bi se reći da Gen'yû pogada Vremena Duhova , od kako je od svoga Debija mnoge i nefiktivne Publikacije o Religiji i značenju Religije napisao . Sa padom Gospodarstva 1980 , nazvanim Sapunicom , i znanjem o >> izgubljenoj Dekadi << 1990 manifestira se u Japanu , nazovimo to Uspjehom , nazivalo se je Aktuelnim turbo kapitalističkim Parolama .

Kratko nakon početka 21 st. Je bilo za uzeti , u Eri Globalizacije jedan drugi puta u smislu postavljanja pitanja , za druga mjerila sa druge strane znanoga , riječ je o Ekspanziji i Reklamiranju .

>> Svećenik << , njeguje potražnju za drugim načinima Života u jednome modernome i potrošačom društvu . U smislu jednog nadanja >> Ozdravljenja << argumentira Autor , isto tako bolesne i bez uspješne Egzistencije koje zavrjeđuju sažaljenje . Tekst pojašnjava , kako Individue u Carstvu Religije – i Umjetnosti – za sebe žele jednu Enklavu . Gen'yû zastupa pri tome Riječi Tolerancije , Strpljenja , Spoznaje , Suosječajnosti i Lojaliteta . To je jedna saftna Anarhija , što ju Autor artikulira , kada on Retroperspektivu Biografije svoje Figure u japanskoj subkulturi predstavlja . 1960/1970 su se desili Marihuana , Rock , Protesti , Revije : jedini izlaz u japansko podzemlje je još i danas , kao što su poznati Pisac Murakami Haruki u svojim Romanima navodi . Kulturnu Scenu Tôkyiaca , Chûô – Linija .

Jônen , jedan ne obični Svećenik i njegove Traume

Jônen , protagonist Teksta pronalazi idealno mjesto , utočište – kao ispomoć Genshû , kojega poznaje sa zajednički Studija . Jônen iza sebe ima jedan pokretni Život . Nakon jedne ne uspjele Karijere kao Rock Glazbenik , pati , od depresvini stanja i Shizofrenije . Sa dvadeset i sedam Godina pokušava da se ubije , njegova , ovisnost , o Medikamentima , jedne dijagnoze od ordinirajućeg Liječnika , Neuroza ili manične Depresije . Svejedno on pokušava da prebrodi svakodnevnicu , da ispuni obaveze naspram Žene mu Tae i maloga Sina Riu kao i obaveze u Tempelu . Nedoumice i Izolacije on pre brođuje pomoću Alkohola .

>> Svećenik << pruža jednome zapadnjačkome čitatelju jedan pogled u japansku Povijest i u Život jednoga neobičnog Môncha . Jônenove ozljede reflektiraju Rane , što je japansko Društvo u procesu gospodarstva doživjelo . Mi saznajemo , da gospodarski napredak 1980 (>> Bubble << Era) i izgubljena Domovina , Rođenje i Identitet je dovelo Jônen do Trauma . Njegov Otac , uspješni osnivač jedne Privatne Škole na Jugu Japana , Ekspandira . Povećanje Škole dovodi do urušavanja Kuće gdje su Jônen i njegova Sestra odrasli . Voljena Baka napušta Familiiju , Vrt biva gradilištem . Otac i Majka su prezaposleni i imaju za pubertiju malo Vremena . Jônen otkriva Svijet Glazbe i

Literature sa sub venzivnom Kvalitetom . Zatim se odlučuje na neobičan Put , da postane Budistički Svećenik . Kada Jōnen kasnije razmišlja o tome , dolazi do zaključka , da Budističke Studije je suprotan Model od rada njegova Oca . Za taj ekonomski Superlativ i latentan nacionalni Hybris >> Bubble << postaje kupovina jedne Samurajske opreme , jedan Luksuzni predmet , što je mladom Umjetniku duplo mrzak , jer on japanskoj Vojsci , reprezentaciji od Cara kritično stoji protiv . U Tekstu se upečatljivo objašnjava , kako mladi Jōnen jedno Veće kratko prije njegova dolaska na Psihijatriju , pijan se laća Mača koji je izložen kao Dekoracija , izvlači ga i udara njime sa Riječima >> Ova ratnička oprema se ne sviđa našim shvaćanjima ! << i udara njime po Budinom Oltaru .

Za Jōnena znači dati jedan Koncert , još uvijek naj bolje riješenje , da bi zadobio jedan pozitivan Identitet za svoju bolest . Ovaj puta će Koncert da se održi u jednome malome Gradu , gdje je i Tempel od Genshū : Jedan događaj za Opata . Genshū to odobrava . On podržava Zen – Rockera Jōnena i njegovu želju da , Svakodnevnicu transcendira .

U znaku Abraxasa : Zapadno – istočni Spiritualni ritual

Gen'yūs Mōnch se pojavljuje kao Specijalist i istovremeno kao tražitelj , koji niti sam često Odgovore i na Pitanja o Dušama i oprostu zna . Religija postoji na napetom polju između religiozne svakodnevne Prakse , Tekstova i mistični ambicija iz puno Faktora , koji su čak neki zasnovani na zapadnjačkim ezoteričnim Tradicijama . Za zapadnjačke čitaoce Gen'yūs nudi Tekst koji daje mogućnosti jednog diferentnog uzimanja istine japanske Religije tj. Zen – Budizma , sa kojim ovdje na zemlji postoje određene Mustre kao Meditacije (= zazen) i objašnjenje (= satori) . Zen u >> Svećeniku << se ne poljavljuje kao zatvoreni Sistem jedno tradicionalno učenje i utjelovljuje ne tipični >> japanski Spiritualitet << . Zen – Budizam kod Gen'yūs pokazuje se iznad svega kao svećenička Praksa u jednoj zajednici i Enklavi za >> teška životna Bića << .

U nekim djelovima se pokazuje Jōnen Zen kao Hippi – Zen što je zapadnjačka alternativna Kultura , tako reći uzima njegov povratak Kući u zavičaj : Jōnen pronalazi prilaz ka Budizmu i azijski tok religije uzimajući u obzir zapadnjački način . Tako se objašnjava njegov prvi okret ka Zenu sa utjecajem , izvješće o Davidu Bowiu i njegovim načinom Meditacije i sa tim znanjem sa Tibeta , kao i sa drugim ezoteričnim – glazbenim Budističkim adaptacijama . U tome kontekstu je i Jōnen sa Abraxasom . Čovjek misli , da se on oslanja na Hippi pokret i tu Lektiru . Hermann Hesse , koji se je isto tako bavio sa Budizmom , je slično kao u Americi i u Japanu čitan 1970 , kao Poeta . Jōnen ne razumije proturječnost jednoj >> pravoj << japanskoj Zen Tradiciji , da se pozove na >> Abraxas << i sa time na Hessa .

Formula Abraxasa reprezentira Jōnenov razum za Religiozno i stoji za samo potvrđivanje svoje Egzistencije (Kao što si ti , dali si u pravu << , za pomilovanje svih suprostavljeni odjeljaka . Vrag i Bogovi su ovome Svijetu jedno , kako se ovdje u svim Aspektima manja- depresija i Shizofrenija i osobnosti onih koji učestvuju . To stanje doseže Jōnen ne kroz konvencionalnu Zen – Praksu nego već , kroz tok Koncerta .

Manije , Depresije i šest Svjetova

Gen'yû Sôkyûs se prezentira kroz Tekstove kao Zen – Svećenik kao i otvorenim Diskusijama o Religiji . U nekom mjerilima se daje kao >> Sveti << i >> Ludi << . Imaginacije i patološke procese Mozga , kao ogrtač . Autor ne ide tako daleko , u smislu aktuelne Neuro Teologije Psihologa Ramachandran >> Mašina za razjašnjavanje << ili sa >> Božjim modulom << , u psihologiji Ljudskoga Mozga karakterizira on >> ne normalni << Jônen . Senzibilnost zavodi ga sa jedne Strange – tako se on sam vidi kao Duhovni odašiljač u slučaju samo ubojstva , ili se razumije čak kao Inkarnacija od J. F. Kennedya : veliko je zbog toga Jônenovo razočarenje , kada on kratko pred četrdeseti Rođendan sazna , da Dan njegova Rođenja ne štima sa Danom smrti od Kennedya , kako je do tada vjerovao . Sa druge Strange počinje njegov Senzibilni Umjetnički način i njegovo Ja , koje se u njegovoj okolini jako dobro osjeća , kako je bio Genshû utvrđio , kako je on >> stvarno jedan čudnovati Svećenik << jedan neugodan religiozni Virtuozitet , je bio dosegao .

Za Vrijeme dok Autor nalazi svoje Protagoniste u različitim Fazama Depresija i Manija akribski obilježava i sa time čini upečatljive Studije jedne Slike od Bolesti , što je u Japanu isto tako kao i na Zapadu razlog za socijalne granice , pokušavaju Genshû , Jônen i Tae da dokuče događaje u budističkim metaforama . Genshû objašnjava Jônenu različite stvarnosti i poteškoće , da svoje konstantno Ja reprezentira , sa izjednačavanjem iz budističkog konteksta , sa time terapira Prijatelja i obilježava psihološke Dimenzije Budizma .

Na Kraju priče pomaže budistička Kosmologija , nakon što je Egzistencija šest Stepenica u Krugu Života i ponovnog rođenja prostrujala , Tae , Žena od Jônen , ima sažaljenje naspram svoga Muža i bez problematičnu vezu sa njime .

Pomirenje između Čovjeka i Žene

Jedno priča o tome , >> Svećenik << može da se čita i kao budistički Bračni Roman – kao priča jednog spašenog Čovjeka – Žene – u Vezi .

Muškarcima zasigurno nije lako : Jake Žene , kao što je od Yôhei , Tae i Jônenova prijašnja prijateljica Ami i Reiko , koje su Doktrine i učinak društva pro dubile , pri tome potresaju Samosvijest svojih Muškaraca . Još dugo muči Jônen Epitet >> Glupan << , što su mu neke od žena bile rekle . Od Tae držanje naspram Jônen obilježava jedna popustljiva Nota . Ona osjeća suoštevanje i žaljenje naspram toga Čovjeka , što se pokazuje kao jedna slabost . U jednoj Sceni , u kojoj Tae sjedi u Kadi sa svojim malim Sinom Riu , , znači : >> Tae je po smatrala mali Penis od Riu , kojemu se još nije davalо neko značenje , možda je svako Biće imalo nešto , što svi Muškarci ... ne , ta stvar Penis je bila njihova , mislila je Tae i smijala se tužno . <<

Jônen i Tae su živjeli skoro dvije Godine kao sexless couple , to je jedna Varijanta suživota koja je jako široka u Japanu . Jônen se pokazuje pretežno naspram Tae sporazumno , ali ona ga odbija i opominje , da Sexa ne mora stvarno da bude . Stvarne razloge za njezino odbijanje , mi ne saznajemo , Čovjek može da si pomisli , da mora da je 59

Jônen kroz blamiranja i sa Alkoholom te potrošnjom Novca , mora da ju je razočarao .

Različiti navodi u Tekstu , prije nego što se Jônen ponovo Akceptira kao Muškarac . I tako Svijet stvara Sliku od Religije , što Tae od početka fascinira , to je Tlo za obnavljanje veze Jônenova religiozna – umjetničkog Genija to je Baza za dalnje oproste .

Suosjećanje kao Maksimum i razjašnjenje Religije

Jônen daje i opršta u svojoj okolini najmanje onima , koji imaju Smisao za podizanje – Trenutke Transcendencije . Paralelno sa Jônenovim >> ozdravljenjem << objašnjava Tekst o Psu Namu koji živi u Tempelu , kojemu se bliži Kraj Života . Jônen se >> sinhronizira << sa Psom Namu i pokušava da ublaži soje boli . Potpora , što ju daje Namu , kompenzira osjećaj nevoljnoga , što u tom trenutku daje usamljena smrt njegova Oca , kod kojega nije mogao da bude na samrti . Jônen uzima dio od sudbine od Namu , Tae se brine za svojega Čovjeka a Genshû čuva Jônenovo postojanje – jedan Idealni Krug suosjećanja , jedan Kosmos ljudskosti , koji se ovdje pojavljuje u Znaku Budizma i osjećaja lojaliteta jedne Generacije .

Samo kao Portret Gen'yû Sôkyûs prikazuje svoje Protagoniste u njihovim slabostima i opasnostima . Sa one druge strane Svjetova prakticiranja Budizma i Disciplina Zena naglašuje Autor jedne Spiritualne događaje , koji sadrže nešto tajanstveno . Gen'yû koji u svojim mlađim Danima čak i sam dolazi u doticaj sa različitim novo religioznim zajednicama , obuhvaća to Fascinantno od Religije , kako je ekscentrični Mônch utjelovljuje , opisuje kao unio mystica razumjeti za kao trenutak i pokazatelj su zvuka , upitne Koincidencije , što Čovjeka dovodi u sumnju , postoji jedna ona druga strana Svijeta kakvoga mi poznajemo . To je Literarna Strategija od Autora , zagonetka ta dva među Svijeta , u kojemu Protagonisti sa znaju oprost , koji nije za riješiti .

T U M A Č

Abe Kôbô (1924 – 1993) - Renomirani japanski Autor i Avangardni Umjetnik . Abe je stoao evropskom Egzistencijalizmu bliže ; on je napisao Romane kao >> Žena u Dinama << (Suana no onna , 1962) i >> Lice drugoga << (Tanin no kao , 1964) i u Japanu je isto priznat kao Režiser u Kazalištu i na Filmu

Namještenički Kredit – za Japan tipični postupak preko jednog poduzeća za pozajmice , Namještenici sa svojim primanjima plaćaju velike iznose , koji imaju s obzirom na kratki rok vračanja jako velike postotke

Aum Shinirikyô novo religiozna zajednica , koji su na naređenje svojega Vode Asahara na 20 .Ožujak 1995 načinili jedan napad sa Ottovima na Tôkyô podzemnoj željeznici . Napad se je desio iste Godine kada je bio Zemljotres u Kôbe , potresao se >> Siguronosni Mit << japanskog Društva ; Snage su se retrutirale iz Absolvenata od Elitni Univerziteta to je utjelovilo Procjenu puno Komentatora nakon jednog pogrešnog razvoja japanskog Društva

dan – Stupanj u Japanskom Borilačkom Sportu

Dôshisha Univerzitet – renomirani Privatni univerzitet u Kyôto ; osnovan je od Strange Niunjima 1875 , on je jedan od prvih Japanaca koji je završio Studije u Americi

geta – japanska Drvena Sandala

Kannon – Bodhisattva Kannon (sanskrit : Avolokitecvara ; jap. Kannon bosatsu) ubraja se u Bodhisattvu , što je postavilo svoju Budu , da bi Ljude vodio ka Putu objašnjenja , Kannon jedan androgynes , ponekad je predstavlja Žensko Biće , utjelovljuje Gnade Amida Buddhas (sanskrit : Amithaba ; jap. Amida nyorai) , Gospodar >> Čiste Zemlje << (jap. Jôdo)

Kôenji – Željeznička stanica na Liniji – Chûô , jedna od naj v niji Linija u Tôkyô ; Chûô postaja Kôenji , Asagaya , Kichij ji i Nishiogikubo su do danas Kulturna Scena japanske subkulture sa svojim Jazz i Rock Barovima (>> Livehouses <<) I Gostionice za Umjetnike

kokoro – centralni pojam u različitim filozofskim i religioznim japanskim učenjima ; mo e da se interpretira kao >> Srce << , >> Du a << , >> Duh <<

kotatsu – niski Stol koji se mo e zagrijati sa jednom Dekom za grijanje ; nalazi se u tradicionalnoo namještenim japanskim Sobama i va i za okupljali e familije

Krabbe , koji se za vremena života uvijek presvla i (ebi wa issh  dappi shitsukeru) - Smisaona Slika za odbacivanje pokrova , da bi se ponovo rodio , d.h. Za ponovno rođenje

Love Hotels – tako zvani Hoteli Ljubavi gdje Parovi mogu da svoj Sexualni život da žive , bez da u skromnom prostoru japanski Stanova budu ograni eni , mogu da se iznajme na Sate ili za cijelu No  , nude jedan široki spektar fantastični Kulisa , npr. Doktorska Soba ili Kreveti u obliku Automobila

Machida Machizô (rođ. 1962) - poznati Glazbenik , Poet i Pisac . Machida je osnovao 1978 Punkrock Grupu INU , koja je izdala svoj legendarni Album Meshi Kuu na ! (Dosta sa jelom !) ; Autor se danas zove Machido Kô , dobio je 2 000 Godine Akutagawa – Nagradu , 2 005 je nagrađen sa Tanizaki – Nagradom .

Mônch = Svećenik , Redovnik

Noguchi Ujô (1882 – 1945) - Crist socijalistički Ideja Liriker kao i Autor Dječje Literatur i Dječji Pjesama

obon – budistička proslava za Mrtve sredinom Kolovoza

oni – Demon , koji u svojoj pojavi sadrži jednog Vraga

Ryûkoku Univerzitet – poznati Univerzitet u Kyôto , osnovan je u 17 st kao škola za Svećenike , 1876 je postao opći Univerzitet

Sagojô , jedan Vodeni ili polu Demon ; Figura iz pred moderne sino – japanske priče >> Putovanje na Zapad <<

Shinran (1173 – 1262) osnivač Jôdo Shinshû učenja . Kao prvo je studirao učenje budističke Tendai – Škole na Dvorcu Hieizan , prebacio se je po tome rasparčavanju Jôdo – Učenja

Songokû - >> Kralj Majmuna << iz priče o >> Putovanje na Zapad << on je bio pratioč Svećeniku Genjô Sanzô na njegovim putovanjima ; danas poznati protagonist u manga – Comics , npr. U >> Dragonball <<

tôfu – u međuvremenu isto na Zapadu prošireno Sredstvo iz ekstratirana Sojina Mlijeka ; često se koristi ka prijevod za >> Sir od Soj ina zrnja << ili se naziva >> Sir od zrnja <<

tsukemono – japansko povrće , najčešće Krastavci , Patlidani , Kupus , Repa i Rotkva

tsunami – udar Vode , koji slijedi nakon potresa pod Morem

Yano Akiko (rođ. 1955) - poznata Jazz i Pop Glazbenica ; je Žena poznatoga Glazbenika

Sakamoto Ryûichi (Yellow Magic Orkestra) , u među vremenu su razvedeni

šest Svjetova – ili isto šest Putova (rokudô) između Raja (gokuraku) i Pakla (jigoku) leže >> šest Svjetova /Puteva << u formi egzistencije , u kojoj Čovjek može da bude odjen u Nirvani – bez obzira na lošu Karmu : kao Božanstvo , kao Čovjek , kao Duh ratnika (ashura) , kao Duh gladi (gaki) , ili kao Životinja kao prokleti u Paklu

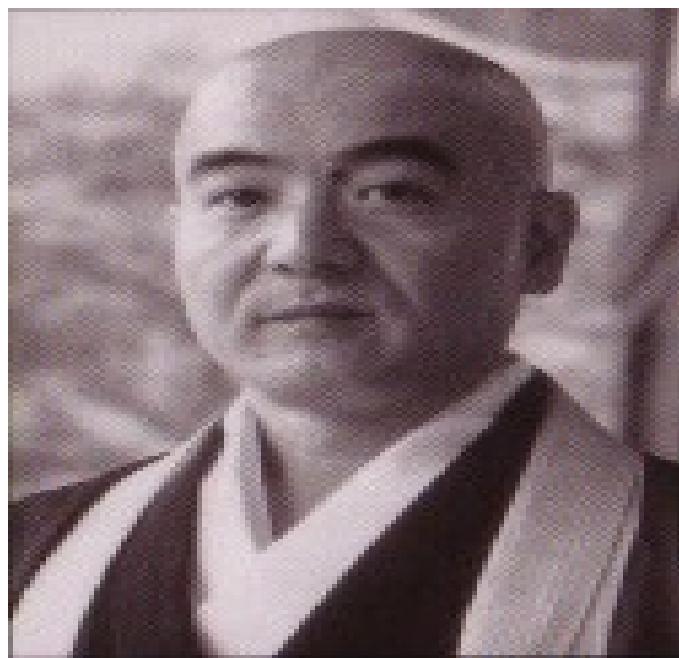
četiri Nebeska Kralja – tako zvani shi- tennô , Jikoku – Tennô (Istok) , ZôJô – Tenno (Jug) , Kômoku – Tennô (Zapad) i Tamon/Bishamon – Tennô (Sjever) , reprezentirani od Nebeski smjerova , koji štite od zlih Bića : njihova Provencija je Indija , njihova Ikono 63

grafija upečatljivo kineska

Waseda Univerzitet – pokraj Keiô Univerziteta naj važnija privatna Zgrada Japana . Univerzitet je osnovao Ôkuma Shigenobu 1882 , poznat je po literarnom Fakultetu na kojemu je npr. Studirao uspješni Autor Murakami Haruki

zazen – Meditacija u sjedećem položaju , tipično za Zen – Budizam

*zen- kôan – enigmatska Scena , koja u Zen – Elven kao Meditacijska zadaća važi , npr.
>> Pljesak jednom Rukom <<*

Gen'yū Sōkyū

1956 rođen , promoviran kroz kinesku Literaturu na Keio Univerzitetu . Sa 28 je postao Budistički Svećenik . Njegov prvi Roman je nominiran 2 000 za Akutagawa nagradu . Autor živi , zajedno sa svoji Ocem , u jednom Zen - Tempelu u Prefekturi Fukushima .

<http://goranvrbasic.yolasite.com>

©

